

கலை
இலயக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

209

ஆவணி 2023

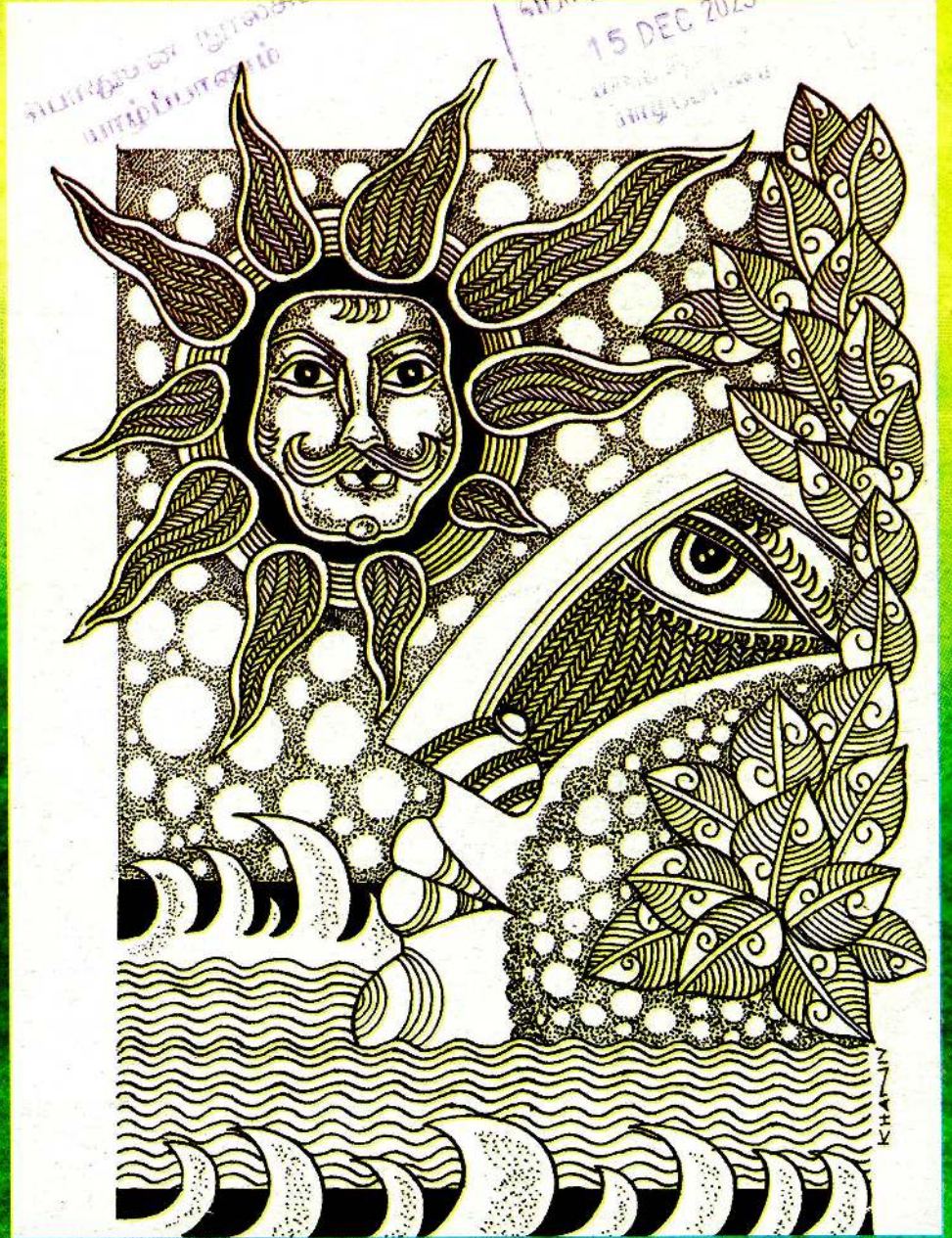
01.08.2023

100/-

ஜீபுசி

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

வி. ஜீவகுமாரன்
எம். ஏ. ரஹீமா
பீர் முகமது
ஸ்ரீரங்கன்
ஜங்கரன் விக்னேஸ்வரா
பாஸ்கரன் சுமன்
தே. கவினயா
சி. ஜெயசங்கர்
தீபிகா
தியா காண்டீபன்
வ. வடிவழகையன்
க. ஜெயசீலன்
வந்தரமடம் அ. அஜநன்
சுந்தர் சிநேகநதராசா
கி. ச. முரளிதரன்
சுவாமி



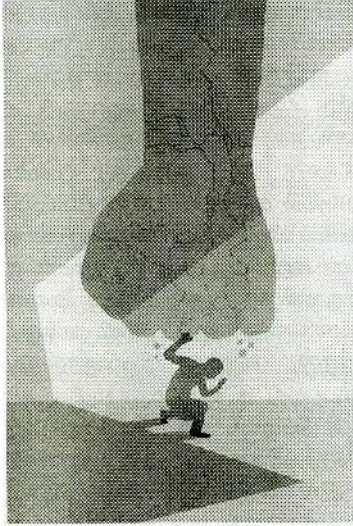
பொருளடக்கம்

சிறுகதைகள்

- வி.ஜீவகுமாரன் - 06
எம்.ஏ.ரஹீமா - 13
பீர் முகமது - 21
ஸ்ரீரங்கன் - 29

கவிதைகள்

- சி.ஜெயசங்கர் - 11
தீபிகா - 12
தியா காண்டீபன் - 19
சோ.ப. - 20
வ.வடிவழகையன் - 35
த.ஜெயசீலன் - 36



நாவல்தொடர்

- இ.சு.முரளிதரன் - 32

விமர்சனம்

- கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன் - 16
சிறீ சிறீஸ்கந்தராசா - 24

உள் ஒவியங்கள்

- கனிவுமதி

அட்டைப்படம்

- கனிவுமதி

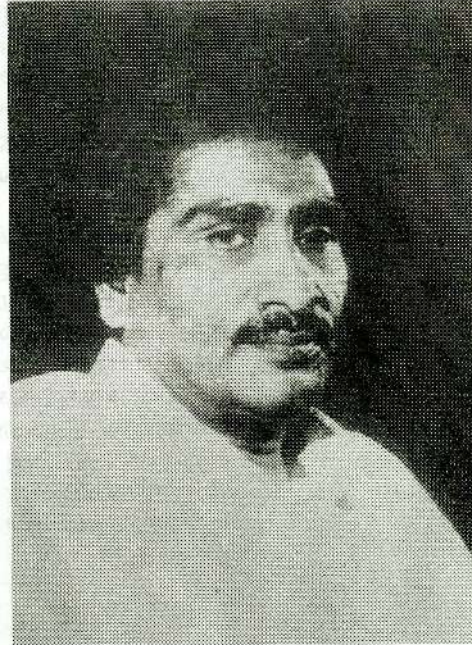
கட்டுரைகள்

- “பாப்தோ நெருடா” எனும் பெருங்கவி...
சிலி நாட்டை சிலிர்க்க வைத்த மாகவி...
ஜங்கரன் விக்னேஸ்வரா - 03



பொருளடக்கம் நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

- திருப்பாணாழ்வார் பாசுரங்கள்:
திருமாலை மேனிலைப்படுத்தும் முன்மொழிவு
பாஸ்கரன் சூமன் - 09



- ஈழத்து தமிழ் சினிமா வர்ணமயமாகிய கதை
ஷர்மிளாவின் இதயராகம் ஒரு மீள்பார்வை
தே.கவினயா - 27

ஜீவநதி

2023 ஆவணி இதழ் - 209

விரதம் ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலயிளினையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நரபாஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிச்சந்தா - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 3000/=
வெள்ளாடு - \$ 100U.S
மணியோடரை
அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K .Bharaneetharan,
Kalaiaham ,
Alvai North west, Alvai.**

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் என்னாம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்! - யாரதிதாசன் -

ஜீவநதியோடு இணைந்து பயணிக்கும் “அவை” கலை இலக்கிய வட்டம்

2004 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அவை கலை இலக்கிய வட்டம் அல்வாயில் உள்ள கலை அகத்தில் இயங்கி வருகின்றது. கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களின் முயற்சியால் இந்த அவை இலக்கிய வட்டம் ஆரம்பமானது. இதன் முதல் நிகழ்வில் அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்த வாழும் பேராசிரியர் ஆ.சி. கந்தராஜா அவர்கள் வருகையாளராக கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். ஆரம்ப காலத்தில் இந்த அவையில் வருகையாளராக ஓர் ஆளுமை கலந்து கொண்டு குறித்த ஒரு பொருளில் உரையாற்றுவதும் அதன் பின்னர் அது தொடர்பான கலந்துரையாடலும் இடம்பெற்று வந்தது. 11 ஆவது அவையில் இருந்து இந்த அவையை இயக்கும் பொறுப்பை கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களுடன் இணைந்து மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தேன். இன்று 61 நிகழ்வுகள் நடைபெற்று உள்ளன. இந்த அவையின் ஊடாக நூல் வெளியீடுகள், கௌரவிப்பு நிகழ்வுகள், இலக்கிய சந்திப்புகள் என்பவற்றை மேற் கொண்டு வருகின்றோம். ஜீவநதியின் ஆரம்பத்தின் பின்னர் ஜீவநதி சார்ந்த சில வெளியீடுகளும் இந்த அவையின் ஊடாக நடைபெற்றது. இந்த அவையின் சிறப்பம்சமாக அமைவது ஈழத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலும் உள்ள ஆளுமைகள் கலந்து கொண்டு சிறப்பிப்பது. அவையின் அதிக கூட்டங்களுக்கு சாகித்தியரத்தனா தெணியான் அவர்கள் தலைமை வகித்துள்ளார். அத்துடன் அவையின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளுக்கும் அவையின் அங்கத்தவர்களாக இருப்பவர்கள் தலைமை தாங்குவதும் சிறப்பாகும். 25 ஆவது அவையின் போது “அவை இலக்கிய விருது” வழங்கி ஆளுமைகளை கௌரவித்தோம். ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் வடமராட்சி படைப்பாளர்களை முதன்முதலில் சந்தித்ததும் இந்த அவையில் தான். அதே போல யாழில் மைக்கல்கொலினின் “மகுடம்” அறிமுகக்கூட்டம் முதன்முதலில் இங்கு தான் இடம்பெற்றது. எழுத்தாளர் மாநாடு பற்றிய முருகபூதியின் சந்திப்பும் இங்கு இடம்பெற்றது. கு. சின்னப்பாரதியுடன் ஒரு சந்திப்பு என 61 நிகழ்வுகளும் சிறப்பான நிகழ்வுகளாக நடைபெற்றுள்ளன. இயங்கை மறைவு காரணமாக பல அங்கத்தவர்களை இழந்து கொண்டிருந்த போதும் சில புதிய அங்கத்தவர்கள் இணைந்து அவையை தொடர்ந்து இயங்க வைத்து வருகின்றார்கள். மாதாந்தம் ஒரு தடவை இலக்கியகாரர்கள், கலைஞர்கள், சுவைஞர்கள் சந்திக்கின்றபோது ஏற்படுகின்ற ஆத்ம திருப்தி மகிழ்வுக்குரியது. ஆரம்ப காலத்தில் 60-70 பேர் வரையில் பங்குபற்றிய இந்த அவைக் கூட்டம் இன்று 30-40 அங்கத்தவர்களுடன் இயங்கினாலும் கனதியானதாக அமைவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். வருகையாளராக கலந்து கொள்பவர்களும் சந்தோஷத்துடன் செல்வதை உணர் கின்றோம். இருந்தாலும் இவ்வாறான நிகழ்வுகளுக்கு முடிந்தவர்கள் சமூகமளிப்பது எமது இலக்கிய கலந்துரையாடல்களுக்கு வழி வகுக்கும். இந்த அவையில் யாரும் கலந்து கொள்ளலாம். இங்கு எந்த வரையறையும் இல்லை. இலக்கியத்தை கலையை நேசிப்பவர்களை அவை வரவேற்கின்றது.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூட்டம் - திருநெல்வேலி
2. புயலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்டாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூட்டம் - ஏறல்வியடி
6. மு.யாழ்வன் - திருகோணமலை
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்



“பாப்லோ நெருடா” எனும் பெருங்கவி... சிலி நாட்டை சிலிர்க்க வைத்த மாகவி...

பாப்லோ நெருடா
யாழ்ப்பாணம்

பாப்லோ நெருடாவின் கவிதைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலக மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் வெளிவந்த சிறப்பினால், மாபெரும் கவிஞர் என லத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளராகிய கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெஸ், நெருடா வினைப் புகழ்கின்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவர். இவர் கவிஞராக மட்டுமல்லாது, சமூக உணர்வு கொண்ட போராளியாகவும், மார்க்சிய தத்துவங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தவர். பாப்லோ நெருடா, (Pablo Neruda, ஜூலை 12, 1904 - செப்டம்பர் 23, 1973) என்ற புனை பெயர் கொண்ட ரிக்கார்டோ இலீசர் நெப்டாலிரீயஸ் பொசால்தோ (Ricardo Eliccer Neftali Reyes Basualto), சிலிநாட்டில் பிறந்தவர்.

பாப்லோ நெருடாவின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு, 19ஆம் வயதில் வைகறைக் கதிர்கள் (Books of Twilights) என்ற பெயரில் 1923 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. நெருடாவின் “இருபது காதல் கவிதைகளும் ஒரு விரக்தி பாடலும்” என்ற கவிதை தொகுப்பு ஸ்பானிய மொழியில் பெரும் கிளர்ச்சியையும், பரபரப்பையும் ஊட்டியது.

இத்தொகுப்பு வெளியிடும் போது நெருடாவின் வயது இருபது. காதல் கவிதைகளில் அதிர்ச்சியும் நேரடித்தன்மையும் கொண்ட அத்தொகுப்பு ஸ்பானிய மொழி பேசும் நாடுகளில் நெருடாவினை மேலும் பிரபலமாக்கியது.

பாப்லோ நெருடா எனும் புனைபெயர்:

1920 ஆம் ஆண்டு கவிதை எழுதுவதற்காக, செக்கோஸ்லாவாகியா எழுத்தாளரான ஜோன் நெருடாவின் பெயரால் உந்தப்பட்டு, தன் பெயரையும் பாப்லோ நெருடா என்ற புனைபெயரினை ஏற்றுக்கொண்டார்.

பாப்லோ என்பது ஸ்பானிஷ் மொழியில் பால் (Paul) என்பதன் வடிவமாகும்.

1904 ஆண்டு, ஜூலை 12 தேதி சிலிநாட்டில் உள்ள பாரல் என்ற ஊரில் பாப்லோ நெருடா பிறந்தார். இவர் பிறந்த சில நாட்களிலேயே இவரை ஈன்ற தாய் மறைந்தார். பாப்லோ நெருடா முதல் முயற்சியாக தனது எட்டாம் அகவையில் எழுதிய கவிதை, தன் பெருந்தாயைப் பற்றியதே. கவிதை எழுதுவதில் நாட்டமும் திறனும் கொண்டவர். சிறு வயதிலேயே இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். 10 வயது முதலே பலரால் அறியப்படும் கவிஞராகப் புகழ்பெற்றார்.



ஆயினும் பாப்லோ நெருடாவின் தந்தை இவரது எழுத்தையும் இலக்கிய நாட்டத்தையும் எதிர்த்தார். ஆயினும் இவரது இலக்கிய ஆர்வம் தடைப்படவில்லை. தந்தையின் கோபத்துக்கு ஆளாகாமல் இருக்க “பாப்லோ நெருடா” என்ற புனைபெயரில் எழுதத்தொடங்கினார்.

எரிமலையும், கனமழையும், சுரங்கங்களும் தழ்ந்த சிலி நாட்டின் தென் பகுதியில் ஓர் ஏழை இரயில்வே கூலிக்கு மகனாகப் பிறந்து, துன்பத்தில் வளர்ந்து, உலக நாடுகள் பலவற்றுள் சிலி நாட்டுத் தூதராகப் (Consul) பதவி வகித்து, உலகப் பெருங்கவிஞர்கள் ஒருவராக வளர்ந்து, நோபெல் பரிசு பெற்ற பெருங்கவிஞரே பாப்லோ நெருடா.

பாப்லோ நெருடா மார்க்சியத் தத்துவங்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சிலியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டவிரோதம் என அறிவிக்கப்பட்டது. இவரை கைது செய்ய வாரன்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டது. நண்பர்கள் உதவியுடன் மாதக்கணக்கில் தலைமறைவாக இருந்தவர், மின்னர் அர்ஜென்டினாவுக்கு தப்பினார். 1971-ல் பாரீஸில் தூதராகப் பணியாற்றியபோது, இவருக்கு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

யதார்த்த காதல் கவிதைகள்:

காதல், யதார்த்தம், அரசியல் என பல சிந்தனைகளை இவரது கவிதைகள் மையமாகக் கொண்டிருந்தன. கவிதைகளை பச்சை மையில்தான் எழுதுவார். ஆசை மற்றும் நம்பிக்கையின் சின்னம் பச்சை என்பது அவரது கருத்து.

கணியன் பூங்குன்றனாரின் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” பாடல் வரிகளைப் போலவே அமைந்துள்ள “பூமியின் சருமம் உலகெங்கும் ஒன்றுதான்” (The skin of the earth is same everywhere) என்ற இவரது கவிதை வரிகள் பிரபலமானவை. “20-ம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் கவிஞர் என்று புகழப்பட்ட பாப்லோ நெருடா 69 வயதில் (1973) மறைந்தார்.

1924-லிருந்து 1934 வரை அவருடைய வாழ்க்கை ஒரே அலைக்கழிப்பாக இருந்தது. 1927-இல் பர்மாவிலும், 1928-இல் இலங்கையிலும், 1930-இல் ஜாவாட்டேவியாவிலும், 1931-இல் சிங்கப்பூரிலும், 1933-இல் அர்ஜெண்டைனாவிலும் சிலிநாட்டுத் தூதராக (Consul)ப் பணி புரிந்தார். ஐந்தாண்டுகள் கிழக்காசிய நாடுகளில் வாழ்ந்தபோது தனிமை அவரை மிகவும் வருத்தியது.

தாய் மொழியான ஸ்பானிஷ் மொழியை யாரிடமும் பேச வாய்ப்பில்லாமல் தவித்தார். தூதராக வருமானம் தம்மைக் கௌரவமாக வாழப் போதியதாக இருக்கவில்லை. அதனால் சில அவமதிப்புக்களுக்கும் ஆளாக வேண்டியிருந்தது. தாய் அப்போதிருந்த நிலையை விளக்கி ஒரு நண்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “தெருநாய்களின் துணையோடு வாழ்ந்தேன்” என்று வருந்தி எழுதியிருக்கிறார்.

வியட்நாம் காடுகளில் சுற்றியலைந்ததைப்பற்றித் தமது பிற்காலக்கவிதை யொன்றில் குறிப்பிடும் போது “என் வயதில் இருபதாண்டுகள் கூடிவிட்டன; சாவை எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தேன்; என் மொழிக்குள் நான் சுருங்கிக் கொண்டேன்” என்று எழுதுகிறார்.

இலங்கையில் தூதராக பணி :

இலங்கையில் தூதராக இருந்தபோது, இந்தியாவில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். நேருவைக் கண்டு பேசவிரும்பி டில்லி சென்றார். நேரு முதலில் சந்திக்க மறுத்து விட்டார். இரண்டாம் முறை நேருவைக் கண்டு பேசினார். ஆனால் நேரு அவரைக் கவர் முடியவில்லை. தன் வரலாற்று நூலில் நேருவைப் பற்றியும், இந்திய நாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்

அழகிய நிர்வாணப் புத்தர்கள்
மதுவிருந்தைப் பார்த்த வண்ணம்
திறந்த வெளியில்
வெறுமையாகச்
சிரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்
கிழக்கில் சமயம்
என்று கசப்புணை உச்சியோடு எழுதுகிறார்.

1933-இல் அர்ஜெண்டைனாவில் தூதராக இருந்தபோது ஸ்பெயின் நாட்டின் தலைசிறந்த கவிஞரான லர்காவை போனஸ் அயர்லில் சந்தித்து நெருங்கிய நண்பரானார். அச்சந்திப்பைப்பற்றியும், அச்சந்திப்பின் தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும் கவிதை நடையில் நெருடா தன் வரலாற்று நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார்:

அரசியல் கவிஞனாக உருவாக்கம் :

ஸ்பெயினில் வகித்து வந்த தூதர் பதவி பறிபோனதும் நெருடா பாரிசில் (1937-39) சென்று தங்கினார். அப்போதுதான் அவருள்ளத்தில் அவரது சிறந்த படைப்பான “சிலிப் பெருங்காப்பியம்” உருப் பெற்றது. அதுவே பத்தாண்டுகள் கழித்துப் பதினைந்து பாகங்களைக் கொண்ட “பொதுக் காண்டமாக” வெளிவந்தது.

இப் பத்து ஆண்டுகளில் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு தீவிர அரசியல்வாதியானார். 1940-லிருந்து 1943- வரை மூன்றாண்டுகள் மெக்சிகோவில் தூதராகப் பணிபுரிந்தார். அப்போது நாஜிகளால் தாக்கப்பட்டார். 1945-இல் பொதுவுடைமைக் கட்சி உறுப்பினராகப் போட்டியிட்டு சிலிப்பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1948- இல் சிலிநாட்டு ஜனாதிபதியாக இருந்த கான்சலஸ் விடெலா (Gonzaine Videia) பொதுவுடைமைக் கட்சியோடும் அக்கட்சி ஆட்சியிலிருந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் தமக்கிருந்த உறவை முறித்துக் கொண்டது. ஜனாதிபதியின் இச்செயலை நெருடா வெளிப்படையாகக் கண்டித்தார். இதனால் சிலி அரசாங்கம் இவரைச் சிறை செய்ய முயன்ற போது, நெருடா தலைமறைவானார். பொதுவுடைமைக் கட்சித்



தோழர் களின் வீடுகளில்
மறைந்திருந்து, கடைசியில்

நாட் டை வி ட் டு
வெளியேறினார். அடுத்த நான்கு
ஆண்டுகள் தென் அமெரிக்க
நாடுகளிலும், ஐரோப்பாவிலும்
நீண்ட பயணங்களை மேற்
கொண்டார்.

அரசியல் நெருக்கடி மிக்க
இப்போராட்டக் காலமே
நெருடாவின் வாழ்க்கையில்
குறிப்பிடத்தக்க காலகட்டம்,
இயற்கையையும் காதலையும் பாடிக்
கொண்டிருந்த நெருடா அரசியற்
கவிஞராக உருப் பெற்றார்.
அவருடைய கொள்கையில் மாற்றம்
ஏற்பட்டது போல், கவிதைச்
சிந்தனையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

உலக முன்னேற்ற கவிதைகள் :

நெருடா தன் கவிதை
களைத் தூயவை, தூய்மையற்றவை
(Pure and impure poetry) என்று
இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார்.
உலக முன்னேற்றத்தை நோக்க
மாகக் கொண்டு பாடப்படும் கவிதை
களே தூய்மையானவை என்பது
நெருடாவின் கருத்து. மாணவப்
பருவத்தில் காதலை மையப்படுத்தித்
தாம் எழுதிய முதல் இரண்டு
கவிதைத் தொகுப்பையும் தூய்மை
யற்றவை என்று அவரே ஒதுக்கி
விடுகிறார்.

நான் பெரியவன்; எண்
னற்றவற்றை உள்ளடக்கியவன் (I
am large: I contain multitudes) என்ற
விடமனின் வரிகளுக்கு மிகப்
பொருத்தமான எடுத்துக் காட்டாக
விளங்கிய கவிஞர் பாப்லோ
நெருடா.

பாப்லோ நெருடா இறப்ப
தற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பாகத்
தன் கல்லறைப்பாட்டை (epitaph)
“ஒளியின் ஜீவன்”(Animal of Light)
என்ற தலைப்பில் எழுதியிருக்கிறார்.
அப்பாடலின் வரிகளே..

இன்று-

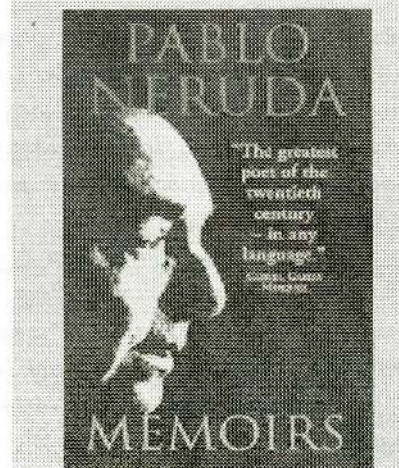
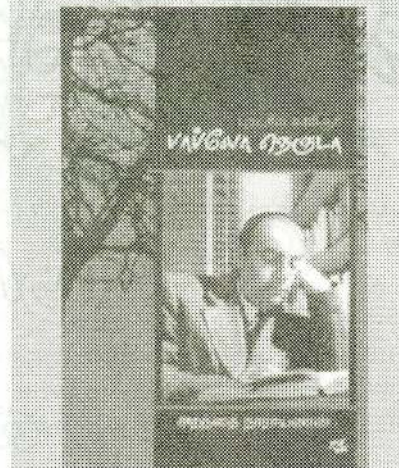
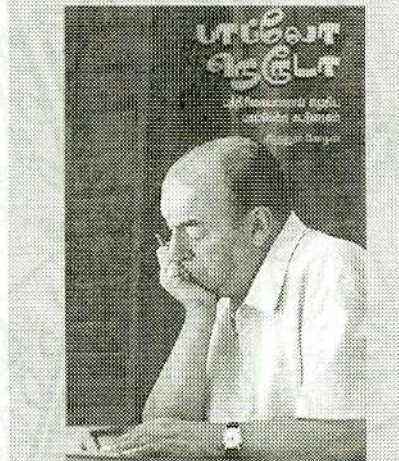
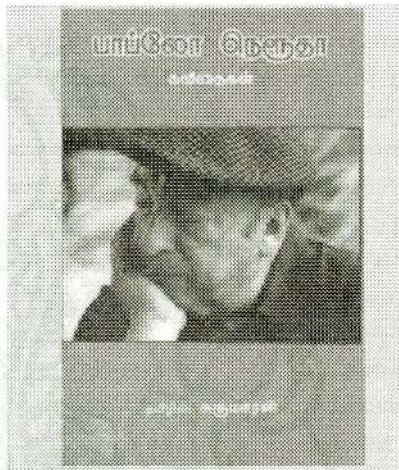
தான் இழந்த அந்தக்

காட்டின் ஆழத்தில்

அவன்-

எதிரிகளின்

காலடிச் சத்தத்தைக்



கேட்கிறான்.

அவன்-

மற்றவர்களிடமிருந்து

ஓடவில்லை.

தன்னிடமிருந்து,

ஓயாத தன் பேச்சிலிருந்து

எப்போதும்-

தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த

பாடற் குழுவிலிருந்து

வாழ்க்கையில்

உண்மையிலிருந்து

ஒடுகிறான்.

ஏனென்றால்

இம்முறை

இந்த ஒரேமுறை

ஓர் அசை

அல்லது

ஓர் மொளனத்தின்

இடைவேளை

அல்லது

கட்டவிழ்க்கப்பட்ட

அலையோசை

என் முகத்துக்கு நேராக

உண்மையை

வீசிவிட்டுச் செல்கிறது.

இனிமேல்

ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை

அவ்வளவு தான்!

காட்டின் கதவுகள்

மூடிக் கொண்டன.

இலைகளைத்

தளிர்க்கச் செய்து

கதிரவன்

வட்டமிட்டுச் செல்கிறான்

நிலவு

வெண்கனியாகக்

காட்சியளிக்கிறது

மனிதன்

தவிர்க்க முடியாத

முடிவிற்குத்

தலை வணங்குகிறான்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலை
சிறந்த கவிஞராக, உலக மொழிகள்
எல்லாவற்றிலும் பாப்லோ நெருடா
வின் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.
இந்த நூற்றாண்டின் வரலாற்றுச்
சிறப்புமிக்க மாபெரும் கவிஞராக
பாப்லோ நெருடா மிளிர்கின்றார்.

“எல்லாத்தையும் தான் தாங்கிக்
கொண்டாலும் எங்களுக்குள்
உள்ள 25 வருட
வித்தியாசத்தை யோசித்துப்
பாருங்கள்
இப்ப உங்களுக்கு 55
வயது. 5 வருடத்தில்
பென்சனுக்கு போறீங்கள்.
இன்னும் உங்கடை வாழ்க்கை
காலம் 20 வருடம் என்று
வைத்துக் கொண்டாலும் நான்
எனது 45 வயதில் விதவைக்
கோலம் கொள்ள நேரிடும்”

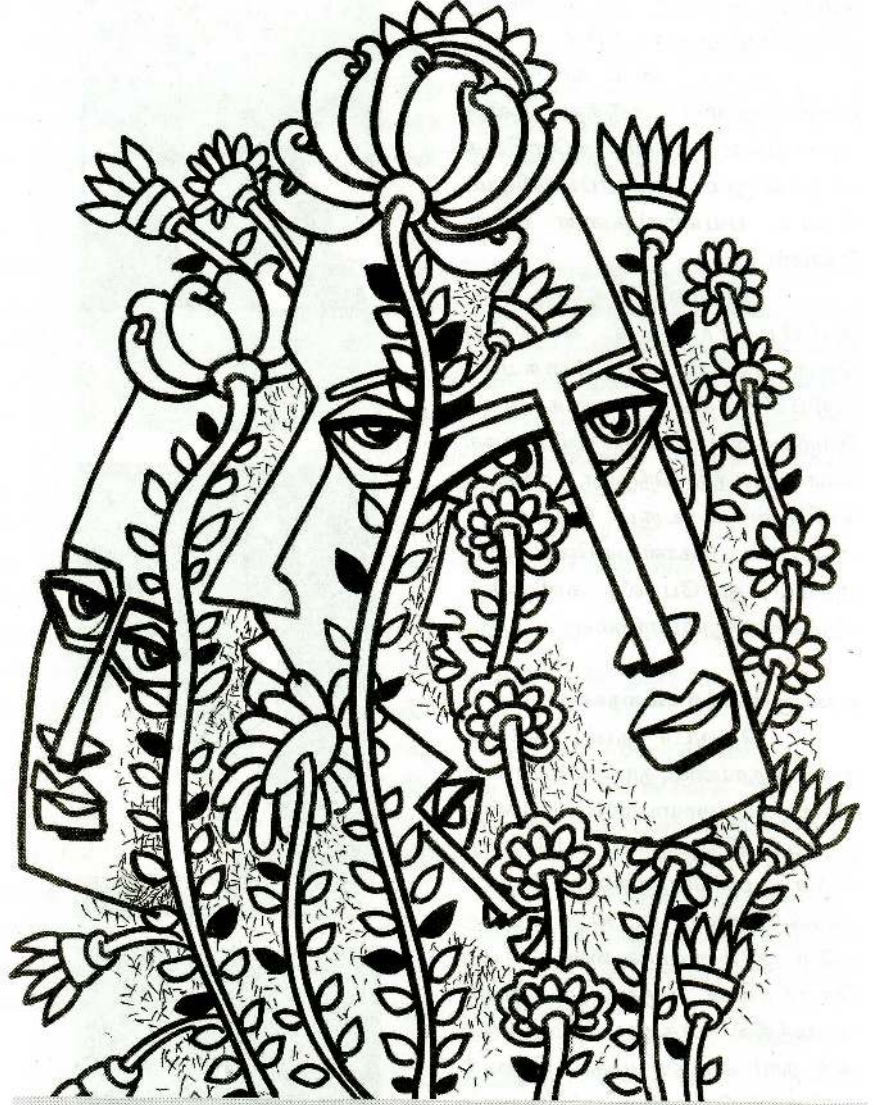
“காலம் கன்னத்து மயிரில்
போடும் வெள்ளிக் கோடுகளை
யும்... முகத்தில் போடும் கரிக்
கோடுகளையும்... தவிர்க்க முடி
யாது” என ஜெயகாந்தன் எழுதியது
ஆயினும் சரி...

“ஒரு சிறந்த கணித மாணவ
னாக நீ உன் கணக்குக் கொப்பியில்
புள்ளிகள் போட்டு ஒரு நேர்
கோட்டை உன்னால் வரைய
முடியும்... உன் மனைவி ஈரம்
காயாத தலைமுடியுடன் சின்ன
சின்ன நீர்த்தி வலைகள் சொட்ட
சொட்ட உன் முற்றத்தில் காலைச்
சூரியன் உதிக்கும் பொழுது
அழகாக புள்ளிகள் வைத்து வண்ண
வண்ணக் கோலங்களைப்
போடலாம்.

ஆனால் வாழ்க்கையில் நீ
வைக்கும் புள்ளிகள் எல்லாம் நேர்
கோடாய் அமைந்து விடாது...
அவ்வாறே உன் மனைவி வைக்கும்
புள்ளிகள் அழகான கோலங்கள்
ஆகிவிடாது” என நான் என்
சிறுகதைகளில் எழுதியது ஆயினும்
சரி...

எதுவுமே அவனுக்குப்
புரியவே இல்லை.

பகலில் ஆபீஸ் கன்ரீஸில்.
மாலையில் சன நெரிசல் நிறைந்த



இடமேயு

வலமாய்..

பஸ்ஸினுள்... இறங்கி இருவரும் எங்கள் எங்கள் வீடுகளுக்குப் போக முன்பு
சந்தித் தேனீர் கடையில் வெளியே பூவரசு மரத்தடியில் நின்றபடி கந்தையா
அம்மானின் நன்னாரி போட்ட பால் தேனீரை சுத்தமாகக் கழுவாத கிளாஸ்
களில் அருந்தியபடி... போதாமைக்கு இரவில் எஸ். எம். எஸ்ஸில்... மீண்டும்
மனம் தளராத விக்கிரமதித்தனாக அவனின் கேள்விகளுக்கு விடை அளித்துக்
கொண்டே இருந்தேன்.

“அம்மா! அப்பா யாரோ ஒரு ஆளோடை சற் பண்ணிக் கொண்டு
திரிகிறார். பார்த்துக் கொள். பிறகு வந்து கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு
நிற்காதே. சொல்லிப் போட்டன்” ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கும் என் வால் தாயை
எச்சரித்தது எனக்கு ஒரு நாள் நன்றாகவே கேட்டது.

அன்றிலிருந்து அலாரம் வைக்கிறனோ இல்லையோ... சிவராமனின்
சற்றுகள் அனைத்தையும் அழித்து விட்டுத் தான் தூங்கச் செல்வேன்.

இன்றுவரை யாருடன்?... என்ன சற்?... ஏது?... எனக் கேட்காது... தானுண்டு தன் சுப்பிரபாதம் உண்டு... தன் பேர்க்குழந்தைகள் உண்டு... இடைக்கிடை போத்தீசிலும் சென்னை சிலக்கிலும் வந்த லேற்றஸ் சேலைகளை பார்ப்பதிலும் அவள் வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு தரம் கட்டிய சேலையை இன்னோர் தரம் கட்டுவதில்லை என்ற அவளின் பிடிவாதத்தை தவிர இந்த 25 வருட தாம்பத்தியத்தில் எந்த சுருதி பேதமும் எங்களுக்குள் ஏற்பட்டதில்லை. இவள் கட்டியவை இலண்டனிலும் ஜேர்மனில் வசிக்கும் சகோதரிகளுக்குச் செல்லும். அவ்வாறே அவர்கள் கட்டியவை இவளுக்கு வந்து சேரும்.

ஒரு நாள் சிவராமனின் பிரச்சனையை அவருடன் கதைப்போமா என யோசித்தேன். சிவமதியை "அக்கா அக்கா" எனவும்... சிவராமனை "அண்ணா.. அண்ணா" எனவும் உயிராக அழைத்துப் பழகும் அவர்களுக்கு இடையில் எந்தக் குண்டையும் தூக்கி நான் போட விரும்பவில்லை. விட்டு விட்டேன். அது மட்டுமில்லை இந்த இரு வீட்டிலும் ஏதாவது ஸ்பெசலான உணவுப் பண்டங்கள் செய்தாலும் இரு வீட்டாரும் ஒருவருக்கொருவர் கொடுத்து விடுவது எழுதப்படாத ஒப்பந்தமாயிருந்தது. இட்லி தோசை தொடக்கம் ஆடிக்கூழ் அயிரை மீன் குழம்பு வரை மெனுக்கள் நீண்டு கொண்டு போகும்.

சிலவேளைகளில் இருவரும் ஒன்றாகவே சேர்ந்து நளபாகம் பண்ணுவார்கள். அப்போது என் பெயரும் சிவராமனின் பெயரும் குசினிக்குள் இருந்து வந்து கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். புருசன்மார்களை குறையாக கதைப்பதில் அப்படி பெண்களுக்கு என்ன தான் சந்தோசமோ தெரியாது? ஆனால் சக்களத்தி என ஒருத்தி வந்தால் காளி ஆச்சி தோற்றுப் போய்விடுவாள்.

இப்படி நிலையில் சிவராமனின் கதையை எப்படியே தள்ளி விட வேண்டும் போல் இருந்தது கதைக்கலாம்.

விடயம் இது தான்.

எங்கள் ஒவ்வீசுக்கு புதிதாக வந்த ஸ்ரெனோ சுவேதாதான் சிவராமனின் சபலம்... சங்கடம்... ஏன் மேலாக சங்கீதம்... அதனையும் தாண்டி அவனின் அந்திமந்தாரைக் காதலுக்கு காரணம்.

ஒரு நாள் சொன்னான், "மனிதர் உணர்ந்து கொள்ள இது மனிதக்காதல் இல்லை" என்று.

ஓடிக் கொண்டிருந்த பஸ்ஸில் இருந்து அப்படியே தள்ளி விட வேண்டும் போல் இருந்தது.

பொறுக்கித் தனத்துக்கு குணாப்பட வசனம் வேறு!

சுவேதாக்கும் அவனுக்கும் 25 வருட வயது வித்தியாசம். அவளுக்கு 30. இவனுக்கு 55. பென்சனுக்கு இன்னும் 5 வருடங்கள். எனக்காவது அவளை விட 10 வயது தான் கூட. அவள் இதுவரை திருமணம் ஆகாதவள் என்பது மட்டுமில்லை. இளையவர்களுடன் பழகினால் தான் கடந்த காலங்களில் சந்தித்த சில பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டும் என்பதால் தந்தை

வயதை ஒத்த அவனுடன் எந்த வித சபலமோ சங்கோசமோ இன்றி நெருங்கிப் பழகினாள்.

எங்கள் ஒவ்வீசு இருக்கும் ரவுணில் உள்ள லேடீஸ் கொஸ்டலுக்கு வந்த அவளுக்கு ஒரு சிறிய வீடு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொடுப்பதில் இருந்து ஆரம்பித்து சாமான்கள் சக்கட்டுகள் வாங்கி கொடுப்பது வரை அவளுக்கு தோன்றாத்துணையாக விளங்கினான்.

அவனுடைய நடவடிக்கைகள் கொஞ்சம் ஓவராக இருக்க நானே எச்சரித்தேன் ஒரு நாள்.

"உனக்கென்ன பொறாமையா" திருப்பி அடித்தான்.

மௌனம் காத்தேன்.

புகை மெது மெதுவாக ஆபீஸ் எல்லாம் பரவ அவள் விழித்துக் கொண்டாள்.

ஒரு நாள் வேலை முடிய அவனை பஸ் ஸ்டாண்டில் காத்திருக்கச் சொன்னாள்.

அன்று அவன் என்னுடன் பஸ்ஸில் வரவில்லை.

எனக்கு அவன் அன்று என்னுடன் வராமலே இருக்க காரணமும் உண்மையாக படவில்லை.

நான் போய் விட்டேன்.

இருவரும் சொல்லி வைத்த மாதிரி பஸ் ஸ்டாண்டில் சந்தித்து இருக்கின்றார்கள்.

பஸ்கள் வந்தபடியும் சென்றபடியும் இருந்தன.

இவர்கள் இருவரும் எதிலும் ஏறவில்லை.

இது நிஜவாழ்வில் சரி வராது என அவள் எத்தனையோ காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறாள்.

ஆனால் அவளால் அவனை வெறுக்க முடிய வில்லை.

தோன்றாத்துணையாக அவன் அவளுக்கு இருப்பது காரணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

இவனும் அதிகமாக ஆம்பிளைகள் போல தன் மனைவியுடன் தன் வாழ்வு சந்தோசமாய் இல்லை... பேசிச் செய்த திருமணம்... அது... இது என எல்லாத்திருப்புச் சீட்டையும் எடுத்துப் போட்டிருக்கின்றான்.

அது எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லைக் கதியால்களை நகர்த்தினாலும் 25 வயது வித்தியாசம் தமிழருக்கான சுயநிர்ணய உரிமைபோல் வந்து இடித்துக் கொண்டு நின்றது.

"எல்லாத்தையும் தான் தாங்கிக் கொண்டாலும் எங்களுக்குள் உள்ள 25 வருட வித்தியாசத்தை யோசித்துப் பாருங்கள்... இப்ப உங்களுக்கு 55 வயது. 5 வருடத்தில் பென்சனுக்கு போறீங்கள். இன்னும் உங்கடை வாழ்க்கை காலம் 20 வருடம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் நான் எனது 45 வயதில் விதவைக் கோலம் கொள்ள நேரிடும்"

விக்ரிமாதித்தன் சளைக்கவில்லை.

1960ல் சிவாஜி என்.எம்.ராஜம் நடத்த பாவைவிளக்கு படம் - அதில் இடம் பெற்ற காவியமா நெஞ்சில் ஓவியமா பாடல் தொடக்கம்... 1975ல் வெளியாகிய அபூர்வராகங்கள் படத்தில் சுந்தராஜன் ஜெயசக்தா உறவு வரை எத்தனையோ துருப்புச் சீட்டுகளை எடுத்துப் போட்டான்.

"அதே படத்தில் கை கொட்டிச் சிரிப்பார்கள்! 07

என்று ஒரு பாட்டு இருக்கே” அவள் சொன்ன பொழுது பதில் சொல்ல முடியாது சிவராமன் தவித்தான்.

ஆனாலும் சிவராமனால் சுவேதாவின் எண்ணங்களில் இருந்து விடுபடவில்லை.

அப்போது தான் அந்த அதிசயம் நடந்தது.

அது ஒரு பெளர்ணமி நாள்!

நள்ளிரவு!!

வலம் இடமாக சுற்றிக் கொண்டிருந்த பூமிப்பந்து இடம் வலமாக சுற்றுவதாக சிவராமன் உணர்ந்தான்.

தான் இளவயதுக்கு திரும்புவதாக உணர்ந்தான்.

கன்னங்களில் இருந்த வெள்ளி மயிர்கள் மறைந்து கன்னங்கரே என்ற கறுத்த மயிர்கள் ஆகின.

ஒன்று... இரண்டு என தன்னைத் தானேயும் சூரியனையும் இடம் வலமாக சுற்றிய பூமிப்பந்து விடியமுன் 25 தடவை சுற்றி வந்தது.

இளமை அவனுள் பெயர்ந்திருந்தது.

அவனால் நம்ப முடியவில்லை.

மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது என்ற மாபெரும் தத்துவம் அவனுக்குள் ஆயிரம் தாமரை மொட்டுகளை வழியெல்லாம் விதைத்தது.

சுவேதா வீட்டுக்குச் சைக்கிளில் விரைந்தாள்.

சுவேதாவுக்கு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்ட வீட்டில் அவளைக் காணவில்லை.

றோட்டில் போர் மேகங்கள் சூழ்ந்து அடிக்கடி ஹர்த்தால் அது இது என வந்து கொண்டு இருந்ததால் சொந்த ஊருக்குப் போயிருக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பில் சைக்கிளை வடமராச்சிப் பக்கமாக திருப்பி உழக்கத் தொடங்கினான்.

அவனுக்கே அதிசயமாக இருந்தது.

தன் இளமைக்காலத்தில் பாவித்த றலி சைக்கிளில் கிறீஸ் வைக்காத செயின் சத்தத்துடன் மாய்ந்து மாய்ந்து உழக்கிக் கொண்டு இருந்தான்.

இது தன் புதிய HONDA 2023 CL500 இல்லையே என அதிசயப்பட்டான்.

போர் மேகங்கள் சூழ்ந்த பூமியில் துப்பாக்கி குடுகளும்... தற்கொலைத் தாக்குதல் ஒரு புறமும்... சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் ஒரு புறமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

வழியில் இரண்டு மூன்று சென்றிகளில் மறிக்கப் பட்டான். வேலை இடத்து அடையாள அட்டை அவனை இம்சைகளில் இருந்து காப்பாற்றியது.

வேர்க்க விறுவிறுக்க சுவேதா வீட்டை விசாரித்து மனதில் பெரிய பதைபதைப்புடன் வாசல் கேற்றை மெதுவாகத் திறந்தான்.

“நேற்றுத்தானே புது சிலேற்றை வாங்கித் தந்தேன்! உடைச்சுப் போட்டு வந்து நிக்கிறியே”

தாய் கடிய சுவேதா விக்கி விக்கி அழுது கொண்டு நின்றாள்.

இரட்டைச்சடையும் வெள்ளை நிற யூனிபோர் மும் அழகாக இருந்தது.

அழுததினால் முகம் பட்டும் வீங்கி இருந்தது.

“உனக்கு எல்லாத்துக்கும் பிள்ளையைப்

பேசறது தான் வேலையாய்ப் போச்சு” என தன் மனைவியைப் பேசியபடி வெளியே வந்த சுவேதாவின் தந்தை, “என்ன தம்பி வேணும்” என விழித்தார்.

திகைத்துப் போய் பதில் சொல்ல முடியாது நின்றான் சிவராமன்.

பூமிப்பந்து இப்போது வலம் இடமாகச் சுற்றியது.

மூன்றடியால் உலகளந்த வாமனன் வந்து போனான்.

“டே சிவராமா... காரை ரிவேர்ஸ் கியரில் போட்டு பின்னால் போகலாம். ஆனால் வாழ்க்கை என்பது ஒரு வழிப்பாதை போன்றது. போய்க் கொண்டே இருக்க வேண்டியது தான். உனது கடைக்குட்டி வயதுக்கு வந்திட்டாளாம். குப்பைத் தண்ணி ஊத்த உன்னை எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கினம். நானும் என் மனைவியும் போய்க் கொண்டு இருக்கிறம். கெதியா வீட்ட வாடா” தொலைபேசியில் சொல்லிய படியே காரை சிவராமன் வீட்டுப்பக்கம் திருப்பினேன்.

“வாறன்... வாறன்..” அவளின் குரல் தடுமாறுவதை உணர்ந்தேன்.

“வாழ்க்கையில் எல்லோருக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சனை. இப்ப கூட என் மனைவிக்கு தான் கடைசியான ஓடர் செய்த பொத்தீஸ் சேலை வரவில்லை என பியூன் மணியத்தைத் திட்டிக் கொண்டு வருகின்றாள்.”

எழுத்தாளனான என்னால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

குணாளினி தயாநந்த(சாரங்கா)வின் நூல் வெளியீடு



குணாளினி தயாநந்த(சாரங்கா)வின் கடலினை வரைபவள் கவிதைத்தொகுதி வெளியீடு யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நூலகக் கேட்போர் கூடத்தில் 8.7.2023 அன்று கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக எழுத்தாளர் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினராக எழுத்தாளர் தாட்சாயணி அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். வரவேற்புரையை பவதாரணி ரவிநந்தாவும் ஆசியுரையை திரு கு. சதாசிவமூர்த்தியும் வெளியீட்டுரையை க.புரணீதரனும் கருத்துரைகளை எழுத்தாளர்கள் திரு தி.செவ்வ மனோகரன், திரு அ.பௌநந்தி ஆகியோர் வழங்கினார்கள். நன்றியுரையை எழுத்தாளர் சாரங்கா நல்கினார்

திருப்பாணாழ்வார் பாசுரங்கள்: திருமாலை மேனிலைப்படுத்தும் முன்மொழிவு

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் உள. பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை தொடங்கி தற்காலம் வரையிலும் பக்தி இலக்கியங்கள் தமிழ் மரபில் எழுந்தவண்ணமேயுள்ளன. இருப்பினும், பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பாடிய பாடல்கள் தனித்தன்மையுடையன. பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பும் பின்பும் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்களில் நின்று அவை பெரிதும் வேறுபட்டவை. நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் பாடல்கள் இயக்கநெறிப்பட்ட செயன்முறையின் பின்புலத்தில் இருந்து வெளிவந்தமை அத்தகைய வேறுபாட்டிற்குப் பிரதான காரணம். ஆதலால், பக்தி இயக்கத்தின் நோக்கங்களைப் பிரதிபலித்து நிற்கும் படைப்புக்களாக அவை விளங்குகின்றன. சமண, பௌத்த மதங்களை எதிர்கொண்டு சைவத்தையும் வைணவத்தையும் மீட்டெடுப்பதனை நோக்கமாகக் கொண்ட இயக்கத்தினரின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்த படைப்புக்களில் கீழ்வரும் தன்மைகளை அவதானிக்க முடியும்:

- தமிழ்மொழிப்பற்று
- இல்லற வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்தல்
- மகிளிரும் வீடுபெறுக்குரியவர்கள் என முன்மொழிதல்
- அகப்பொருள் மரபை வளர்த்தெடுத்தல்
- கலைகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்தல்
- சாதிய வேறுபாடுகளைக் களைதல்
- தலயாத்திரை மேற்கொண்டு தலங்களை மையப்படுத்திப்பாடுதல்
- சமண, பௌத்த மதங்கள்மீதான கண்டனங்களை முன்வைத்தலும் தம்மதம் நிலைநாட்டலும்

மேற்குறித்த அம்சங்களில் இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட அம்சம் கவனிக்கத்தக்கது. பிறர் மதம் மறுத்துத் தம் மதம் நிலைநாட்டுவதனை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பிற

மதக் கண்டனத்தையும் தத்தமது இறைவனின் புகழையும் தமது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தினர். சம்பந்தர் தமது பதிகம்தோறும் சிவனின் பெருமையை நிலைநாட்டும் அதேவேளை சமண, பௌத்தரைக் கடுமையாகப் பழித்துரைப்பது இதற்குத் தக்கதோர் எடுத்துக்காட்டு.

சமண, பௌத்த மதத்தாரைத் தோற்கடித்து வைதீக சமயத்தை (சைவ, வைணவம்) மீளொழுச்சியுறச் செய்வதே நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் குறிக்கோளாக விளங்கியது. தமது பொது எதிரிகளாகிய சமண, பௌத்தரை வெல்லச் சைவமும் வைணவமும் கைகொர்த்து நின்றபோதும் அவ்விரு மதத்திற்கிடையிலான போட்டியும் ஒருபுறம் நிகழ்ந்திருக்கக் காண்கிறோம். நாயன்மார்களது பாடல்கள் முப்பெரும் கடவுளர்களின் வரிசையில் சிவனை முன்னிறுத்த விழைந்தமையையும் ஆழ்வார்களது பாடல்கள் திருமாலை முன்னிறுத்த விழைந்தமையையும் காணமுடிகிறது.

திரியும்புரம் நீறாக்கிய செல்வன்றன கழலை
அரியதிரு மாலோடயன் றானுமவ ரறியார்
கரியின்னின மோடும்பிடி தேனுண்டவை களித்தத்
திரிதந்தவை திகழ்வாற்பொலி சீர்ப்பத மலையே

எனும் பாடலில் திருமாலும் பிரமனும் அடி முடி தேடிய புராணக்கதையைத் துணையாகக் கொண்டு முப்பெருங் கடவுளர் வரிசையில் சிவபெருமானை முதன்மைப் படுத்துகிறார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். இதுபோன்ற பல எடுத்துக்காட்டுக்கள் நாயன்மார் பாடல்களில் உள்ளன. நாயன்மார்கள் புராணக் கதைகளைத் துணையாகக் கொண்டு சிவனை முப்பெரும் கடவுளர் வரிசையில் முன்னிலைப்படுத்தியது போலவே ஆழ்வார்களும் முப்பெரும் கடவுளர் வரிசையில் திரு மாலை முன்னிலைப்படுத்தினர். பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான திருப்பாணாழ்வாரின் பாடல்கள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

திருப்பாணாழ்வார் பாடியதாக அமலனாதி பிரான் எனத் தொடங்கும் பத்துப்பாடல்கள் அடங்கிய பதிகமொன்றே இதுவரை கிடைத்துள்ளது. அப்பதிகப் பாடல்கள் திருவரங்கத்தில் பாடப்படுக்கையில் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலின் கோலத்தைப் பாதாதிகேசமாக வியந்து பாடுவனவாக உள்ளன. இப்பதிகப் பாடல்கள் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தின் முதலாவது ஆயிரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இறைவனின் திருக் கோலக் காட்சியால் ஏற்பட்ட திளைப்பே அப்பாடல்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது. திருவரங்கப் பெருமானின் பாதம், ஆடை, உந்தி, மார்பு, தொண்டை, வாய், கண்கள், மேனி ஆகியன தம்மை ஆட்கொள்கின்றன எனப் பாடுகிறார். வெளிப்படையாக நோக்கின் இப்பாடல்கள் தன் அனுபவ வெளிப்பாடு என்பது விளங்கும். அவ்வெளிப்பாட்டுக்கு மத்தியிலும் சிவனிலும் பிரம்மனிலும் இருந்து மேனிலைப்பட்ட கடவுளாகத் திருமாலைக் கட்டமைக்க விழைந்துள்ளார் திருப்பாணாழ்வார். சிவன், பிரம்மன் ஆகியோரிலும் மேனிலைப்பட்டவராகத் திருமாலை முன்மொழிய விழைந்த திருப்பாணாழ்வார். முதலில் திருமாலின் பெருமைகளைப் பலவாறாக விபரணப்படுத்துவதன் மூலம் அதனைச் சாதிக்க முயல்கிறார். அதனைக் கீழ்வருமாறு அடையாளப்படுத்த முடியும்:

01. பாசங்களில் இருந்தும் நீங்கியவன் (அமலன், விமலன், நிமலன்), எல்லாவற்றுக்கும் தொடக்கமானவன் (ஆதிபிரான்), தேவர்களின் தலைவன் (விண்ணவர் கோன்), தரும நீதியைச் செலுத்துபவன் (நீதி வானவன்), தேவர்கள் எல்லோரும் வந்து வணங்கும்படியாக எழுந்தருளியுள்ளவன். (வானவர்கள் சந்தி செய்ய நின்றான்), அடியவர்களின் முன்வினைப் பயன்கள் யாவற்றையும் இல்லாமற் செய்பவன் (பாரமாய் பழவினை பற்றறுத்து), தேவர்களாலும் அறிவதற்கு அரியவன் (அமரர்க்கு அரிய ஆதிப் பிரான்) என இறைவனின் சிறப்புக்களைப் பலவாறு விபரித்தல்.

02. வாசனை நிறைந்த சோலைகள் தழ்ந்ததும் இனிமையாக வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்கின்றதும் அழகிய மயில்கள் ஆடுகின்றதமான இயற்கைச் சூழமைவுள்ள திருவரங்கத்தில் திருமால் வீற்றிருப்பதாகக் கூறுதல்.

03. திருவரங்கப் பெருமானின் பாதம், ஆடை, உந்தி, மார்பு, தொண்டை, வாய், கண்கள், மேனி ஆகியனவற்றின் அழகுச் சிறப்பை விதந்துபாடுதல்.

04. பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட பதிகத்தில் ஏழு பாடல்களில் திருமாலின் அவதாரச் சிறப்புக்களை அடுக்கிக் கூறுதல்.

• இராம அவதாரம் எடுத்து, சீதையின் பொருட்டுப் போர் செய்து இலங்கையின் அரசர்களை அழித்தமை.

- வாமன அவதாரம் எடுத்து, பாதாளம் முதல் வானவெளி கடந்து வானுலகின் எல்லை வரை எழுந்து நின்று விக்ரபும் காட்டி ஈரடியால் மூவுலகங்களை அளந்தமை.
- சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் சிதறும்படியாக ஒப்பற்ற கணையைச் செலுத்திக் கொன்றமை.
- பருத்த உருவத்தோடு தனது பக்தனாகிய பிரகலாதனைக் கொல்வதற்காக வந்த அசுரனுடைய (இரணியனுடைய) உடலைக் கிழித்த திருமாலின் நரசிம்மவதாரச் செய்தி.
- கிருசக்ஷண அவதாரத்தின்போது ஆலிலை மேல்துயின்றமை, வெண்ணெய் உண்டமை (கிருசக்ஷண அவதாரம்) ஆகிய செய்திகள்.

மேற்குறித்தவாறு திருமாலின் பெருமைகளைப் பலவாறாக விதந்துரைப்பதன் மூலம் திருமாலின் பரத்துவத்தை நிலைநாட்ட முயன்ற திருப்பாணாழ்வார், சிவனிலும் பிரம்மனிலும் மேனிலைப்பட்டவராக திருமாலை அடையாளப்படுத்துவதற்குச் சிவன், பிரம்மன் தொடர்பில் வழங்கும் புராணக் கதைகளைத் குணையாக்கிக் கொள்கிறார். அச்செயன்முறை கீழ்வரும் மூன்று வழிகளில் நிகழ்த்தேறியுள்ளது:

01. காப்பியங்கள், புராணக் கதைகள் வாயிலாக சிறந்த சிவபக்தனாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட இராவணனைக் கொன்றழித்தவன் திருமால் அவதாரம்தாங்கிய இராமன் எனக் காட்டுதல்.
02. சிவனின் துன்பத்தை இல்லாது செய்தவன் திருமால் எனக் காட்டுதல்.
03. படைத்தற் கடவுளாகிய பிரம்மனையே தனது திருவுந்தியிலிருந்து படைத்தவன் திருமால் எனக் காட்டுதல்.

திருமால் இராம அவதாரம் எடுத்து, சீதையின் பொருட்டுப் போர் செய்து இலங்கையின் அரசர்களை அழித்த செய்தியை ஒருபாடலில் கட்டிக் காட்டும் ("அன்று நேர்ந்த நிசாசரரை கவர்ந்த வெங்கணைக் காருந்தன்") திருப்பாணாழ்வார், சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் சிதறும்படியாக ஒப்பற்ற கணையைச் செலுத்திக் கொன்றவன் திருமால் என்று கீழ்வரும் பாடலில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சதுரமாமதில்குழ் இலங்கைக்கு இறைவன் தலை பத்து உதிர ஓட்டி ஓர் வெங்கணை உய்த்தவன் ஓத வண்ணன் மதுரமா வண்டுபுடமாமயில் ஆட அரங்கத்துமான் திருவயிற்று உதரபந்தனம் என் உள்ளத்துள் நின்று உலாகின்றதே!

சிவபக்தனான இராவணன் இசை பாடி சிவனை மகிழ்வித்த வரலாற்றை நாயன்மார் பாடல்கள் நினைவூட்டி, இசையால் இறைவனையும் தன்வசமாக்கிக்

மனதைக்கொளவும் வெரும் பயங்கரங்கள்

கொள்ள முடியும் என்று பிரசாரப்படுத்திய துழலில், அக் கதையம்சத்துக்குரிய இராவணனையே கொன்றுழித்தவன் திருமால் எனக் காட்டி, திருமாலின் மேனிலையைப் புலப்படுத்துகிறார் திருப்பாணாழ்வார். சைவத்திற்கெதிரான வைணவத்தின் எதிர்வினையாகவும் இப்பதிவைக் கருதிக்கொள்ள முடியும்.

மற்றுமோர் பாடலில் சற்றுமேற் சென்று “சிவனின் துன்பத்தை இல்லாது செய்தவன்” திருமால் என்று வலியுறுத்தி, திருமாலின் முதன்மையை முன்மொழிகிறார்.

துண்ட வெண்பிறை யான்துயர் தீர்த்தவன் அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூ முரங்கநகர் மேய வப்பன்
அண்ட ரண்டபகி ரண்டத்தொரு மாநிலம்
எழுமால்வரை முற்றும் உண்ட கண்டம்
கண்டரடியேனை யுய்யக்கொண்டதே.

சிவனின் துயர் தீர்த்தவன் திருமால் எனக் காட்டி, சிவனைக் கீழ்நிலைப்படுத்தி, திருமாலை மேனிலைப்படுத்தும் முயற்சியே மேற்படி பாடலில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதற்கு கருத்துவேறுபாடில்லை. மேற்குறித்த இரு கதையாடல்கள் வாயிலாகவும் சிவனிலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் திருமாலை இருத்திய திருப்பாணாழ்வார், பிரமனிலும் மேனிலைக்குரியவர் திருமாலே என்று நிலைநிறுத்த விழைகிறார். திருமால், பிரமன், சிவன் ஆகியோரில் முதன்மைக்குரியவர் - முழு முதற் கடவுள் சிவனே என்பதை நிலைநாட்ட திருமாலும் பிரமனும் அடி முடி தேடிய கதையொன்றே நாயன்மாருக்குப் போதுமானதாக விளங்கியது. திருப்பாணாழ்வாருக்கோ வெவ்வேறு செய்திகளைத் தொகுத்துக் காட்டி திருமாலின் மேன்மையை நிலை நாட்ட வேண்டிய தேவைப்பாடு காணப்பட்டது. அதன் நிமித்தம் பிரமனிலும் மேனிலைப்பட்டவர் திருமாலே என்பதைப் பிறிதொரு கதையம்சத்தின் அடியாக நிலைநாட்டினார்.

மந்தி பாய் வட வேங்கட மாமலை வானவர்கள்
சந்தி செய்யநின்றான் அரங்கத்து அரவி அனணையான்
அந்தி போல் நிறத்தாடையும் அதன்மேல் அயனைப்
படைத்த ஓர் எழில்

உந்தி மேலதன்றோ அடியேன் உள்ளத்து இன்னுயிரே

எனும் பாடலில் படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமனையே தனது திருவுந்தியிலிருந்து திருமால் தோற்றுவித்த புராணச் செய்தியைக் கையாண்டுள்ளார். “படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமனையே படைத்தவன்” என்று திருமால் உயர்நிலைப்படுத்தப்படுகிறான். இதுவரையான விடயங்களைத் தொகுத்து நோக்கும்போது, திருப்பாணாழ்வார் பத்துப் பாசுரங்கள் கொண்ட ஓரேயொரு பதிகத்தினையே பாடியிருப்பினும், அப்பாசுரங்கள் வாயிலாக திருமாலின் மேனிலையை (முழு முதற் தன்மையை) முன்மொழிய அதிக பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொண்டார் என்பது தெளிவாகும்.

பச்சைப் பசேலெனப் பரந்து விரிந்து
அழகு கொளிக்கும் வயல் நிலங்கள்
சலசலத்து ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்
அருவிகள் கால்வாய்கள் நீரோடைகள்

உயிர்களின் இராச்சியமாக விருட்சித்து
குளிர்நீழல் வீழ்த்தும் பெருமரங்கள்
அப்பெருமரங்கள் அமைக்கும்
பசுமைக் கூடாரங்கள்
கூடாரங்களுள்
குருவிகள் பூச்சிகள்
சத்தங்கள் ரீங்காரங்கள்
இயற்கையின் இசைகீற்றுக்கள்

இயற்கையில் கொள்ளும் மையல்
கணமும் தங்காது தரிக்காது
பக்ரெனக் கொளவும் பீதி

அணுவெடிப்பின் கொடும்பனி
உடல் முழுதும் ஊசிபோல்
சுருக்கென ஊடுருவி
அச்சத்துள் குளிர்ந்துறையும் மனம்

நீரில் நிலத்தில்
நெற்பயிரில் அதன் மணியில்
புல்லிதழில் பூண்டுகளின் வேர்க்கணுவில்
எதிலும் நீக்கமற
“தொன்”களில் நிறைந்து
படிந்திருக்கும் நச்சுகள்
இரசாயன நச்சுகள் தின்னும்
இக்காலம் இனிவரும் காலம்
கொடிதென அறிந்தும்
அறியோம்
கொடிதென அறிந்தும் மறந்தோம்

அழியாது நின்றும் நிலைத்தும்
இன்றும் இனியும்
நின்று கொல்லும்
நச்சு இரசாயனங்கள்
விளைவிக்கும்
பயங்கரங்கள் உருக்கொடுக்கும்
விகாரங்கள்
மனதில் தோன்றி
வயல்நிலத்தின் பசுமை மேலாக
இருண்டுகவிய
பார்வையில் புலர்ந்த பசுமை கொன்று
மனதைக்கொளவும் பெரும் பயங்கரங்கள்

பொருள் பாலகம்
யாழ்ப்பாணம்

சி.ஜெயசங்கர்

நாங்கள் தான் இப்போ கடவுள்கள்

திருவிழாக்கள் தொடங்கியாயிற்று.
இனியென்ன!

எம் வெளிநாட்டுச் சனங்கள் வருவார்கள். போவார்கள்.
வீட்டு முற்றமெங்கும் வடகம் காயும்.
கைதடி ரூபியக்காவின் மிளகாய்த் தூள்
சூக்கேசுப் பெட்டிக்குள் எயார்ப்போர்ட்கள் கடக்கும்.
நாசியரிக்க உலகெங்கும்
நம் கோழிக்குழம்பு மணக்கட்டும்.

யாருக்கிப்போ பக்தி பெரிது?
எல்லோருக்கும் பணமே கடவுள்.
“கனடாக்கு ஆட்களை எடுக்கிறார்களாம்”
கடுவன் புனைகள் கூட அங்கலாய்க்கிறது ஊருக்குள்.
அதுகளில் ஒரு பிழையில்லை.
ஊருக்கு வைக்கேசன் வருகிறவர்கள் காட்டுகிற சுதி அப்பிடி.

ஐஸ்கிரீம் கடைகளுக்கு நல்ல வியாபாரம்.
தூக்குக் காவடிகளுக்கு குறைவில்லை.
முதலைத் தலைவெட்டும், காதுத் தோடும்,
தோள்ப் பச்சையுமாக
மேலே செடில் காட்டுகிறவர்களுக்காக
கீழே நிலக்கன்னிகள் புன்னகைக்கிறார்கள்.

எல்லாம் இப்படித் தானாயிற்று இப்போது.

திலீபன் அங்காலே அமைதியாயிருக்கிறான்.
வருசத்துக்கொரு முறை விளக்குக் கொளுத்த
அடிபடுகிற வியாபாரிகளால்
அவனிப்போ நிரம்ப மனமுடைந்து விட்டான்.
ஆட்டைப் பிடித்து மாட்டைப் பிடித்து
அள்ளியள்ளிச் சாகக் குடுத்த அருமந்த இளைஞர்களின்
நாட்டையே இப்போ மதத்துக்கு விற்றாயிற்று.
இந்துத் தமிழீழமென்கிறான் நிலத்தான்.
தமிழீழத்துக்குள் மாதாவை வைத்து
காவிக்கொண்டு போகிறான் புலத்தான்.

உள்ளும் வெளியும் பனி கூடிற்று தமிழனுக்கு.
அற்பனுக்கு பவிசு வந்த கதையாய்
குடை கொண்டாடுகிறது தமிழினம்.

நாடு இப்படித் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.
எல்லாம் ஒரு திருவிளையாடல் என்கிறான்
பேசாத முருகன்.
கடவுள்களுக்கென்ன குறை?
பணம் கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டுகின்றது.
தெய்வம் அருள் மட்டும் தான் கொடுக்கும்.

கில்மிசா பாவம்.
பட்டறைக்குள் விழுந்த பூ.
எங்களை நன்றாக விற்றுக் காசாக்குகிற பூசாரிகள்
உடுக்கடிக்க உடுக்கடிக்க உருள்கிறது கண்ணீர்.

முகப்புத்தகம் ஒரு நாள் கூத்து மேடை.
யாருக்காகவும் வைத்திருக்க முடியாது பிணத்தை.
நாளுக்கு நாள் புதுப்புதுக் கூத்துக்கள்.
யாரும் யாருக்கும் பறையடிக்கலாம்.
“பறை”யெனப்படுவது பலருக்குமிப்போ
ஒரு கலர் காட்டும் விளையாட்டு.

ஏமாளிகள் கழுத்தில் ஒருகோடிப் பூ
தலையிலோ கொழுந்து விட்டெரிகிறது சூடம்.
புகழ்ச் சாம்பிராணிக்கு பின்னே இழுபடுகின்றன
மண்டை கழண்ட மாடுகள்.
காற்றிப்போ புலம்பெயர் புரவலர்கள் பக்கம்.
எல்லாவற்றுக்குள்ளும் மூக்கை நுழைக்கிறது
அவர்களின் மோதிர விரல்.
இல்லாத புகழை அவர்கள் காசால் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

கிம்பளங்களில் செழித்திருக்கிற காற்சட்டைப் பைகள்
எங்கும் பணத்தை விசுக்கி எறிகின்றன.
படித்த எருமைகளும் அவர்களின் காலடியில் விழுந்து
பம்மிப் பம்மி நடக்கின்றன.

எல்லோருக்கும் பொன்னாடை.
எல்லோருக்கும் விருது
எங்கும் ஒரு விமர்சனம் இல்லை.
எதிலும் ஒருதுளி உட்புப் புளி இல்லை.
ஏனெதுக்கு? என கேட்கக் கூடாது.
கேட்டால், யாருக்கென்ன தெரியும்?
ஒத்தோடு. அல்லது
ஒதுங்கியிருந்து புறுபறு.
வேறொன்றும் வேலைக்கு ஆகாது.
வீண் இரத்தக் கொதிப்பு மட்டும் தான்.

வருசா வருடம், மாதா மாதம்
படங்கள் மாறும். காட்சிகள் மாறும்.

நாங்கள் எங்களைச் சீரழிக்கிறோம்.
நாங்கள் எங்களை நாறடிக்கிறோம்.
நாங்கள் எங்களுக்கு சேறு பூசுகிறோம்.
நாங்கள் எங்களை நாங்கள் பார்த்து
“நல்ல வடிவாயிருக்கிறோம் நாங்கள்”
என்று சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிக்கிறோம்.

“தமிழரை கடவுள் தான் காப்பாத்தோணும்”
என்று சொன்னார் தந்தை செல்வா.

இனிமே அது நடக்காது.
அது தேவையுமில்லை.

ஏனெனில்
நாங்கள் தான் இப்போ கடவுள்கள்.

“மவன்... நான் ஒன்லைன்ல ஓர்டர் பண்ணின உடுப்பொண்டு கீழ் ஊபர் சேர்விஸ்ல வந்திரிக்கிது. கொஞ்சம் கேட்டுக்கு வெளிய பெய்த்து எடுத்திட்டு வாரிங்களா...?”

தாயின் வேண்டுகோளுக்கு தலையசைத்தவாறு டெலிவரிக்கான காசைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறுகிறாள் ரமீஸ்.

கேட்டுக்கு வெளியே நின்றிருந்த “ஊபர்” பைக் சாரதியிடம் இருந்து பார்சலைப் பெற்று உரிய காசையும் கொடுத்துவிட்டு மேலே படியேறி வருகிறாள். வாசலிலேயே காத்து நின்ற ஜமீலா பார்சலை வாங்கி உடனே பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு முகமலர்ச்சியோடு தன் அறைக்குள் நுழைகிறாள்.

தாய் பிரித்துப் பார்த்த அந்த உடையைப் பார்த்து ரமீஸ் முகத்தைச் சுளித்துக் கொள்கிறாள். அது அழகான உடைதான். மெல்லிய துணியில், புதிய டிசைனில் தைக்கப்பட்ட சல்வார்-கமீஸ் செட் அது. இருபது வயது இளைஞனான ரமீஸைக்கு நாற்பத்து மூன்று வயதான தன் தாய் அப்படியான ஓர் உடையை உடுத்துவது பொருத்தமாகப்படவில்லை.

உம்மா ஒருவேளை தங்கச்சி சுஹைனாவுக்கு வாங்கி இருக்கலாம் என்ற நினைப்போடு தன் அலுவல்களில் மூழ்கிப் போகிறாள். சில நிமிடங்களில் வாசல் மேசையில் உம்மா வைத்துவிட்டுப் போன மொபைல்போன் ஒலிக்கிறது.

“வ அ ல க் கு ம் ஸலாம்”

கணவன் மஹ்ரூபின் ஸலாத்துக்குப் பதில் கூறி விசாரித்தவளாக பேச்சைத் தொடர்கிறாள் அவள்.

“ஓ, கெடெச்சிச்சி... நீங்க அனுப்பின அந்த சல்லீல்தான் நானொரு ஸல்வார்செட் வாங்கினன். ஒன்லைன்ல ஓர்டர்பண்ணி இப்பதான் கெடெச்சிச்சி. நல்லபசுந்து... உடுத்து போட்டோ ஒன்டெடுத்து



“வட்ஸப்”ல அனுப்புறன். பாத்துட்டு சொல்லுங்க எப்படியென்டு...”

டுபாயிலிருந்து பேசும் அவள் கணவன் மஹ்ரூவோடு அவள் பேச்சு தொடர்கிறது.

‘ஓ அப்படியா...? சரி இன்னம் ஒருவருஷம் களிச்சே வாங்க. என்ன செய்ய...? இப்ப இங்க நாட்டு நெலம் சரியான மோசம். வேல தேடவுமேலா... பிஸினஸ் பண்ணவுமேலா. கொஞ்சம் பொறுங்க...யாருடையோ கோல் ஒன்டு எடயில வருது. ஆன்ஸர் பண்ணிட்டு எடுக்குறன்...”

(2)

பேச்சைத் துண்டித்தவள் வந்த அழைப்பைப் பார்க்கிறாள்.

“ஓ, சிஸ்டர். இப்பதான் கெடெச்சிச்சி. நல்ல ரிசுலுக் ஸல்வார், தேங்க்யூ. புதுசா எதுசரி டிசைன் வந்தா எனக்கு ஓடனே மறக்காம “வட்ஸப்” பண்ணிடுங்க...”

ஒன்லைனில் உடுப்பு அனுப்பிய பெண்ணுக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் கணவனோடு பேசத் தொடங்குகிறாள் ஜெமீலா.

“ரமீஸ் வெளிய எங்கயோ போவ ரெடியா விக் கொண்டிரிக்கிறான். மகள் சுஹைனா அவட பிரண்ட் நஸ்ராட் ஊட்டுக்குப் பெய்த்திரிக்கிறா. இன்டக்கி அவட பேரத்தேயாம். ப்ரண்ட்ஸ் கொஞ்சம்பேர லன்ச்சுக்கு இன்வைட் பண்ணிரிக்கிறா. இனிப் ப்ரண்ட்ஸ் மா ரெலாம் சேந்தா தெரியாதா...? வர ஆறுமணி கிட்டாவு மெண்டு சொல்லிட்டுதான் போனா...”

வீட்டு நிலைமை, நாட்டு நிலைமை என அவர் களின் பேச்சு தொடர்கிறது.

“இங்க சிரிலங்கால இப்ப சாமான்களுட வெல யெல்லாம் ஆன வெல,

இழுக்கத்தின் யூரி

குதிரவெல. செலவ சமாஸிக்கவே ஏலா. நீங்க அனுப்புற சல்லிய இனி டபள்ட்ரிபளாக்கி அனுப்பி னாதான் என்னசரி திண்டுண்டு இரிக் கேலுமா வும். நீங்க ஒன் டும் அவசரபட்டு இப்ப சிரிலங் காக்கு வந்திடாதீங்க”

ஜமீலாவின் பேச்சினிடையே ரமீஸ் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறான்.

“உம்மா, போன கொஞ்சம் இப்படி தாங்க....நான் வாப்பாவோட பேசோணும்”.

தாயிடமிருந்து செல் போனைப் பெற்று, வாப்பாவுக்கு ஸலாம் கூறி, நலம் விசாரித்து பேச்சைத் தொடர்கிறான் அவன்.

“வாப்பா, எனக்கு கொஞ்சம் உடுப்பு வாங்கோணும். அதோட வாரகெழும்பரன்ட் ஸலாம் சேந்து ட்ரிப் ஒண்டு போவஇரிக்கிறம். ஏன்ட ஐட்டிகோர்ஸ் மணியும் பெலென்ஸ் கூட்ட இரிக்கிதெண்டு போன கெழமயே சொன்னன். உடுப்புக்கு பத்தாயிரம், ட்ரிப்புக்கு பத்தாயிரம், ஐட்டிகோர்ஸ் மீஸ் முப்ப தாயிரம் என்று கொறஞ்சது ஒரு அம்பதாயிரம் ருவாசரி தேவப்படும். ப்ளீஸ் பண்ணி சொணங்காம அனுப்பி வெயங்கவாப்பா...”

தன் தேவைகளை வாப்பாவிடம் மளமளவென்று ஒப்புவித்துவிட்டு போனை உம்மாவிடம் திருப்பிக் கொடுத்துக்கொண்டே சொல்லுகிறான்.

“உம்மா, நான் ப்ரன்டொன்ட பாக்க அவசரமா வெளியபோறன். திரும்பிவர எட்டுமணிகிட்டாவும்...”

உம்மாதலையசைக்க ரமீஸ் வெளியேறுகிறான்.

கணவனோடு பேசிக் கொண்டே மகனைப் பார்க்கிறான் ஜெமீலா. அவனது உடையும் தோற்றமும் சினிமா கதாநாயகன் ஒருவனைப் பார்ப்பது போலிருக்கிறது அவளுக்கு. “ஏன்ட புள்ள எனயமாதிரியே பசுந்து...” என்று தனக்குள்ளேயே கூறி சிரித்துக் கொள்கிறான்.

சிறிது நேரத்தில் புதிய உடையை உடுத்து, அலங்கரித்து கண்ணாடி முன் நின்று தன் அழகை ரசிக்கிறான் அவள். சிவந்த அவள் மேனியும் அந்த உடையும் அலங்காரமும் அவளை ஓர் அழகுராணியாக பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. “செல்பி” ஒன்றை எடுத்து உடனே கணவனுக்கு அனுப்பியும் வைக்கிறான்.

(3)

இனிய தாளத்தோடு அவளது மொபைல்போன் ஒலிக்கிறது. எதிர்முனையில் கேட்ட குரலால் பதட்ட மடைந்தவள் சில கணங்களில் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு உற்சாகத்தோடு பதிலளிக்கிறாள்.

“ஈவினிங் த்ரீ போல வாறன். நீங்க லொகேஷன் அனுப்புங்க”

“பேச்சை முடித்து விட்டு மகிழ்ச்சி பொங்க நடமாடுகிறான்.

எத்தனை நாள் நட்பு. இன்றுதான் சந்திக்கப் போகிறான். “ஒருநாள் பேசவில்லை; மெசேஜ் பண்ண

வில்லை” என்றால் உலகமே சூன்யமாகி விட்டது போலிருக்கும் அவளுக்கு. தன் அன்பின் பரிசாய் கொடுப்பதற்கு ஏற்கனவே வாங்கி வைத்திருந்த அந்த “ராதோ” கடிக்காரத்தை வெள்ளிநிறத்தாளில் சுற்றிக்கட்டி அழகு பார்த்து தனக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொள்கிறான்.

மணி இரண்டரையைத் தாண்டிவிட்டிருந்தது. அலங்காரப் பதுமையாக வெளியேறுகிறான் ஜமீலா. கண்கள், கன்னங்கள், உதடுகள் எல்லாம் வண்ணப் பூச்சுக்களால் பளபளக்கின்றன. வெளியார் கண்களுக்கு அந்த அழகு தென்படாமல் கண்களது மேலுள்ள பகுதி மட்டும் தெரியும்படியான மாஸ்க் ஒன்றை அணிந்து ஸ்கார்ப் ஒன்றினால் தலையைச் சுற்றிக் கட்டி, தோளிலே போட்டிருந்த அழகான மெல்லிய துணியிலான துப்பட்டா தரையைத்தொட, வாசலில் வந்து நின்று அந்த வாடகைக் காரில் ஏறிக் கொள்கிறான். புதிய உடுப்பு, புதியசெருப்பு, புதியகைப்பை ஆகியவற்றோடு உட்கார்ந்திருக்கும் அவனைச் சுற்றி “பெர்பியூம்” வாசம் பரவிக் கிடக்கிறது. டிரைவர் ஒருமுறை மூச்சை இழுத்து விட்டுக் கொள்கிறான். டாக்கி மெல்லநகர்கிறது.

அந்த பிரமாண்டமான கட்டத்தின் முன் டாக்கி நிற்க, உரிய காசைக் கொடுத்துவிட்டு இறங்கிக் கொள்கிறான் ஜமீலா. கேட் அருகே நின்றுருந்த காவலாளி அவளை விசாரித்து விட்டு உள்ளே அனுப்புகிறான். உள்ளிருந்து வந்த யுவதி ஒருத்தி அவள் பெயரைக் கேட்டுவிட்டு உள்ளே அழைத்துச் செல்கிறாள். அந்த பங்களாவின் மண்டபம் மிக அழகாக நவீனமுறையில் அலங்கரித்திருப்பதைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போகிறான் அவள். பறக்கின்ற பறவைகளின் கூட்டம், நீர்வீழ்ச்சி யொன்றின் அழகான ஓட்டம், ஆண்களும் பெண்களும் கலந்து ஆடும் நடனக்காட்சி, ஓர் இளைஞனும் யுவதியும் வானவெளியிலே பறப்பது போன்ற அழகிய ஓவியம், பூத்துச் சிரிக்கும் பூக்களைச் சுற்றி பறக்கும் வண்டுகள் என அழகழகான படங்கள் நாற்புறச் சுவர்களையும் அலங்கரித்திருப்பதை விழியகலப் பார்த்து ரசிக்கிறான். எங்கோ பறப்பது போன்ற உணர்வு அவளுக்கு.

“மெடம், வாங்க....”

அந்த யுவதி வந்து அவளை உள்ளே அழைத்துச் செல்ல, மகிழ்ச்சி பொங்க அவளின் பின்னால் நடக்கிறாள் ஜெமீலா. ஆறேழு மாதங்களுக்கு முன்னால் முகநூலில் தொடங்கிய நட்பு. இன்றுதான் நேரில் சந்தித்துப் பேசி மகிழப் போகிறாள்.

“இங்க வெயிட் பண்ணுங்க மெடம். உங்க ப்ரென்ட் வருவாங்க.”

சாத்தியிருந்த அறைக்கதவைத் திறந்து அவளை உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு யுவதி போய்விடுகிறாள். ஜெமீலா அந்த அறையை நோட்டமிடுகிறாள். மேசை யொன்றில் நெக்டாஜூஸ் பொத்தலொன்றும் இரண்டு அழகிய கிண்ணங்களும் வெள்ளித் தட்டொன்றிலே திராட்சைப் பழங்களும் அப்பிள் பழங்கள் சிலவும் காணப் படுகின்றன. மூடப்பட்டிருந்த ஜன்னல் திரைச்சீலைகள் மின்விசிறியின் காற்றினால் மெல்ல அசைந்தாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அறையின் ஒரு புறத்தே அழகிய



விரிப்புத் தலையணைகளுமாக ஒரு கட்டில். கட்டிலின் கால்மாட்டுப் புறச்சுவரிலே ஒருபடம். ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் இறுகத்தழுவிப்படி அதில் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள். உல்லாசமாய் இருப்பதற்கு சம்மதித்து வந்திருந்த அவளுக்குள் ஒரு புல்லரிப்பு. தன்னை மறந்து அந்தப் படத்தில் இலயித்துப் போகிறாள். சில நிமிடங்களில் அவளின் உடம்பு ஏனோ நடுங்கத் தொடங்குகிறது.

“ஹலோ.....”

அவள் காதருகே கேட்ட அந்த குசுகுசுப்புக் குரல் கேட்டு திரும்பிய அதேவேளை அவள் முகத்திலிருந்த மாஸ்கை பின்புறமிருந்து வந்த ஒரு கை நீக்க, மறுகை அவளது இடையைச்சுற்றி வளைத்துத் திருப்புகிறது. இருவரதும் மூச்சுக்காற்றின் உஷ்ணமும் கலந்த அந்த வினாடியில்...

வானம் இடிந்து தலையில் விழுந்த அதிர்ச்சியோடு ஒருவரை ஒருவர் தள்ளி விலக்க, அவள் வாயிலிருந்து வந்து விழுந்த “ர...மீ...ஸ்...” என்ற வார்த்தையும் “உ...ம்...மா...” என்று கதறிய அவளது வார்த்தையும் முட்டிமோதிச் சிதறுண்டு அங்கே தெறிக்கின்றன.

ஜெமீலா அந்தக் கட்டிலில் அமர்ந்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறாள். ரமீஸ் அங்கிருந்த கதிரையில் உட்கார்ந்து கைகளால் முகத்தை மூடியபடி ஊமையாய் அழுகிறாள்.

வெவ்வேறு பெயர்களில் பொழுதுபோக்காய் முகநூலில் ஆரம்பித்த நட்பு வளர்ந்து இன்று அசிங்கமான ஓரிடத்தில் சந்திக்க நேர்ந்ததை நினைத்து நினைத்து அழுகிறார்கள் அவர்கள். அழுவதைத் தவிர வேறொன்றுமே தெரியவில்லை அப்போது அவர்களுக்கு. சிறிது நேரத்தில் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்ட ஜெமீலா விழுந்து கிடந்த தன் கைப்பையை எடுத்துக் கொண்டு குனிந்த தலையோடு வெளியேறுகிறாள்.

வீட்டுக்கு வந்தவள் கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்க்கிறாள். வீங்கிச் சிவந்து போன முகத்தில் கலைந்து போன மேக்கப் சாயங்கள் ஆங்காங்கே திட்டுத் திட்டுக்களாகக் காணப்படுகின்றன. முகம் விகாரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. தன் முகத்தைப் பார்க்கத் தனக்கே அருவருப்பாய் இருக்க எழுந்து போய் முகத்தைக் கழுவிவிட்டு வருகிறாள். கட்டிலில் விழுந்து கூரை முகட்டை வெறித்துப் பார்த்தபடி கிடக்கிறாள். ரமீஸை வயிற்றில் சுமந்தது, பாலூட்டி வளர்த்தது, நடைபழக்கியது, பாடசாலைக்கு அனுப்பியது எல்லாம் நிழற்படங்களாக கண் முன்னால் வந்து வந்து போகின்றன. வசதியோடு வாழவேண்டும் என்று கணவனை வெளிநாடு போகத் தூண்டியது, ஆடம்பரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தது, சோஷியல் மீடியாக்களில் காலத்தை அதிகமாகக் கழித்தது எல்லாம்...எல்லாம்... இப்படியொரு நிகழ்வுக்காகவா...? அவளது தாய்மை அவளைத் துளைத்தெடுக்கின்றது.

அவளது செல்போனிலிருந்து வந்த மெசேஜ்

ஒன்றிற்கான சமிக்ஞை ஒலிகேட்டு நினைவுகள் கலைந்தவள் போனை எடுத்துப் பார்க்கிறாள். மகன் ரமீஸுடைய “வட்ஸ்அப்” வொய்ஸ் மெசேஜ் அது. அதற்கு மேலே கணவன் மஹ்ரூப் அவருடைய போட்டோவுக்கு அனுப்பியிருந்த மெசேஜ் காணப்படுகிறது. அவள் அவசர அவசரமாக மகனுடைய வொய்ஸ் மெசேஜைக் கேட்கத் தொடங்குகிறாள்

(4)

தழுதழுத்த குரலில் பேசத் தொடங்குகிறாள் அவள்.

“உம்மா! ரெண்டு பேருமே குத்தம் செஞ்சிட்டம். என்னால இனி ஊட்டுக்கு வரேலாது. ஒங்கட மொகத்தயும் பாக்கேலாது. இனி...இனி...எப்பவுமே ஒங்கட மொகத்த பாக்கேலாது. நான் எங்கயாவது போறன்...”

உம்மா...இங்கலிஸ் லிட்டரிச்சர்ல “ஈடிபஸ் ஸ்டோரி” எண்டு ஒருகத இரிக்கிது. அந்த கதைல வாற அரசன் ஈடிபஸ் தன்ன பெத்த தாய்யே, தாயெண்டு தெரியாம கல்யாணம் செஞ்சுகொள்வான். கொழந்த குட்டிகளும் பெத்து அவங்களும் பெருசாவின பொறவு தான் தன்ட பொஞ்சாதி தன்ன பெத்ததாயென்ட விசயம் அவனுக்குத் தெரியவரும். வெக்கமும் துக்கமும் தாங்கேலாத அந்த அரசன் தன்ட கண்ரெண்டயிம் ஈட்டியால குத்தி குருடாக்கிக் கொள்வான். இது விதியோடவெளாட்டு...”

அதிர்ச்சியும் பயமும் ஆட்கொள்ள ஜெமீலா உறைந்துபோய் நிற்கிறாள். அவன் குரல் தொடர்ந்து ஒலிக்கிறது.

“உம்மா...ஈடிபஸ் அரசன் போல என்னால செய்யேலா. ஏனென்டா நான் செஞ்ச பாவங்கள தொலெக்க நான்... நான்... நெறய நன்மையள் செய்யோனும். அதுக்கு நான் நெறய சம்பாதிக்கோனும். வெளிநாட்டு ஒழப்பு போதுமெண்டு வாப்பாவ வர சொல்லுங்க. தங்கச்சிக்குத் தொணயா இப்ப ஒங்கள தவிர வேறயாருமில்ல. இனி புத்தியோட நடந்து கொள்ளுங்க. நான் போறன். எங்கயோ... எங்கயோ... போறன். நீங்க இனி நல்ல தாயா, பொஞ்சாதியா இரீங்க. என்ன மன்னிச்சிடுங்க உம்மா...”

அழுதபடியே அவன் குரல் ஓய்கிறது.

ஜெமீலா தன் கையிலிருந்த பெறுமதி மிக்க அந்த செல்போனை தூக்கி நிலத்தில் அடிக்கிறாள்.

ஆசையாய் பெற்று அருமையாய் வளர்த்த மகனை இழக்கத் துணை செய்த அந்த செல்போனை வெறுப்போடு பார்க்கிறாள். அப்போது அந்த மொபைல் போனுக்கு வந்த யாரினதோ அழைப்பொலியின் சப்தத்தோடு அந்த போன் ஓலமிட்டபடி துகள்களாகிப் போகின்றது.

ஜெமீலாவின் அழுகையின் ஒலியும் அவளது பெருமூச்சும் மட்டும் அங்கு விடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

கண்ணதாசனின் பாடல்களும், பல நாடகங்களின் கதாபாத்திரங்களும் இக்கட்டுரைக்கு வலுச்சேர்க்கும் ஆதாரங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளமை அவரது நீண்ட இலக்கியப் பயணத்தின் சான்று. ஒரு உளவியலாளர் உதவிநாடி வருவோர்க்கு தீர்வைநோக்கி நகர்வதற்கான உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கமுடியுமே அன்றி தீர்வு கொடுக்க முற்படக்கூடா தென்பது பொதுவான விதிமுறை. இந்த நூலில் இயன்றவரை கட்டாய வாக்கியங்களை தவிர்த்து ஆலோசனைகளாகவும், வழிகாட்டலாகவும் வாக்கியங்களை அமைத்திருப்பது கவனத்திற்குரியது.

“பந்தம்” என்ற முதற் கட்டுரையில் பந்தம் என்ற சொல்லுக்கு “தொடர்” என்றொரு கருத்தும் “நூல்” என்ற கருத்தும் உண்டு. சந்ததி என்ற பெயரில் ஒரு குறிப்பான பரம்பரை அலகுகள் தொலைந்துவிடாமல் அடுத்த சந்ததிக்கு காவிச் செல்லப்படும் மிகமுக்கிய தொடராக பந்தம் அமைவதாகவும் வாழ்க்கைப் பட்டத்தை எவ்வளவு உயரத்திற்கு பறக்கவிட்டாலும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத பந்தம் என்ற நூல் ஒருவரை ஒருவர் பிணைத்து வைத்துக்கொள்கின்றது என்று கூறுகின்றார். சமகாலத்தின் உறவுமுறைகளின் சிதைவுகளில் சிக்குண்டிருக்கும் குடும்பங்களின் நிலை நம் சமூகத்தின் மிகப்பெரும் அனர்த்தமாக மாறிவருவது வேதனைக்குரிய விடயம். “வாழ்வின் மிகக் கஷ்டமான ஒரு கணப்பொழுதிலும் ஒருவர் போய் ஆறுதல் பெறுவதற்கு ஒரு இடம் இருக்குமென்றால் அது தான் குடும்பம்” என்று குடும்பத்தின் தார்மீகப் பொறுப்பை இலகுவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். குடும்பமென்ற கட்டமைப்பிலிருந்து சற்று விலகி தடுக்கவோ மாற்றவோ முடியாத கட்டமைப்பாக அமைந்து விடுகின்ற பிள்ளைகள் அற்ற குடும்பங்கள் தொடர்பாக கூறுகையில் “இளவயதில் திருமணம் செய்வது எவ்வளவு முட்டாள்தனமோ அவ்வளவு முட்டாள்தனமானது முப்பது வயதைத் தாண்டியின் திருமணம் செய்வது” என்று அதன் தாக்கங்களையும் சில ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்துள்ளார். இதனை மேலும் புரிந்துகொள்ள “அறன் எனப்பட்டதே இல் வாழ்க்கை” என்று இல்வாழ்வைக் கூறும் திருக்குறளையும் மேரியா சவா (Maria Savaa) இன் “குடும்பக்கட்டு” என்ற சிறுகதையையும், மு.வரதராசனாரின் “அகல்விளக்கு” மற்றும் லூயிமே அல்கொட்டின் (Louis May Alcott) “சிறிய பெண்” என்ற நாவல்களையும் வாசிக்கத் தூண்டுகிறார்.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளிற்குமுன் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் திருமணவாழ்வு சிறந்தோங்காத தேவையான அடிப்படை விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதையும் அவை சமகால நவீன உளவியல், சமூகவியல் சிந்தனைகளோடு ஒத்திசையும் தன்மையையும் வியக்கும் வகையில் தந்துள்ளார். ஒத்த மொழி, ஒத்த சமயம், ஒத்த கலாசார விழுமியங்களை யுடையோர் மணம் முடிப்பது முரண்பாட்டைக் குறைக்குமென்றும், குடும்பத்திற்கேற்ற ஒழுக்கம் பற்றியும், திருமணத்திற்கு பொருத்தமான வய

தெல்லையை 21 -30 வயதென்று அன்றே கூறிய தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பின் வாயிலாகவும் பெரியபுராணத்தின் நேர் விழுமியம் பேசும் பாத்திரங்களின் கட்டமைப்பின் வாயிலாகவும் குடும்பம் சார்ந்த தனது கருத்துக்களை வாசகர் மனங்களில் ஆழமாகப் பதிவிடுகின்றார். தனிக் குடித்தன மோகத்தில் இயங்கும் இவ்வுலகிற்கு கூட்டுக் குடும்பம் என்பது உறவுகள் கூட்டாக வாழ்வதல்ல மாறாக “தமது வாழ்வில் நீங்கள் தேவை” என்று உணர்பவர்களின் கூட்டு என்று அதன் மகத்துவத்தை கூடல் என்ற கட்டுரையில் உணர்த்தியுள்ளார்.

நம் தேசத்தின் சாபமாக மாறியுள்ள ஒற்றைக் குடும்பம் பற்றிய “ஒற்றை”, பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகளின் குடும்ப வாழ்வு முறையான பேரர் குடும்பத்தைப் பற்றிப் பேசும் “முக்கோணம்” ஆகிய கட்டுரைகள் சமகாலத்தில் தவிர்க்கமுடியாத இரு முக்கியமான கட்டுரைகளாகவே பார்க்கின்றேன். “ஒரு தைல வாசனையோடு கடந்து போகும் காற்றுப் போல, சிலகாலம் கருக்குடும்பமாக வாழ்ந்த நினைவுகளோடு மிரிந்து வாழும் வாழ்வை இலக்கிய நயப்புடனும், ஒரு குடும்பத்தின் உயிர்ப்பு நிலையென்பது கூட்டெரிக்கும் அந்தச் சூரியன் உட்பட கோள்களின் மாறாத சுரப்புச் சக்தியுடன் தொடர்ச்சியாக சுழன்றியங்கும் சூரியக் குடும்பத்திற்கு ஒப்பானதாக அமையவேண்டுமென்ற பூகோளக் கோட்பாட்டு விளக்கமுடனும் அமையப் பெற்ற கட்டுரைகள் வாசகர்களின் பல்வகை இரசனை களுடாக தனது கருத்துக்களை அலங்கரித்து வாசகர்களது கழுத்தில் பொறுப்புடையதாக அணிவித்துள்ளார். ஒற்றைப் பெற்றோரியத்திலும் தாயின் வளர்ப்பில் பெரும் தலைவர்களாக மிளிர்ந்த காமராஜர் மற்றும் பராக்கிரம போன்ற தலைவர்களோடு வாய்மையைக் காத்த அரிச் சந்திரனின் கதையையும் ஆதாரமாக முன் வைத்துள்ளார். பேரர் குடும்பத்தின் வளர்ப்பு முறைபற்றி தனது தந்தையாரின் வாழ்ப்பு வலுவையும், குடும்ப இயக்கப் பாட்டின் முக்கோணச் சமநிலை பற்றிய போவெனின் (Bowen) குடும்ப முறைமைக் கொள்கையின் முதல் முக்கோண உறவு பேரர் குடும்பமாக மாறும் போது ஏற்படும் மாற்றத்தையும், தாக்கத்தையும் விளக்க ஜே.டி.வன்ஸ் மற்றும் கீதா தர்மராஜன் எழுதிய நூல்களையும் நினைவுறுத்தியுள்ளார்.

உட்பகை பற்றிய கட்டுரையில் முரண்பாடு களுக்கும் எதிர்வினையாற்றலுக்குமான இடைத்தொடர்பு பற்றிய தாமஸ் க்ரம் என்பவரின் கருத்தோடு “கடு மொழியார் தொடர் பின்னா...” என்ற கமிலரின் வரிகளை வலுவாக்கி முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் திறன் விருத்தி வளர்த்தெடுக்கப்படுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி டெரக் முன்சனின் “Enemy Pie” என்ற சிறுவர் நூல் கற்பிக்கும் ஆக்கபூர்வமான வழியில் நண்பர்களை உருவாக்கும் உத்திகளை சிறுவர் முன் கொண்டுசேர்க்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் முன் வைத்துள்ளார்.

ஆயுதி என்ற கட்டுரை திருமணத்திற்கான தயார்ப்படுத்தலாக துணையைப் புரிந்துகொள்ளல், பலம்



பலவீனத்தை அறிதல், ஏற்றுக்கொள்ளல், நிதி முகாமைத்துவத் திட்டம் போன்ற பல விடயங்களில் ஒரு பரஸ்பர நிலைக்கு வருவதை விளக்குகின்றது. அதிலும் தமக்கே உரிய தனித்துவத்தை பாதுகாக்கவும், முன்பிருந்த உறவு வட்டங்களைப் பாதிக்காது புதிய உறவை நாடும்போது இருக்கவேண்டிய அவதானமும் அதற்கு கிறிஸ்தவ முறையிலுள்ள திருமணத்திற்கு முன்னதான ஆலோசனை முறைகள் அல்லது திறன் மிக்க உளவளத் துணையாளரின் ஆலோசனைகளின் பிரதிபலிப்பு குடும்பத்தை நெறிப்படுத்தும் என்று அறிவுரை நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. அதன் நீட்சியான இரு விழிப்பார்வை என்ற கட்டுரை திருமணத்தின்பின் குடும்பத்துள் நிகழும் தனிநபர் பண்பு, சமூகம், கலாசாரம், விழுமியம், நம்பிக்கைகள் சார்ந்த விடயங்கள் மீதான வாதங்களும் முன்வைப்புக்களும் நிகழவேண்டிய முறைகள் தொடர்பாக விளக்கி நிற்கின்றது.

சீர்மியம் என்ற கட்டுரை நீண்ட பிணக்கற்ற குடும்பச் சூழல் அமைவது ஒரு வரம் ஆனால் பல குடும்பங்களில் அவை அமைவதில்லை. தன்னிலை வாதமும், மதுபாவனையும், பிள்ளை வளர்ப்பில் முரண்பட்ட நிலையும், கருத்தொவ்வாமையும், உடல்மொழியும், பாலியல்சார் திருப்தியின்மையும், நடத்தை வேறுபாடுகளும் ஒரு அசாதாரண சூழலை குடும்பத்தினுள் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு உதவுவது தொடர்பான ஆலோசனைகளையே விளக்குகின்றது. வகை என்ற கட்டுரை பிள்ளைகளை வளர்ப்பது தொடர்பானதாக அமைகின்றது. அட்டைப் படத்தைப் போலும் இடையிடையே இடம்பிடித்த படங்களைப்போலும் பிள்ளை வளர்ப்பில் எம்மை மிஞ்சி நிற்கும் விலங்குகளின் பிள்ளைப் பராமரிப்புமுறை கூர்ப்பின் உச்சக் கொப்பில் நிற்கும் எம் மனித குலத்திற்கு ஒரு பாடமாக மாறியுள்ளதை விளக்குவதில் தனித்துவம் பெறுகின்றது. பெற்றோரியம் என்பது சமகாலத்தின் பேசுபொருளாகவும், கற்பித்தல் தலைப்பாகவும் மாறியதாலும் நான்கு வகை பிள்ளை வளர்ப்பு முறைகள் விவாதிக்கப்படுகின்றதுடன் தீர்மானம் எடுக்கும் பொறுப்பை வழக்கம் போல் வாசகர் எடுப்பதே ஆசிரியரின் நோக்கமாகத் தென்படுகின்றது.

கருப்பை உயிர் என்ற கட்டுரை மருத்துவ, விஞ்ஞான விளக்கங்களை அதிகம் கொண்ட கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. கருவின் வளர்ச்சி, உடலியற் தொழிற்பாடு, ஒமோன்களின் செயற்பாடு, புலன் விருத்தி, உணர்திறன் விருத்தி என கருவின் ஒட்டு மொத்த விருத்திக்கும் விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னைய சந்ததியின் தாய் சேய் காப்பு முறைகளும் அதில் ஆலயங்களின், இசைகளின் பங்கினையும் விளக்கும் வகையில் ஒரு மகப்பேற்று மருத்துவரிடத்தில் ஆலோசனை பெற்ற அனுபவத்தை தந்து செல்லும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. தொடட்டில் என்ற கட்டுரை குழந்தை பிறந்தபின் தாய் சேயின் ஆரோக்கிய உறவையும், பாதுகாப்பையும், பராமரிப்பையும்

உறுதிப்படுத்த முனையும் கட்டுரை. இதில் வயதிற்கேற்ற பராமரிப்பும் கற்பித்தலும் இருப்பதன் அவசியத்தையும் பொருத்தமான உணவு, தொடுகை, விளையாட்டுப் பொருட்களின் தெரிவு, தெரிவுகளில் பிள்ளைகளின் பங்கு, அவர்களின் வினாக்களுக்கு நேர்த்தியான பதிலளித்தல் போன்ற பல அம்சங்களை இலகு மொழியில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இந்த இடத்தில் கட்டுரைத் தலைப்பொழுங்கில் சில வினாக்கள் எழலாம்! பந்தம், ஒற்றை, முக்கோணம், உட்பகை ஆகிய கட்டுரைகள் ஆயதி, இரு விழிப்பார்வை என்பவற்றிற்கு பின்னதாகவும், வகை என்ற கட்டுரை கருப்பை உயிர், தொடட்டில் என்பதற்கு பின்னாலும் வரவேண்டும் என்பதே அந்த வினா. ஆனால் திருமணத் தயார்ப்படுத்தலுக்கு முன் பந்தம் அல்லது குடும்பம், பற்றியும், தற்பொழுது அது இருக்கும் நிலைகளைப் பற்றியதுமான ஒரு குறுக்குவெட்டுமுகம் தெரிந்திருந்தாலே ஆயதி மற்றும் இரு விழிப் பார்வையை பூரணமாகவும் ஆர்வத்துடனும் படிக்கவும் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியும். அதேபோல் வகை என்ற கட்டுரை ஒரு பெண் கர்ப்பம் தரிக்குமுன் வகை என்ற கட்டுரையில் கூறப்படும் பெற்றோரியலை அறிந்திருக்கவேண்டும். இந்த வகையில் சிந்தித்தால் தலைப்பொழுங்கு சரியானதென்றே எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

சுயாதீனம் என்ற கட்டுரை பிள்ளைகளின் ஆளுமையைக் கட்டியெழுப்பக்கூடிய சுயாதீனம் அல்லது சுதந்திரத்தை விளக்குகின்றது. ஒரு குழந்தை கருவுற்றுள்ளபோதே தனக்குரிய வயது, விருத்திக்கேற்ற உரிமைகளுடனும், சுதந்திரத்துடனும் வளர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் கட்டுரையாகும். கருத்துச் சுதந்திரம், பங்குபற்றுவதில் சுதந்திரம், தனக்குப் பிடித்ததை அல்லது பிடித்த நிறத்தை தெரிவு செய்வதில் சுதந்திரம், மற்றவர்களின் சுதந்திரத்தை மதித்தல், தன்னையும் தூழலையும் அறியும் சுதந்திரமென்று நீளும் பட்டியலில் பருவ விருத்தியின் அடிப்படையிலான தேவைக்கு ஏற்ப மாறும் சுதந்திரத்தை சவாலாக்கும் பெற்றோரியலின் தாக்கத்தையும் அதற்கான வழி காட்டலையும் கசந்தாலும் பருகப்படவேண்டிய மருந்தாக கொடுத்துள்ளார். காப்பு என்ற கட்டுரையும் சுயாதீனத்தின் நீட்சியாக அமையும் சிறுவர் உரிமைகள், ஆரோக்கியம் (உடல், உளம், சமூக மற்றும் ஆன்மிக நன்நிலை), பாதுகாப்பு, நடத்தைக் கோலம் போன்ற வற்றை ஆராயும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. எலிசபெத் கோல் எழுதிய "Body Boundaries make stronger" மற்றும் பெக்கி ரத்மன் எழுதிய "Officer Buckle and Gloria" போன்ற நூல்களை வாசிப்பதன்மூலம் மேலும் பல விடங்களை அறியமுடியுமென்ற வேண்டுகோளையும் விடுத்துள்ளார்.

வழி மீது விழி என்ற கட்டுரை "ஒரு நாய் காகத்தைப் பார்த்துக் குரைக்கும் குரல், மனிதர் ஒருவர் "உன்னை அன்பு செய்கிறேன்" என்று சத்தியம் செய்யும் குரலைவிட மேன்மையானது" என்ற "Much Ado About Nothing" என்ற மகிழ்நெறி நாடகத்தின் வசனத்தோடு ஆரம்பிப்பது பேசுபொருளை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.



பிள்ளைகள் செல்லப்பிராணிகளை வைத்திருப்பது ஒரு நிபந்தனையற்ற அன்புப் பரிமாற்றத்திற்கும், ஏற்றுக் கொள்ளவுக்கும் வழிவகுத்து மகிழ்வூட்டும் என்ற விடயத்தை வலியுறுத்துகின்றது. சிறுவர் நாடகங்களின் கருப்பொருட்களாக அன்பு, காருணியம், ஒற்றுமை, கூடிவாழ்தல், பகிர்ந்துண்ணல் மற்றும் நட்பு போன்ற வையாக அமைவதுடன் அவற்றின் பாத்திரங்கள் விலங்குகளாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு பதிவிடுவது பொருத்தப் பாடுடையதாக எண்ணுகின்றேன். கட்டிளமைப் பருவத்தின் பிரச்சினைகள், துஷ்பிரயோகம், மற்றும் பாலியல் கல்வியின் அவசியம் என்பவற்றையும் அலகும் கட்டுரையாக இது அமைந்துள்ளது. பதின்மம் என்ற கட்டுரை தலைப்பிற்கேற்ப கட்டிளமைப் பருவத்தினர் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், அதற்கு முகம்கொடுக்கும் முறைகள் மற்றும் பெற்றோர் எவ்வாறு இவர்களுக்கு உதவலாம் என்ற பல அவசியமானதும் கலாசாரக் கட்டுக்குள் முடங்கியிருக்கும் பெற்றோர் தாமாக வெளிப்பட்டு தமது பதின்ம வயதுடைய பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்க முன் வருவதற்கான ஆலோசனைகள் இக்கட்டுரையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இந் நூலின் இறுதிக் கட்டுரையாகவும் மிகச் சிறிய கட்டுரையுமாக நாளும் நலம் அமைந்துள்ளது. பல புராணங்களின் வாயிலாக பெற்றோர் எப்படி ஒரு முன்மாதிரியான பெற்றோர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதையே இக்கட்டுரை

விளக்குகின்றது. பிள்ளையின் ஆளுமை அவர்களது தனித்துவம் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடலாம் எனவே பிள்ளைகளை ஒப்பீட்டுப்பார்ப்பது தவறென்ற கருத்தையும், பெற்றோர்கள் உங்கள் எண்ணங்களை அவர்களுக்குள் வலிந்து திணிக்காது பொறுமையுடனும் நேர்மையாகவும் அவர்களை அணுகவேண்டுமென்ற அணுகுமுறைகளையும் விளக்கி ஒரு குடும்பத்தின் மகிழ்வான வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் ஒரு சிறந்த நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

நூல்களை விலக்கி இலத்திரனியல் யுகத்தில் புதைந்திருக்கும் சமூகத்தினுள் துணிவாகவும் விடா முயற்சியாகவும் நூல்களை வெளியிட்டு புரட்சி நடாத்தும் ஜீவநதியில் இக்கட்டுரைகளை மாதா மாதம் எம் இல்லங்கள் வந்தடையவும் அவற்றைத் தொகுத்து நூலுருவாக்கவும் அர்ப்பணிப்போடு பணியாற்றிய க.பரணீதரனுக்கு விசேட நன்றிகள். எளிமையான படைப்பாகவும் காத்திரமானதும் கருத்தாழமிக்கதுமான கட்டுரைப்பாங்கின் வாயிலாகவும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் வாசித்துப் பயன்பெறும் வகையில் இந்நூலை ஆக்கிய எனது உளவியல் ஆசானாகவும், இலக்கியவாதியாகவும், சிறந்த ஆலோசகராகவும், ஆரோக்கியமான விமர்சகராகவும் என்னைப்போல் பலரையும் செதுக்கும் நூலாசிரியர் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கு நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

எனக்கு நன்றாக நினைவில் உள்ளது
சில்லென்று காற்று வீசும்
எங்கள் முன் முற்ற வீடு
பின் புறத்தே தோட்டக் காணி
முற்றத்து நிலவிலே சுற்றமாய் கூடி
கூட்டாள் சோறுண்ட அந்தக் காலம்
எனக்கு நன்றாக நினைவில் உள்ளது

எனக்கு ஒரு தாய் இருந்தார்
சேர்ந்து கூடி வாழ உறவுகள்
உற்ற உடன்பிறப்புக்கள்
சுற்றம்
மற்றும் நட்புகள் வட்டம்
எல்லாம்
திசைக்கொன்றாய் பறந்து போன
போர் சூழ்ந்த அந்த நாள்
இன்னும் எனக்கு நன்றாக நினைவில் உள்ளது

போர் சூழ்ந்த பின்னொரு நாளில்
காடையர்கள் பறித்துச் சென்ற நிலம்
முன்னொரு நாளில் என்னுடையது

போர் போரை பிறப்பிக்கின்றது

எம் நிலம்

போர் பேரழிவை உருவாக்குகிறது
போர் மரணத்தை விளைவிக்கின்றது
போர் எம்மை ஊரை விட்டுத் தூரத்தியது

தொலைவில் எம் தேசத்தின்
நினைவுகள் சுமந்த வலசைகள் நாம்
தனிமையான இருப்பு
ஆறுதலைத் தராதுதான்
ஆனாலும்
விருப்பமின்றி அணியப்பட்ட
முகமுடிகளின் பின்னே
ஒட்டியபடி நகர்கிறது வாழ்க்கை

அன்புத் தோழர்களே
எந்தச் சஞ்சீவியாலும்
எங்கள் மரணத்தை குணப்படுத்த முடியாது
ஆதலால் நாம்
உண்மைக்குச் சாட்சியாக இருப்போம்

- தியா காண்டீபன் -



தண்டனை

நவீன சந்தையிலிருந்து வெளியேறிய நான்
வீதியைக் கடந்து சந்திரிமாவுக்குப் போக எண்ணினேன்
மீளையோசிக்க, என் மனம் மாறியது
படிகளில் ஏறினேன்
பின்பு, விதிவசமாக, வலப்புறம் திரும்பி,
படிகளில் ஏறி கிழக்கு நோக்கி மெதுவாக நடந்தேன்
நான் இடப்புறமாக நடந்தேன்
தலை நிமிர்ந்த போது எதிர்ப்புறமிருந்து
உன் அம்மாவுடன் நீ வந்து கொண்டிருந்தாய்
“எப்படிச்சுகம்?” விசாரணைகளைப் பரிமாறிக் கொண்டோம்
“முன்பு ஒரு கறுப்புக் கண்ணாடி அணிவீர்களே?
அதை இப்பொழுது அணிவதில்லையா?”
அம்மாவின் முன்னிலையில் நீ கேட்டாய்
“கண்ணாடி தொலைந்து விட்டது!” என்றேன்
“அது உனக்கு நல்லது!”
பேசிக்கொண்டே நடந்தோம்

நீ பலதும் பத்தும் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டாய்
“அதே வீட்டில் தான் இருக்கிறீர்களா?” அறிய விரும்பினாய்
“இல்லை என் வேலை போய்விட்டது!”
உன் உதடுகள் கேலியாக நெளிய
அப்படியா?” என வியந்தாய்
“ஆக, உனக்கு அத்தண்டனை வேண்டியது தான்!”
அதையிட்டு நீ மகிழ்ச்சியடைந்ததாக எனக்குப்பட்டது
வேறு ஏதையும் நீ அறிய விரும்பவில்லை
பொறுமையிழந்து அம்மாவை நோக்கிச் சத்தமிட்டாய்
“போவோம்!”
கூட்டத்தில் வேகமாகக் கலந்தாய்
நான் என் சேரிடம் நோக்கி நடந்தேன்
முக்கியத்துவம் ஏதும் இல்லாத போதும்
மனசுக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்
அவளோடு என்றுமே பகிரந்து கொள்ளாத ரகசியத்தை
“உன்னை இழப்பதை விட
எந்தத் தண்டனை தான் பெரிதாகியிருக்க முடியும்!”

என்னால் உறங்க முடியவில்லை

அம்மா, என்னால் உறங்க முடியவில்லை
அருமை அம்மா உறக்கம் வருகுதில்லை
உறங்கும் படி நீ கோபத்தில் கூறினாலும்
என்னால் உறங்க முடியவில்லை

நள்ளிரவில், வலியால்
காகம் அழுவது உனக்குக் கேட்கவில்லையா?
இடையிடையே
காவற்காரன் ஏன் சத்தமிடுகிறான்?

வீதியோரங்களில் கிடக்கும்

20 இப்பிள்ளைகள் யார்?

ஜீவந்தி 209 - ஆவணி 2023



பேராசிரியர் ஹரஷித் பாலா வாங்கதேச
விடுதலைப்போராளி. அரசு மற்றும் தனியார்
பல்கலைக்கழகங்களில் 40 ஆண்டுகளுக்கு
மேல் கற்பித்தவர். உயர் கல்வித்துறையில்
முதுநிலை நிர்வாக அதிகாரியாகவும்
பணியாற்றியவர் ஐரஞ்சுகப் பேச்சாளர்.

யாரும் அவர்கள் கூறுவதைக்
கேட்பதில்லை

தாய்ப் பூனை ஏன் அழுகிறது?
குட்டியைக் காணவில்லையா?
நான் காணாமல் போனால்
நீ அழத்தொடங்குவாயா?

தன் சிறு குழந்தையை
திடீரென மார்போடணைத்தாள்
ஏதும் கிடையாமல்
வலியால் உழலும் எல்லோருக்குமாக
என் குழந்தை அழ வேண்டும்!”

முள்ளீடு

காதல் வயப்படாத ஒருவர்
கைவிடப்பட்ட ஆத்மாவின் வேதனையை
அல்லது காதல் நிறைவேறும் பரவசத்தை
அறிவாரா?

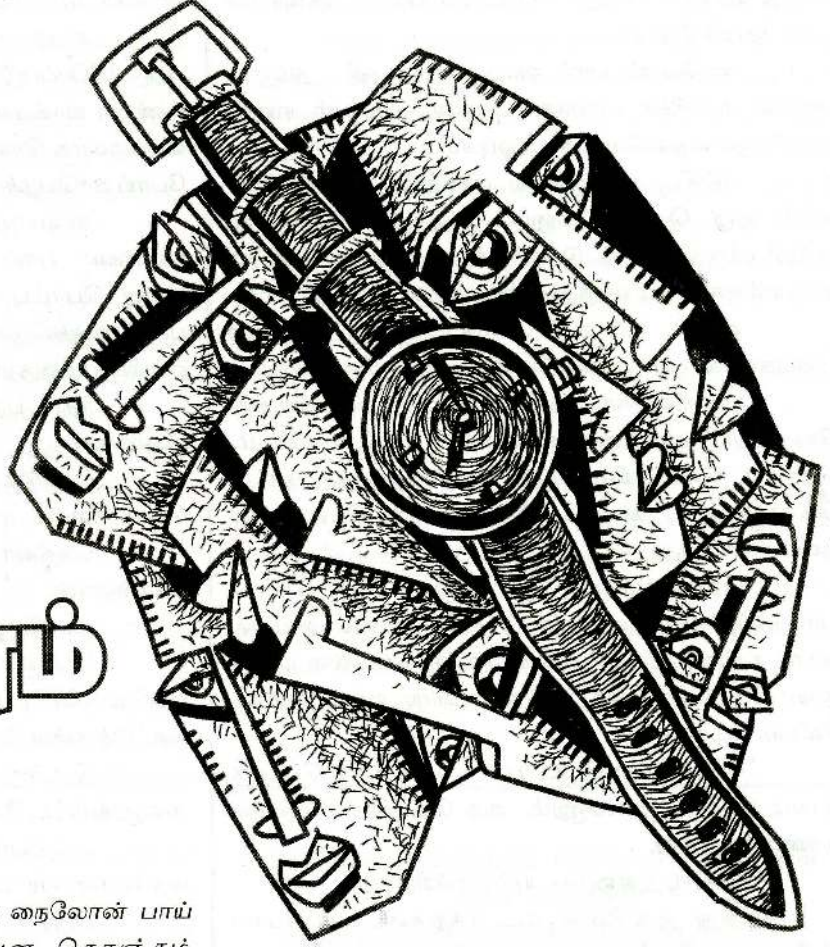
ஒரு போதும் காதலிக்காதவர்கள்
முகிற்கூட்டம் தம்முள்
எதை ஒளித்து வைத்திருக்கின்றன என்றோ
நிலவின் ஊற்றில் என்ன வெளிப்பாடு உள்ளது என்றோ
அறிவார்களா?

காதல் வயப்படாதவர்கள்
பறவைகளை புகலிடம் தேடச்செய்வது எது என்றோ
எந்த இதயவலி கவிதைகளை இடற வைக்கிறது என்றோ
காதலனுடைய வெளிறிய, சோக சித்திரத்தை
எவ்வாறு தீட்டுகின்றன என்றோ
அறிவார்களா?

ஒரு போதும் காதலிக்காதவன்
ஒரு காதலன் எவ்வளவு பெரிய வலியை சகிக்கிறான் என்றோ
ஆழ் மனசு எவ்வாறு வேகிறது என்றோ
தான் ஒரு நாடோடிக் காதலன்
என்றோ அறிவானா?

வங்கமூலம் :- ஹரஷித் பாலா
ஆங்கிலவடிவம் : அப்துல்சலீம்
தமிழாக்கம் : சோ.ப

பாய் யாவாரம்



இஞ்ச பாருங்க. ரோட்டால நைலோன் பாய் வித்துக்கிட்டு போறான். அவன கொஞ்சம் கூப்பிடுங்களன். ஊட்டுல பாவிக்கிறதுக்கு பாய் இல்ல வாங்கணும்.

மனுசிட கொரல் என்ட காதுக்க வந்து ஏறுது.

நான் நெல்லாப் படிச்சி பாசி பண்ணினாலும் கவுண்மெந்துல தொழில் கெடைக்கல்ல. அதால சின்னச்சின்ன தொழில செஞ்சிகிட்டு இருந்தன்.

பொறகு கலியாணம் முடிச்சி கடல் தொழில் பாத்தன். அதயும் உட்டுப்போட்டு பொட்டணி யாவாரம் பண்ணினன். தமுள் ஊருக்குள்ள போய் துணிமணிகள கூறி விக்கிற தொழில்.

எப்ப எங்க சண்ட வரும் ண்டு தெரியாத காலம் ஒண்டு வந்திச்சி. பயத்தில அந்தத் தொழிலயும் உட்டன்.வயசும் பொய்த்து.ப்ப ஊட்ட சும்மாதான் இரிக்கன். புள்ளகள்ர ஒழப்புல காலம் போகுது.

பாய்க்காறன கூப்பிட்டன்.

அவன் உள்ளுக்கு வந்தான்.

தலயில ஒரு பாய்க்கட்டு. மொகத்துல நரச்ச தாடி. கரண்டி காலுக்கு மேல சாறன உடுத்து இடுப்பில வார் போட்டு கட்டி இருந்தான். பழய காலத்து கறுப்பு வாரு. ரெண்டு பக்கத்திலும் காசி வெய்க்கிறதுக்கு ரெண்டு பக்கட்டு. அரக்கை சேட்டு போட்டிருந்தான். சேட்ர ரெண்டு கைப்பகுதியும் மொழங்கைய தொட்டு வெளிய வந்திருந்திச்சி. சேட்டுக்கும் ரெண்டு பக்கட்டு.

பாய தலயில இருந்து கட்டோடகீழ ஏறக்கி

வெச்சான். ஒவ்வொரு பாயும் பொலித்தீன் தாளால சுத்தி புழுதி படாம புதுசிமாதிரி இருந்திச்சி.

பாய அவுட்டுக் காட்டினான். ஒவ்வொரு பாய்க்கும் ஒவ்வொரு வெளக்கம் வெச்சிருந்தான்.

அவன் யாவாரிதான். எப்பிடிண்டான சாமான விக்கத்தான் பாப்பான்.

இது சவ்வுப் பாய். கலியாண ஊடுகளுக்கு தேவப்பரரது. வெலகூட. பாத்துத் தெரலாம்.

இது கொஞ்சம் சின்னப்பாய். குடும்பத்தில ஆரும் ஊட்ட வந்தாகீழ

போட்டு சாப்பிரரதுக்கு ராகத்தா இரிக்கும். வெலயும் கொறய.

இது தொழுகிற பாய். மக்கா படம் போட்டது. இந்தப் பாய விரிச்சி அதுக்கு மேல முசல்லாவ போட்டு தொழலாம். மக்காப் பாய் விக்கிற ஆளுக்கும் நலவு. வாங்கிற ஆளுக்கும் நலவு ண்டு செல்லுவாக.

இது படுக்கிற பாய். கட்டில்ல விரிச்சி படுக்க லாம். தரயில விரிச்சிம் படுக்கலாம். எல்லாத்துக்கும் எணக்கமான பாய். வெல கூடியும் இல்ல கொறயயும் இல்ல. மத்திக்கமா தெரலாம்.

நேரம் போகுது. செல்லுங்க புள்ள. எது வேணும்.?

நானும் மனுசியும் அவன் கதைக்கிற மோடிய 21

கேட்டுக்கிருந்தம். அவ ஒவ்வொரு பாயயும் விரிச்சிப் பாத்து ஒசத்திப் பாத்து பெரட்டிப் பாத்து தேவயான பாய தேடிக்கிருந்தா.

நைலோன் பாய் வாறதுக்கு முந்தி நம்முட ஆக்கள் பாவிச்ச பாய்கள பத்தின வெசயம் என்ட மனிசிக்குள்ள ஒவ்வொண்டா ஓடிச்சி.

எங்கிட ஊட்டுக்குப் பக்கத்தில் கொச்சிம்மா ண்டு ஒரு கெழவி மனுசி இருந்தா. ஒசரமான மனுசி. நல்ல தேகக் கட்டு. புரிசன் புள்ள குட்டி ஒண்டும் ல்ல. எல்லாத்தயும் எழுந்து தனியாத்தான் இருந்தா.

எங்கிட குடும்பம் பெரிசு. அஞ்சாறு படிக்கிற புள்ளகள். வாப்பா எங்கள் நெல்லா படிக்க வெச்சாரு.

பள்ளிக் கொடத்துக்குப் போக தண்ணி வாத்து வெளிக்கிட ஒரு கெணறு காணா. செரியா சொணங்கும். கெதியா வெளிக்கிரந்துக்கு நான் பக்கத்து ஊட்டு கொச்சிம்மாட ஊட்ட போய்த்தான் கெணத்துல தண்ணி வாக்குற.

கொச்சிம்மா ஆத்தங்கரக்கிப் போய் பாயெழைக்கிறதுக்கு பன் புடுங்கிட்டு வருவா. சாம்பல் கரச்ச தண்ணில பன்ர அடிய நலச்சி வெயில்ல பன்ன காயப்போடுவா. அத வித்து வாற ஒழப்புலதான் சீவியம் நடத்தினா.

கொச்சிம்மாகிட்ட பன் வாங்கினா பொறகு சாயம் போட்டு காச்சணும். அத தொழிலா செஞ்சவ தான் அச்சிமுத்து.

அச்சிமுத்து ஒருகடயும் வெச்சிருந்தா

அது ஒரு சின்ன கட. மத்த கடைகளப்போல சீனி, பருப்பு, தேயிலத்தாள் சாமானெல்லாம் அங்க ல்ல. நூல்பந்து, தையல் ஊசி, சட்ட ஊசி, தல வாரர் சீப்பு, உடுப்புக் கழுவுற சண்லைட்டுக்கட்டி, கைப்பூரம், பன்னீர்ப் போத்தல், சாம்பிராணிக்கஞ்சி, மல வெத்தில், நீர் வெத்தில், சுண்ணம்பு, கைப்பு,

போயில, மூக்குத்தூள் ப்பிடியான சாமான் விக்கிற புச்சிக்கட. இந்தக் கடயில விக்கிற முக்கியமான சாமான் பன்னுக்கு நெறம் பூசற சாயக் கட்டி. சாயக் கட்டி செவப்பு, பச்சநீலம் ண்டு மூணு கலர்ல இரிக்கும்.

அச்சி முத்து கட வெச்சி சாயக் கட்டி விக்கிறத்தோட பன் கட்டுகள சாயம் காச்சி விக்கிற தொழிலயும் சேத்துச் செஞ்சா.

வெட்டல நெருப்பு மூட்டி அதுக்கு மேல பெரிய மொடாப் பானய வெச்சி அதுக்குள்ள தண்ணிய ஊத்தி நெல்லா கொதிக்க வெச்சி சாயக் கட்டிய போட்டா என்ன நெறத்தில் சாயக் கட்டி போட்டமோ அந்த நெறத்தில் தண்ணி வந்து கொதிக்கும்.

அகப்பக் கணயால வாட்டி எடுத்த பன் கட்ட அதுக்குள்ள போட்டு கொஞ்ச நேரம் ஊற வெச்சி வெட்டல எடுத்தா பன் கட்டுகளும் அந்த நெறத்துக்கு வந்திரும்.

பொறகு அத வெயில்ல காய வெச்சி எடுத்தா பன்கட்டு பாயெழைக்கிறபதத்துக்கு வந்திரும்.

அச்சிமுத்தூர கடயில பொண்டுகள் வந்து சாயக் கட்டி வாங்குவாக. ல்லாட்டி பாய்

எழைக்கிறதுக்கு சாயங்காச்சின பன்ன கட்டுக் கணக்கில வாங்கிட்டு போவாக.

சாதாரணமா ஒரு பாய் எழைக்க மூணு குத்துப் பன் தேவப்படும். ஒரு கெழமைக்கு தேவயான பன்ன ஒண்டா வாங்குவாக. செலஆக்கள் ஒடன காசக் குடுத்து வாங்குவாக. செல ஆக்கள் கடனுக்கு பன்ன வாங்கிட்டுப் போய் பாயெழைச்சி வித்து பொறகு கடன அடைப்பாக.

வருமானம் கொறஞ்ச ஊட்டுல கொமருப் புள்ளகள் பாய் எழைப்பாக. செல நேரத்துல ரெண்டு மூணு பொம்புளகள் ராச்சோறு திண்டதுக்குப் பொறகு பக்கத்து ஊட்டுல ஒண்டா சேந்து பாய் எழைப்பாக. எப்பிடயும் ஒரு ராவைக்கு ஒரு பாய் தலக்கட்டிருவாக.

ந்தப் பாய்கள யாவாரிமாரு வாங்கி தொழில் செல்வாக.

ஒண்டுக்குப் பின்னால ஒண்டா பாய் எழைக்கிற வெசயம் என்ட மனிசில வந்துக்கு இருந்திச்சி.

கெதியா பாத்து எடுங்க புள்ள ண்டு பாய்க்காரன் சொன்னான்.

மனிசில ஓடின படம் எடையில நிண்டுட்டு

பொஞ்சாதி நைலோன் பாய் எல்லாத்தயும் ஒவ்வொண்டா பாத்த பொறகு ஒரு பாய மட்டும் எடுத்து ஊட்டுக்குள்ள போனா.

இதுக்கு முந்தி என்ன தொழில் செஞ்ச ண்டு அவனுக்கிட்ட கேட்டன்.

முந்தியும் பாய் யாவாரம்தான் செஞ்ச ப்ப நைலோன் பாய் யாவாரம் ண்டு சென்னான்.

அந்தக் காலத்து பாய் யாவாரம் கொஞ்சம் கைட்டம். ஆனா நெல்ல வருமானம் ண்டும் சென்னான்.

தொடந்து கத்ச்சான்.

பாயெழைக்கிற பொண்டுகள எனக்கித் தெரியும். அவகிட ஊட்ட போய் காசி குடுத்து பாய வாங்குவன். விரிச்சிப் போட்டு படுக்கிற பாயத்தான் அனேகமா எல்லாரும் எழைப்பாக. மூணு குத்துப் பன்னில ஆறடிப் பாய் எழைச்சி தலக்கட்டி வெச்சிருப்பாக.

ன்னா நைலோன் பாய ஊடு ஊடா கொண்டு போய் விக்கிற மாதிரி அந்தக் காலத்தில் சோனக ஆக்களர் ஊட்ட போய் பாய் விக்கிறெல்ல. வசதி ல்லாத கொமருப் புள்ளகள் ஊட்டுல பாயெழைக்கிறதால நம்முட பகுதில பாய் யாவாரம் பண்ண ஏலா. அத தொழிலா செய்யிர கைட்டம். ஊருக்கு வெளிலதான் பாய் விக்கிர தொழில செய்யலாம்.

நான் ஊருக்குள்ள போய் காசி குடுத்து பாய் வாங்குவன். செல ஆக்களுக்கிட்ட முன்காசி குடுத்து பாய எழைச்சி வாங்கிறதும் தான். ஊட்டுல அம்பது அறுபது பாய் சேந்தா அத ஒண்டுக்கு மேல ஒண்டா அடுக்கி பெரிய கட்டா கட்டி எடுப்பன்.

எனக்கிட்ட றளி சயிக்கல் ஒண்டு இருந்த. அதுர பின்னுக்கு மரத்தால செஞ்ச கரியல் ஒண்டு வாங்கி பூட்டி இருந்தன். அதுல பாய்க் கட்ட வெச்சி கவுத்தால நெல்லா இறுக்கிக் கட்டுவன். ஊர் ஊரா தமுள் ஊருக்குள்ள போய் விப்பன்.

பக்கத்தில் பாண்டிருப்பில வருசத்துக்கு ஒருக்கா

தீப்பளயம் நடக்கும். அங்க கொண்டு போய் விட்பன். அங்க கொஞ்சம் வெலகூட்டி விக்கலாம்.

தீப்பளயம் இருந்து வரக் கொள்ள நெல் அவிக்கிற அலுமினியம் சட்டி, நோம்புக் கஞ்சி காச்சிற கெடாரம், மொடாப்பான, திருவுலக்குத்தி, செம்பு அரிக்கிமிலாய், மழைக்கிப்புடிக்கிற தளப்பத்து

ப்பிடிச் சாமான்கள வாங்கிட்டு வந்து நம்முட சனங்களுக்கு விக்கிற வேலையும் செய்வன்.

எல்லாச் சாமானையும் சயி

க்கிள்ள ஒண்டா கொண்டர ஏலா, பெரிய பாரமா இரிக்கும். செல சாமான பாண்டிருப்பில தெரிஞ்ச தமுளாக்கள்ர ஊட்டுல வெச்சிப் போட்டு வந்து அடுத்த நாள் போய் எடுத்து வருவன்.

புளியந்தீவு மாமாங்க கோயில் தீத்தம் நடக்கும். அங்கயெல்லாம் சயிக்கல்ல போறெல்ல, பஸ்ஸில வேன்லதான் போற.

சித்தாண்டிக் கோயில், சுதிர்காமக் கோயில் ப்பிடி மத்த மத்த ஊருகளுக்கெல்லாம் போய் பாய் யாவாரம் செஞ்சிருக்கன். மாத்தக்கி ஒருக்கா மாறிமாறி எப்பிடியும் ஒரு கோயில் தீத்தம் வரும்.

யாழ்ப்பாணப் பக்கம் போனா யாவாரம் முடிஞ்சி வெரக் கொள்ள குட்டான். பனங்கெழங்கு ஓடியல், பொணாட்டு, பனஓல விசிறி. இதுகள வாங்கிட்டு வந்து ஊர்லகடைகளுக்கு போடுவன்.

ப்பிடித்தான் பாய் யாவாரம் செஞ்சி பொழப்பு நடத்திக்கிட்டு இருந்தன்

ப்ப கொழும்பில இருந்து நைலோன் பாய் கட்டுகட்டா வெருகுது.

அதவாங்கி யாவாரம் செய்யிறன்

ஊட்டுக்காரி காசி எடுத்துக்கிட்டு வந்து குடுத்தா.

என்ன புள்ள ஒத்துக்கிட்ட வெலயிலும் புடிச்சிக்கிட்டு தாறாய்.

செரி செரி காணும் எடுங்கண்டு அவ சென்னா.

குடிக்கிறதுக்கு கொஞ்சம் தண்ணி தா புள்ள.

நைலோன் பாய் யாவாரத்துக்கு எப்ப மாறின ண்டு கேட்டன்.

வெயிலேறுது. போகணும். குடிக்கிற தண்ணி வாறதுக் கடையில அதயும் செல்ரன் கேளுங்க.

நம்முட சனங்களும் தமுள் சனங்களும் நல்ல ஒத்துமயாத்தான் இருந்த. பொறகு பொறகு ரெண்டு சாதிக்கும் எடயில சின்ன சின்ன பெர்ச்சினகள் வந்த, தமுள் ஊருக்கும் முசிலிம் ஊருக்கும் எடயில சண்ட நடந்த. இதுகள் ஒங்களுக்குத் தெரியும்தான.

செல ஊரில நடக்கிற கோயில் தீத்தம் ரெண்டு மூணு நாளைக்கு தொடந்து நடக்கும். அப்பிடியான தீத்தக்கரைக்கு பாய் கொண்டு போனா பிங்கான் கோப்ப யாவாரம் பண்ர ஒரு பழகின தமுளாள்ர ஊட்டான் நான் நிக்கிர, நெல்லா கவனிப்பாக.

அதப்போல பிங்கான் கோப்ப யாவாரியும் அவர்ர மகனும் சாமானுகள பொட்டில கட்டி எடுத்துக்கிட்டு யாவாரத்துக்கு கல்முன கடக்கரப் பள்ளி

கொடியேத்தத்துக்கு வருவாக. பன்னெண்டு நாளும் எங்கிட ஊட்டான் நிக்கிர.

ப்பிடி ஒண்டுக்குள்ள ஒண்டா பழகினம். புது நாணயமான புதுப்புதுக் கொள்கயெல்லாம் வந்ததால மனுசனுக்கெடயில பெர்ச்சினயும் கொழும்பும் தான் மிச்சம்.

ப்பிடியான காலச் சூழ்நிலகளுக்குள்ள ஊருக்கு ஊரு போய் தங்கேலா, யாவாரமும் பண்ண ஏலா. என்ன பெர்ச்சின வந்தாலும் சாப்புடத்தான வேணும்.

அதால ப்ப நைலோன் பாய் யாவாரம். ஊரோட தொழில்.

பாவம் வசதி இல்லாம பாய் எழ்ச்சித் திண்டது களுக்கு தொழில் இல்ல.

மனுசன் தண்ணியக் குடிச்சாரு. பாய்க் கட்ட தூக்கி தலயில வெச்சாரு, பொய்த்தாரு.

தூரத்தில நைலோன் பாய் நைலோன் பாய் ண்டு கூவுற சத்தம் கேட்டு பொறகு மறஞ்சிச்சி.

புதுப்புதுக் கொள்கையால கொமருகுட்டி களுக்கு பாய் எழைக்கிற தொழிலும் ல்ல ண்டு அந்த மனுசன் சென்னது எண்ட காதுக்க தொடந்து ஒவிச்சிக் கிட்டு இருந்திச்சி.

குப்பிழான் ஜ.சண்முகன், புனிதவதி சண்முகனின் நூல் வெளியீடு



குப்பிழான் ஜ.சண்முகனின் ஓர் இலக்கியகாரனின் வாழ்பலுபவங்கள். புனிதவதி சண்முகனின் ஆனந்தக்கூத்து(நாட்டிய நாடகத் தொகுப்பு) வெளியீட்டுவிழா ராஜா கிரீம் ஹவுஸில் 2023.7.14 அன்று பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. வரவேற்புரையை வைத்தியகலாநிதி எஸ்.பஞ்சகல்யாணி நிகழ்த்தினார். வெளியீட்டுரையை பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன் அவர்களும் நயப்புரைகளை திரு தி.செல்வமனோகரன், கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன், செல்வி பேரின்பநாயகி சிவகுரு அவர்களும் வழங்கினார்கள். ஏற்புரையை திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் அவர்களும் நன்றியுரையை திரு த. அஜந்தகுமாரும் நிகழ்த்தினார்கள்.

அ. யேசுராசாவின்

“அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக”

சுழத்து இலக்கியக் களத்தில் ஆழ வேருன்றி, அகலக் கிளைகள் பரப்பிய எழுத்தாளர், கவிஞர், கலைஞர், திரைப்படத்துறையில் அதிக ஈடுபாடும் அக்கறையும் கொண்ட இவர், எல்லோராலும் அத்தனாஸ் யேசுராசா என்று அறியப்படுகிறார்.

இவர் குருநகர் என்னும் இடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஓர் அஞ்சல் துறை ஓய்வு பெற்ற அதிகாரியாவார்.

1968, முதல் கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, பத்தி எழுத்துக்கள், விமர்சனம் போன்ற பல தளங்களில் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறார்.

கலை, இலக்கியங்கள் அனுபவ வெளிப்படாய் அமையவேண்டுமென்பதிலும், கலை இலக்கிய உலகில் அறம்சார்ந்த நிலைப்பாடு பேணப்பட வேண்டுமென்பதிலும் உறுதிக்கொண்டவர்.

இவரது பல நூல்கள் நூலகம் தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய துறைகளில் இவர் பதித்த பாதச் சுவடுகள் காலத்தால் அழிக்க முடியாதவை ஆகும்.

திரு கோமகன் அவர்கள் நிகழ்த்திய ஒரு நேர்காணலின் போது, கவிதை பற்றிக் கேட்கப்பட்ட கேள்வியொன்றுக்கு பின்வருமாறு பதிலைத் தருகின்றார்.

இவர் கூறிய மருட வாசகங்களில் ஒன்று வருமாறு.

“கலைகள் எப்போதும் உண்மையையே பேச வேண்டும் கலைஞரும் உண்மையின் பக்கத்திலேயே நிற்க வேண்டும்”

உங்கள் பார்வையில் ஒரு கவிதைக்கு எது முக்கியம் என்று கருதுகின்றீர்கள்?

“ஒரு கவிதை எந்தக் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள்ளும் அடங்காமல், தனித்துவமானதாக இருக்கலாம். ஆனால், உணர்வுரீதியான தொற்றுதலை ஒரு கவிதை என்னுள் நிகழ்த்த வேண்டுமெனக் கருதுகிறேன். மரபு ரீதியிலானதா, புதுக்கவிதையா, நேரே சொல்கிறதா பூடகமாகச் சொல்கிறதா, படிமங்கள் நிறைந்ததா அல்லவா, ஒற்றைப் பரிமாணங்



கொண்டதா, பல்பரிமாணங் கொண்டதா, சொம்மொழி மிலானதா மக்கள் மொழியிலானதா என்பதிலெல்லாம் எனக்கு அக்கறையில்லை”

நன்றி - <<http://koomagan.blogspot.com/>>

“அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக”

முதல் பதிப்பு : நொவம்பர் 1984, கிரியா சென்னை.

முதலாவது பதிப்பில் 45 கவிதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன என்றும், அவற்றை வெளியிட்ட கணையாழி, மல்லிகை, கவிஞன், விவேகி, நுட்பம், குமரன், பூரணி, களனி, அலை, ஞாயிறு ஆகிய இதழ்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றார்.

இரண்டாம் பதிப்பு: ஏப்ரல் 2023

மணற் கேணி பதிப்பகம் வெளியீடு செய்திருக்கிறது.

இரண்டாவது பதிப்பில் புதிதாக 18 கவிதைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவற்றை வெளியிட்ட மூன்றாவது மனிதன், கலைமுகம், பொங்கு தமிழ், ஞாயிறு தினக்குரல், காலம், மணற்கேணி, ஜீவநதி ஆகிய இதழ்களுக்கும் தனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றார்.

“1968இல் தற்செயலாகக் காணக் கிடைத்த சுழத்துக் கவிஞர் தா. இராமலிங்கத்தின் “காணிக்கை” எனும் தொகுப்பு எனக்கு வெளிச்சத்தைத் தந்தது. அவரது கவிதைகளால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டேன்” என தனது ரிஷி மூலத்தை மிக அற்புதமாகப் பதிவுசெய்து போகின்றார்.

சிறீ சிறீஸ்கந்தராசா



“ஈழத்தின் முக்கிய கவிஞர்களான மஹாகவி, தா. இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், நீலாவாணன், மு.பொன்னம்பலம், முருகையன், எம்.ஏ. நுஹ்மான் முதலியோரின் கவிதைகள், செய்யுளிலும், புதுக்கவிதை வடிவிலும் இருந்தாலும், உவமை, அருவகம், படிமம், குறியீடு என்பவற்றை அவற்றில் காணக்கூடுமாயினும், பெரும்பாலும் பொருளிலும், மொழியிலும் “புரிதலை” இலகுவாக்கும் தன்மையைக் கொண்டமைந்தவை.”

எனது கவிதைகளும் இலகுவில் புரிதலைச் சாத்தியப்படுத்தும் இந்த எளிமையான வெளிப்பாட்டு முறைக்குள் அடங்குவனவே.

நான் எவ்வாறு உணர்ந்தேனோ அவ்வாறே வெளிப்படுத்தினேன்.

இவ்வகையான கவிதைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்தப் பார்க்கும் போக்கு, அண்மைக் கால ஈழத்துச் சூழலில் சிறுகுழுவினரிடம் காணப்படுகின்றது.

ஒற்றைப்பரிமாணம் கொண்டவையென்றும், வெளிப்படையாகப் பேசுபவையென்றும் அவர்கள் குறை சொல்கின்றனர்.

மறுபக்கத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்த பரிமாணங்கள் கொண்டு அமையவேண்டுமெனச் சொல்லி இவர்கள் எழுதும் கவிதைகள் பலவற்றில் “குறிப்பான ஓர் அர்த்தத்தை” தெளிவாய்க்காண இயலாமாற்போகும் அவலமும் நேர்கிறது. வெளிப்படையாகப் பொருள் புலப்படக் கூடாதென்ற, வழிந்த அல்லது தெளிவற்ற முயற்சிகளில் உருவகங்களையும், குறியீடுகளையும், படிமங்களையும் மிகையாகப் புகுத்துவதன் மூலமும், சொற்களையும், வரிகளையும் “திருகி” ஒழுங்கற்றவையாக எழுதுவதன் மூலமும், “புரியாமை” என்ற பிரச்சனையும் தோன்றுகிறது.

மொழிப்பிரயோகத்தில், எளிமையான விடயங்களிற்கூட இவர்களிடம் வெளிப்படும் “தவறுகள்” தன்னுணர்வுமிக்க வாசகருக்கு எரிச்சலையும் தருகின்றன.

காலத்துக்குக் காலம் பொருளிலும் வெளிப்பாட்டு முறையிலும் ஏற்படும் செம்மையான மாற்றங்கள் வரவேற்கப்படவேண்டியவை.

கோட்பாடுகளை அரைகுறையாக “விழுங்கிக் கொண்டு” அதிநவீனர்களாய் “பாவனை” பண்ணும் முயற்சிகளில் “சமீபாட்டுக் குறைபாடுகள்” தெரிவது ஆரோக்கியமற்ற நிலையேயாகும்”

இவ்வாறாக கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி குறித்து மிக அற்புதமான கருத்துக்களை அள்ளித் தெளித்துள்ளார். பாராட்டுகிறோம்!!

தொடர்ந்து தனது கவிதைகளைப் பற்றியும் ஒருவித வாக்குமூலம் தருகின்றார்.

“எனது கவிதைகளிற்கீழ் எள்ளற்பாணியில் அமைந்தவை. அவற்றை “அத்தன்மை”யில் வைத்து நோக்குவதே பொருத்தமானது”

கவிதைகள் பற்றிய இவரது கருத்துக்களையும்,

கோட்பாடுகளையும்

எடுகோள்களாக வைத்துக் கொண்டு இவரது “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக..” என்ற இத் தொகுப்பை நாமும் கொஞ்சம் உரசிப்பார்ப்போம்!

மரித்தோரின்நாள் - கல்லறைத் திருநாள் - ஒவ்வொரு வருடமும் கார்த்திகை 2ம் திகதி ஆகும். இந்த நாளில் அந்த சவக்காலைக் கதவுகள் அகலத் திறந்திருக்கும். எல்லோரும் தத்தம் உறவினர்களில் புதைகுழிகளைச் சுற்றி நின்று பூக்கள் மற்றும் சில வணக்கத்துக்குரிய பொருட்களை காணிக்கை வைத்து நினைவு கூர்ந்து வழிபாடு செய்வார்கள்.

இந்தக் காட்சியை மிகவும் ஆழமாக... தத்துவார்த்தமாகப் படித்துக் காட்டுகின்றார்.

“அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக”

மரித்தோரின்நாள்:

கல்லறைத் திருநாள்!

விரிந்துகிடக்கின்ற சவக் காலைக்கதவுகள் வந்து போனபடி, பெரிய சனக்கூட்டம்.

.....

“ஒருகரையில்” நின்றபடி

கரைவலையை இழுத்தவர்கள்:

தாமிழுத்தமீனில் சம்மாட்டி கொழுத்திருக்க

மெலிந்து கருவாடாய்க் காய்ந்து மடிந்தவர்கள்...

“அலுப்பாந்தி” அருகில்

மூட்டை சுமந்தவர்கள்; பார விறகுவைச்சு

கைவண்டில் இழுத்தவர்கள்...”

“பொழுது புலராத விடி காலைதொடங்கியதும்

நகரை ஊடறுத்த வீதிகளின் வீடுகளில்,

நாளும் அழுக்குகளைக் களைந்து சுமந்தவர்கள்”

என்ற உழைப்பாளர் தாம்புதைத்து கிடப்பார்கள்!

.....

அடுத்து ஒரு கவிதையில் ஈழத் தமிழினின் சாபக்கேடு.. தலைவிதி எப்படி வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனாலும் அதுதான் உண்மை என்பதனை இந்தக் கவிதை பதிவுசெய்து போகிறது. வருங்காலச் சந்ததிக்கு மிகவும் யதார்த்தமான ஆவணமாக இதனைக் கொள்ள முடியும்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் 1979 ஜூலை-டிசம்பர் வரை அவசரநிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்த சூழலில் இக் கவிதை எழுதப்பட்டதாக ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“உன்னுடையவும் கதி”

.....

திடீரெனத் துவக்குச் சத்தங் கேட்கும்,

சப்பாத்துகள் விரையும் ஓசையும் தொடரும்.

தெருவில் செத்துநீ

வீழ்ந்து கிடப்பாய்

பொதுவான நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

உனது கரத்தில் சுத்திமுளைக்கும்;
துவக்கும் முளைக்கலாம்!
“பயங்கரவாதி” யாய்ப்
பட்டமும் பெறுவாய்,
யாரும் ஒன்றும் கேட்க ஏலாது.

.....

எத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்தாலும், நிறம் மாறியது, மொழி மாறியது, ஆனாலும் நாங்கள் இன்றும், அடிமைகள் போலத்தான்... அடக்கு முறையின் கீழ் தான் வாழவேண்டும்... வாழ்ந்து வருகிறோம் என்ப தனை ஆணித்தரமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இவரின் எழுத்தாற்றலும் அனுபவங்களும் தத்துவார்த்தமான கவிதைகளைப் படைப்பதற்கு உதவியிருக்கின்றன.

கவிதைகள் என்பன அந்தந்தக் காலத்தின் பதிவுகளாகப் பார்க்கப்படுகின்றன.

“எனது வீடு”

அவர்கள் சொல்லினர்,
இந்த வீடு
எனக்குச் சொந்தமில்லையென.
வெறுப்பு வழிபடும் பார்வையால்,
வீசியெறிந்த சொல்
நெருப்பினால்
பல முறை சொல்லினர்,
இந்த வீடு
எனக்குச் சொந்தமில்லையென.

இவ்வாறாக இத்தொகுப்பு முழுவதும் மிகவும் அற்புதமான கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அரசியல் சமூகம், பொருளாதாரம், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள், அவ நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தமக்கே உரித்தான பாணியில் எழுதிச் சென்றுள்ளார்.

இன்னும் எத்தனையோ நல்ல பல கவிதைகளை இனம் காட்ட முடியும். இருந்தும் நீட்சி காரணமாகத் தவிர்த்து வந்துள்ளேன்.

ஒரு முத்திரைக் கவிதையொன்றை இங்கே இனம் காட்டுகின்றேன்

“மூடிக் கிடக்கின்ற

சொர்க்கத்தின் கதவுகளைத்

திறந்துவிட்டால்...

மண்ணின் குரலுமக்குக்

கேட்கக்கூடும்!

கீழிறங்கி,

புழுதி மண்ணின்மேல்

நடந்துவந்தால்

மானுடத்தின்

எழுச்சிகளை வீழ்ச்சிகளை

முற்று முழுதாக

நீரறிதல் கூடும்”

கவிதைகள் எழுதுபவர்களுக்கும், எழுத நினைப்பவர்களுக்கும் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக...” என்ற இந்தத் தொகுப்பு ஓர் அற்புதமான கையேடாகத் திகழும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை.

அவை - 59



எழுத்தாளர் லெ. முருகபுபதி அவர்கள் அல்வாய் கலைஅகத்தில் நடைபெறுகின்ற அவையின் 59 ஆவது நிகழ்வில் வருகையாளராக கலந்து கொண்டு “எனது இலக்கிய அனுபவங்கள்” என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். இரண்டாவது நிகழ்வாக முருகபுபதி எழுதிய “சினிமா பார்த்ததும் கேட்டதும்” நூல் வெளியீடு எழுத்தாளர் கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. வெளியீட்டுரையை இ. ச. முரளிதரனும், கருத்துரையை எழுத்தாளர் திரு அ. யேசுராசா வழங்கினார்கள். நன்றியுரையை க. பரணீதரன் நல்கினார்

அவை - 60



உளவியலாளரும் எழுத்தாளருமான கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் அல்வாய் கலைஅகத்தில் நடைபெறுகின்ற அவையின் 60 ஆவது நிகழ்வில் வருகையாளராக கலந்து கொண்டு “உறவுகள்” என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். இரண்டாவது நிகழ்வாக கோகிலா மகேந்திரன் எழுதிய “குடும்பம் ஒரு கதம்பம்” நூல் வெளியீடு கலாநிதி தி. செல்வமனோகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. வெளியீட்டுரையை கந்தர்மடம் அ. அஜந்தனும், கருத்துரைகளை விரிவுரையாளர்களான திரு த. அஜந்தகுமார், திரு. இ. இராஜேஸ்வரன் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். நன்றியுரையை க. பரணீதரன் நல்கினார்

ஈழத்து தமிழ் சினிமா வர்ணமயமாகிய கதை ஷர்மிளாவின் இதயராகம் ஒரு மீள்பார்வை

தே.கவினயா



காலத்தினால் மறந்து போன 1993 களில் வெளிவந்த திரைப்படம் ஷாமிலாவின் இதயராகம். இது தான் இலங்கையின் முதல் தமிழ் வர்ணசினிமாவுக்கு அத்திவாரம் இட்டது. இலங்கையின் வாரப் பத்திரிகையான சிந்தாமணியில் ஜெக்கியா ஜுனைதீன் என்கின்ற பெண் எழுத்தாளர் 32 வாரங்களாக எழுதிய ஒரு தொடர்கதை வாசகர்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பினை பெற்றிருந்தது. இதனை ஜெக்கியா தொகுத்து நாவலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். இக்கதையினையே ஜெக்கியாவின் கணவர், பேராதனை ஜுனைதீன் ஏற்கனவே இலங்கையில் தயாரான ஆங்கிலப்படங்களில் பணியாற்றிய அனுபவம் உள்ள, ஈழத்து தமிழ் திரைப்படங்களான டாக்சி டிரைவர், தெய்வம் தந்த வீடு ஆகியவற்றிற்கு திரைக்கதை, வசனம் எழுதிய இவர் தனது மனைவியின் நாவலை படமாக்க நினைத்தார். அந்தவகையில் இப்படத்தினை இயக்கியவர் சுனில் சோமபீரிஸ் ஆவார். ஜெக்கியாவின் கதையினை பேராதனை ஜுனைதீன் திரைக்கதையாக எழுதியிருந்தார். இத் இத்திரைப்படத்தினை படப்பிடிப்பு செய்தவர் ஜே. ஜோ யோகராஜா ஆவார். சிங்கள திரைப்படங்களில் சற்று பிரபலமாக இருந்த சசி விவேந்திரா, வீணா ஜெயக்கொடி இருவரும் பிரதான பாத்திரங்களிலும் எஸ். ராம்தாஸ், கே. எஸ் விஸ்வ நாதராஜா போன்ற பலர் துணை பாத்திரங்களிலும் நடித்தார்கள்.

சரத் தசநாயக்காவின் இசையில், விஸ்வநாத ராஜா, இஸ்மாலிகா, ஜுனைதீன் எழுதிய பாடல்களை, முத்தழகு, கலாவதி, எஸ். வீ. ஆர் கணபதிப்பிள்ளை, ராணி ஜோசப் ஆகியோர் பாடினார்கள். இப் படத்தின் பாடல்களை “70-80 களில் எம்மவர் இசை மழை - இன்றும் இனிமை” என்கின்ற வலையொளி பக்கத்தில் இன்றும் கேட்க கிடைக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அதே வலையொளி பக்கத்தில் திரைப்படத்தை பார்க்க கிடைக்கவில்லை.

அண்மையில் கொழும்பு, வத்தனையில் ஜுனைதீன் அவர்களையும் அவரது மனைவி ஜெக்கியாவின்மையும் சந்திக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதனால் எனக்கு அப்படத்தினை பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தது. தமது இப்படப்படி பற்றி சுவாஷ்யமான விடயங்களினை பகிர்ந்திருந்தார்கள். ஷாமிலா

வின் இதயராகம் என்கின்ற நாவலுக்கும் திரைப் படத்திற்கு தலைப்பில் சிறிய வித்தியாசத்தினை அமைத்திருந்தேன். திரைப்பட வெளியீட்டில் இருந்த சில பிரச்சினைகள் காரணமாக “ஷாமிலாவின் இதயராகம்” என்று இருந்த நாவலின் பெயரினை “ஷா” எழுத்துக்கு மேல் ஒரு புள்ளி இட்டு “ஷர்மிளாவின் இதயராகம்” என மாற்றினேன் என கூறியிருந்தார் திரைப்பட இயக்குனர் பேராதனை ஜுனைதீன்.

இந் நாவலினை திரைப்படமாக்கும் எண்ணம் எப்படி வந்தது எப்படி தோன்றியது என்ற கேள்விக்கு இவ்வாறு பதிலளித்தார். நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதிய அல்ஷாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பல கருத்துகளிடையே “மனம் போன போக்கில் வாழ முற்படுவோருக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இந் நாவலினை கருதினால் என்ன?” என்பதாக அவரது கூற்று இருந்தது. அதே சமயம் சினிமாத் துறையில் அனுபவம் பெற்றவரும் தலை சிறந்த தமிழ் பத்திரிகையாளரும் முதிர்ந்த தமிழ் கலை, இலக்கிய, சமய, அரசியல் அறிஞருமான நாவலுக்கு மதிப்புரை பத்திராதிபர் எஸ். டி. சிவநாயகம் “இந்த கதை எழுதப்பட்டிருக்கும் விதம் ஓட்டங்களாக அமைந்து இருக்கிறது. ஒரு கை தேர்ந்த கமெராமென் தனது சினிமா கமெராவினை நகர்த்தும் போது அதன் லென்சின் ஊடாக புலப்படும் தோற்றங்கள் அமைவுறும் கோணங்கள் கதையில் அப்படியே விகசிதள்ளமையை வாசகர்கள் தம் மனக் கண்ணாடாகக் காணமுடியும். ஆகவே இக்கதையினை ஒரு சினிமாவாக தயாரிக்கப் பட்டால் பிரமாத வெற்றி பெறும். என்று இக் கதையை படிக்கும் போது நான் எண்ணியிருந்தேன் என்றும், சினிமா அதுவும் தமிழ் சினிமா, இந்த நாட்டில் அருகி வரும் கட்டிற்கு வருகின்றது. எனவே இக் கதையை சினிமாவாக தயாரிப்பதற்கு யார் முன் வருகிறார்களோ என தயக்கமும் ஏற்படுகிறது. சினிமாவின் இடத்தினை டி. வி. ஈடு செய்கிறதே. யாராவது ஒரு சிறந்த டைரக்டர் நம்மிடையே இருப்பார் ஆனால் அவர் இக்கதையை வீடியோ என்கின்ற ஊடகத்தின் மூலம் ஒரு டெலி டிராமாவாக அமைத்து பார்க்கலாம். அது ஒரு வெற்றி கதையாகத் திரையில் பிரதிபலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது” என கூறி இருந்தார். இதிலிருந்தே மனைவியின் கதையினை திரைப்படமாக்கும் எண்ணம் வந்தது என கூறியிருந்தார்.

இத் திரைப்படம் “ஓப மட்ட வாசனா” என்ற தலைப்பில் சிங்களத்தில் மொழிமாற்றமும் செய்யப் பட்டுள்ளது. வத்தளையை அண்டிய பகுதிகளிலே தான் படப்பிடிப்பு நடைபெற்றது. அரசாங்க ஸ்டூடியோவான “சரசவியலிலும் படப்பிடிப்பு நடத்தினார்கள். திரைப்படம் ஆரம்பத்திலேயே சண்டை காட்சிகளுடன் தான் ஆரம்பமாகின்றது. கே. எஸ். பால்சந்திரன் அவர்கள் “நானும் திரைப்படங்களும்” என்கின்ற வலைபக்கத்தில், ஷாமிலாவின் இதயராகம் திரைப்படத்தின் சண்டை காட்சிகளில் தனது பங்கு முக்கியமானதாக இருந்தது என்றும் வேகமான மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டம், தொங்கிப்பாய்தல் என சாகசங்கள் செய்திருந்தேன். நாடு போற்ற வாழ்க மற்றும் அவள் ஒரு ஜீவந்தி போன்ற திரைப்படங்களில் வரும் சண்டைக்காட்சிகள் போல வில்லத்தனமான பாத்திரத்தில் நடித்திருப்பேன் என குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஈழத்து தமிழ் சினிமாவின் முதல் வர்ணத் திரைப்படம் என்பதனால் நீண்ட கால உழைப்பில், அதிக பணச்செலவுடனும் 1989 இல் தயாரித்து முடிக்கப்பட்ட இத் திரைப்படம் 1993 இல் 4வருடம் கழித்தே திரைக்கு வருந்தது. 24.09.1993 இல் கொழும்பு, கட்டுகல் தோட்டை, நுவரெலியா ஆகிய மூன்று இடங்களில் முதலில் திரையிடப்பட்டது. காலதாமதமாக திரையிடப்பட்டாலும் பார்வையாளர்களின் இரசனை விருந்துக்கு எந்தவித குறைகளும் இருக்கவில்லை என்று அந்தக்கால சினிமா ஆர்வலர்கள் பலரும் கூறியிருந்தார்கள்.

ஈழத்து சினிமா வளர்ச்சியடையாத காலத்தில் திரைக்கு வண்ணம் பூசிய பெருமை ஷர்மிலாவின் இதயராகத்திற்கே உண்டு. ஒரு நாவலினை வாசகர் மனம் கோணா வண்ணம் பார்வைக்கு விருந்தளிப்ப தென்பது அத்தனை இலகுவான விடயமும் இல்லை. பாத்திர உருவமைப்பு, கதைப்பால், கதைக்களம், கதைக்கரு போன்றன நாவலில் உள்ளதை போன்றே சினிமாபாணிக்கு மாற்ற வேண்டும். ஷாமிலாவின் இதயராகம் நாவல் திரைப்படமாக வெளிவருவதற்கு நாவலாசிரியர் தயாரிப்பாளர் என்ற உறவுநிலையும் தாண்டி நல்ல கணவன் மனைவிக் கிடையிலான புரிந்துணர்வும் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

ஜெக்கியாவும், ஜுனைதீலும்

இன்றைய காலங்களினை போல் 19 காலப் பகுதிகளில் சமூக ஊடகங்களின் செல்வாக்கு இருக்க வில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. பத்திரிகைத் துறை மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்ற காலம் அது. அந்த வகையில், பாரிஸ் முரசு என்ற பத்திரிகையின் (13.05.1992) எட்டாம் பக்கத்தில் “ஈழத்து தமிழ் கலைஞர்களின் புதிய தாகம் இந்த ராகம் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஒரு புதிய தமிழ்ப்படம் இதயராகமாகும். இம்முறை வண்ணத்தில் புகுத்தி இருக்கும் இதயராகம், ஈழத்தின் முதல் வண்ணத்திரைப்படம் இந்தராகம். இலங்கையின் எழில் கொஞ்சம் அழகுகளை வண்ணத்தில் உலகுக்கு பரப்புவதற்கு தயாராகிவிட்ட இதயராகம்” என இத் திரைப்படத்தை பற்றி பிரசுரித்தது.

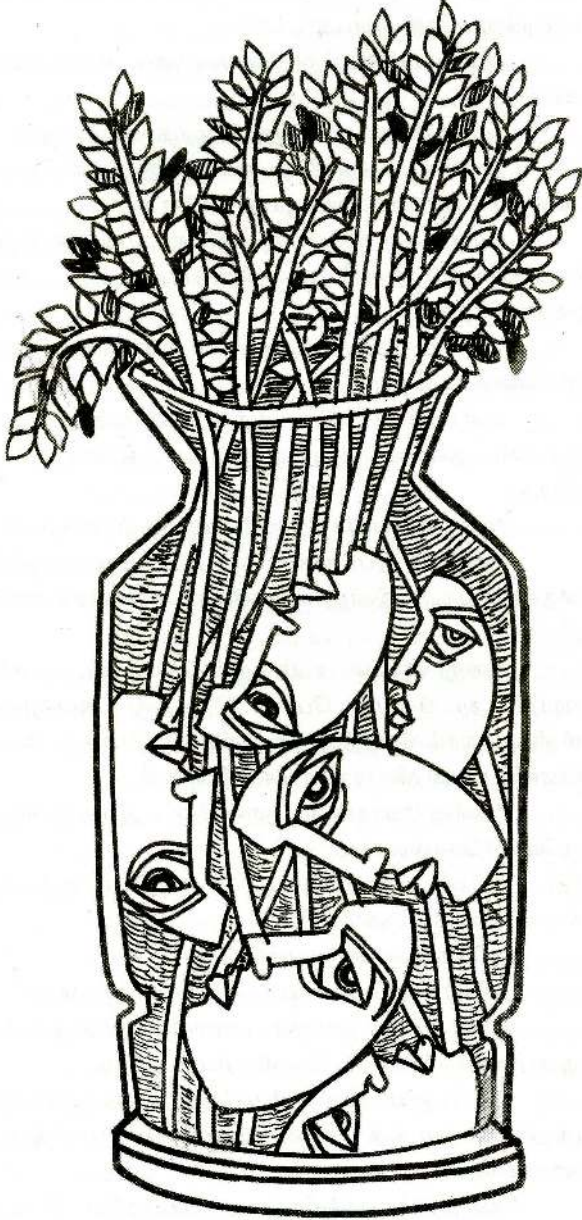
தொடர்ந்து, இக்கதை யதார்த்தமான படைப்புக்கு ஒரு முன்னுதாரணம். சமூகத்தில்



புரையோடிக் கிடக்கின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட உணர்வுகளையும் அதனால் தோன்றும் விளைவுகளையும் விபரீதங்களையும் விளக்குவதாக ஷாமிலாவின் கதை அமைகின்றது. அந்த வகையில் 1987. 06.09 ஞாயிற்றுக்கிழமை சிந்தாமணி பத்திரிகையில் “ஏன் கதை எழுதுகின்றேன் ஜெக்கியா ஜுனைதீன் சொல்கிறார்” என்ற கட்டுரையில் “ஒரு நாட்டில் பல விதமான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் அப்படியே நல்லவர்களும் இருப்பார்கள் துஷ்டர்களும் இருப்பார்கள். நல்லவர்களை மட்டும் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களை வைத்து கதை எழுதுவது சாத்தியமில்லை. கதை எனில் நாம் நடைமுறையில் காணும் விடயங்கள், பாத்திரம், சம்பவங்கள், இடம்பெற வேண்டும். எமது சமூகத்தில் புரையோடி போயிருக்கும் சில கசப்பான உண்மைகளை உள்ளது உள்ளபடி வெளிக் கொணர்ந்து தவறான முறையில் செல்பவர்களை சரியான பாதைக்கு திருப்பி விடுவதை நோக்கமாக கொண்டு குறிப்பாக இஸ்லாமிய சமூகத்தில் காணப்படும் நிறைவையும், குறைவையும் வைத்தே கதை எழுதினேன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதனைவிட சிந்தாமணியில் பரஸ்பரம் என்ற பகுதியில் ஷாமிலாவின் இதயராகம் பற்றி பலதரப் பட்டோரின் குறிப்புகள் பிரசுரிக்கப்பட்டது. 1990.07.15 சிந்தாமணியில் கே. அசோக்குமார் என்பவர் ஷார்மிளாவின் இதயராகம் “இலங்கை படைப்புத்துறையில் வரலாறு படைக்கும்” என்ற கட்டுரையில் “தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து இன, மத, பேதம் பாராது தமிழிலும் சிங்களத்திலும் “ஷர்மிளாவின் இதய ராகம்” கதையை திரைப்படங்களாக தயாரிப்பது எனக்கு பெருமகிழ்ச்சியை தருகிறது என அப்போது சுற்றுலா துறை கிராம கைத்தொழிலில் அபிவிருத்தி அமைச்சராக அன்றைய காலங்களில் இருந்த தொண்டமான் கூறிய கூற்றோடு ஆரம்பித்து கட்டுரை ஒன்றினை வரைந்திருக்கின்றார். இவ்வாறு தமிழ் சினிமாவின் வர்ணமயமாக காரணமாக இருந்த முதல் திரைப்படத்தினை இன்றைய தலைமுறை பார்ப்பதே கடினமாகி விட்டது. இதற்கு காரணம் முறையான ஆவணப்படுத்தல் இன்மையே ஆகும். ஆதலால் இவ்வாறான படைப்புகள் கால ஓட்டத்தினால் அழிந்துபோகவிடாமல் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவை ஆகும்.

தாயுமாவின்



ஸ்ரீரங்கன்

கண்ணித் திரைக்குள் பார்வையைப் புதைத்து கணக்குகளை செவ்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அமுதன் கைப்பேசி உறுமுவதையும் கவனியாமல் வேலைக்குள் மூழ்கிக் கிடந்தான். மாலை நேரத் தேநீர் கொண்டு வந்த பீயோன்

“எக்கவுண்டன் சேர் உங்கட கான்போன் அடிச்சிக்கிட்டே இருக்கு” என்றான்

கண்ணித் திரையில் இருந்து பார்வையைத் திருப்பி கைப்பேசியில் பதிந்தவன். அதனைக் கையில் எடுத்தான்

“ஹலோ அமுதன் கிய” என்றான்

“ஹலோ அமுதன் நான் சங்கவி...”

“சங்கவியா ...? எந்த சங்கவி?”

என்றான் புருவங்களை நெரித்தவாறு

“நான் தான் சங்கவி சிவசங்கர்...”

உங்க பிரண்டோட வைவ்”

“ஓ... சங்கவி சொல்லுங்க ... எப்ப வந்தீங்க? சிவா எங்கே?”

“அவர் வரல. கொழும்பில தான். பிசினஸ் பிசினஸ் என்று ஒரே பிசி”

“அவன குடும்பத்திற்கும் கொஞ்சம் நேரம் ஒதுக்க சொல்லுங்க”

“எங்களுக்கு கனடா விசா கிடைத்திருக்கு எங்கட காணியை விற்கத்தான் வந்தேன்”

“ஓ... இப்படியுமா ... சொல்லவே இல்லை”

“அது மட்டுமில்ல உங்களுக்கும் நன்றி சொல்லவும் தான் வந்தன்”

“ஓ... அப்படியா எனக்கு ஏன்?” என்றவனை இடைமறித்து

“நான் உங்கள் வீட்ட வரலாமா?”

இவனுக்கு நாடியோட்டம் விட்டது போல் இருந்தது. அந்த நேரம் பார்த்து இவனது கைப்பேசியும் ஓவ் ஆகிவிட்டது. அதுவும் நல்லதுக்குத் தான் என்று எண்ணினான் அமுதன். பீயோன் கொண்டு வந்து வைத்த தேநீரை ஒரே மடக்கில் குடித்து முடித்தான். நீளமான பெருமூச்சு ஒன்று அவனுள் இருந்து வெளிப்பட்டது.

கணக்குகளை சரிபார்த்து விட்டு வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் புறப்பட்டான் அமுதன். ஆனால் அவன் மனமோ இன்னும் மக்கர் பண்ணிக் கொண்டுதான் இருந்தது. சனிபகவான் வந்து அவன் உச்சந்தலையில் உட்கார்ந்து இருப்பது போல் உணர்ந்தான். தேவையில்லாமல் பயப்படுவதாக அவன் உள்ளணர்வு சொன்னாலும் அவனால் அதில் இருந்து வெளிவர முடியவில்லை.

காரின் ஹொன் சத்தத்தை கேட்டு புன்னகை மாறாத முகத்துடன் இரும்புக் கதவைத் திறந்து விட்டான் வாசுகி. “இது... இது தான் எனக்கு பிடிச்சது” என்று கிரித்துக் கொண்டு காரைக் காராச்சில் விட்டு வந்தான் அமுதன்.

“எது? எது உங்களுக்குப் பிடிச்சது?”

“இந்தப் புன்னகை மாறாத முகம்”

“ஓ... கோபமோ, கவலையோ உங்களுக்கு

முன்னால் நாங்க சிரித்துக் கொண்டு இருக்க வேணும். மூண்டு வேளையும் வாய்க்கு ருசியா சமைச்சுப் போடணும். அது மட்டும் இல்லாம உங்களுக்கு தேவைப்படும் போதெல்லாம் படுக்கையறையில்...”

அவள் முடிக்கு முன்

“ஐயோ அம்மா தாயே... நான் இப்ப என்ன சொல்லிட்டன் என்று நீ இப்படி அடுக்கிக் கொண்டு போறாய்?”

“நீ சிரிக்க வேண்டாம் கோபமாகவே இரு இப்ப ஒரு கப்ரீதா”

என்று அவள் கதைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான் அமுதன்.

“உடுப்ப மாத்திட்டு குளிச்சிட்டு வாங்க ஊத்தித் தாறன்”

உடுப்பைக் களைந்து வோசிங்மெசினில் போட்டவன் கீட்டரைப் போட்டு சீறிவரும் வெந்நீரில் தலையைக் கொடுத்தபடி நின்றான். வெந்நீரில் குளியல் உடம்பிற்கு இதமாக இருந்தது.

“உதவி செய்யப்போய் உபத்திரத்தைத் தேடி விட்டேனா?”

என்று அவன் மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்த விடயம் மனைவிக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் என்ன ஆகுமோ என்பதை நினைக்க அவனுக்கு உள்ளூர் வேர்த்தது.

“என்னங்க ரீ ஆறப்போகுது. பொம்பிளையன் மாதிரி என்ன இவ்வளவு நேரமா குளியல்?”

வெளியில் நின்று பாத்துறாம் கதவைத் தட்டினான்.

“குளிக்க குளிக்கச் சுகமாய் இருக்கு இதோ வாறன்”

சிறிது நேரத்தில் சறத்தை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு தலையை துவாய் ஒன்றால் துவட்டியவாறு வெளியில் வந்தான் அமுதன்.

“யப்பா... என்ன வெக்கை தண்ணித் தொட்டிக்கப்படுத்துக் கிடக்கணும் போல இருக்கு”

என்று தன் நீண்ட குளியலுக்கு நியாயம் கற்பித்தான்.

“பிள்ளைகள் எங்கே?”

ரீயை உறிஞ்சிக் கொண்டே மனைவிடம் கேட்டான்.

“இப்ப ஒரே போன் விளையாட்டுத்தான்” என்றான்

அமுதனுக்கும் வாசகிக்கும் அபி, ஆரபி என்று இரண்டு பெண்பிள்ளைகள். ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கவேன இருவருக்கும் கொள்ளை ஆசை. ஆனால் ஆரபிக்கு ஐந்து வயதாகியும் அது இன்னமும் கைகூடவில்லை. ஆனாலும் ஒரு நப்பாசையில் ஆண் குழந்தைக்கான விளையாட்டுப் பொருட்களை நிறைத்து வைத்திருந்தான் வாசகி.

சுவிச் ஓவ் ஆன தனது கைப்பேசியை மறக்காமல் சார்ச்சில் போட்டான் அமுதன்.

“என்ற போனை எடுத்தா மறக்காம சார்ச் போடுங்க. குழந்தைகள் விளையாட எடுத்திட்டு

அப்படியே வைக்காதிங்க”

என்றான் சற்று சினத்துடன் அமுதன்.

இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்த பிள்ளைகள் அப்பாவுடன் குஸ்தி போட்ட பின் நித்திரையாகி விட்டார்கள். மெல்ல அவர்களின் நித்திரையைக் குழப்பாது எழும்பி வெளியில் வந்தான் அமுதன். மனைவி குசினிக்குள் பாத்திரங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யும் சத்தம் கேட்டது. மனைவியின் மனநிலையைப் பாத்திரங்களைக் கழுவும் சத்தத்தில் இருந்து அறியலாம். இன்று கொஞ்சம் சத்தமாகவே இருந்தது. கோபம்போலும்.

குசினிக்குள் வந்த அமுதன் அவள் கழுவும் பாத்திரங்களைத் துணி ஒன்றால் துடைத்து அடுக்கி வைத்தான். சிலநிமிடங்கள் மௌனத்தில் கரைந்தது.

“இண்டைக்கு யாரோ சங்கவியாம் உங்க போனுக்கு மசேஜ் போட்டிருக்க”

என்று பட்டென்று மௌனத்தை உடைத்தான் வாசகி

“சங்கவியா...?” என்று இழுத்தான் அமுதன்.

“என்ன சங்கவியா என்று இழுக்கிறீங்கள் உங்களுக்கு ரொம்ப வேண்டியவங்களே!”

என்றவாறு இவன் முகத்தை ஆழமாக உற்று நோக்கினான். இவன் முகத்தில் படரும் பதட்டத்தை அவதானித்தவள்.

“முழுப் பூசணிக்காயை சோத்துக்க மறைக்காதிங்க எனக்கு எல்லாம் தெரியும்”

என்றான் வாசகி. திக்குமுக்காடிப் போனான் அமுதன். தன்னை நாடிப்பிடித்துப் பார்க்கிறான் என்பது புரிந்தது.

“ஓ...ஓ... என்ற பிரண்டோட வைவ்” என்றான்.

“என்ன இப்பதான் ஞாபகம் வந்தமாதிரிக் கதைக்கிறீங்க, இன்று உங்களோட கதைச்சவளாமே...”

என்று குரலை உயர்த்திக் கேட்டாள். சர்வ நாடியும் அடங்கியது போல் இருந்தது அவனுக்கு. கள்ளி எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு தெரியாதது போல் என்னைப்புலன் விசாரணை செய்கின்றான்.

“என்ன யோசனை. நான் கேட்டதிற்கு இன்னும் மறுமொழி சொல்லல...”

“இனி என்னத்த சொல்ல உனக்குத்தான் எல்லாம் தெரிஞ்சிருக்கே!”

“நீங்க என்னை ஏமாத்திட்டிங்க”

“சிவாவின் மனிசியோட கதைச்சது குற்றமா?”

என்றதுதான் தாமதம். அவள் திரும்பி இவனை ஒரு பார்வை பார்த்தாள். இவன் எரியாத குறை.

“ஓ... ஐயா இன்னும் மசேஜ் பார்க்கலப் போல. அந்தக் கறுமத்த நான் அல்லோ பார்த்துத் தொலைச்சன்”

என்றவள் பாத்திரத்தை அப்படியே போட்டு விட்டு அறைக்குள் ஓடிச் சென்று கதவைப் படார் என்று சாத்தினாள். இவனுக்கு என்ன செய்வதென்று புரியல. தலைக்கு மேல் தண்ணீர் வந்துவிட்டது. இனி சாண் ஏறினா என்ன முழும் ஏறினா என்ன. பாத்திரங்களை கழுவி துடைத்து அடுக்கி வைத்தான். இந்த இடத்தில்

தான் திடமாய் இருக்க வேண்டும். என இவன் உள்மனம் சொல்லியது.

வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு கைப்பேசியைத் தேடி எடுத்து சங்கவி போட்ட மசேச்சைப் பார்த்தான்.

“சொறி உங்களை டிஸ்டர்ப் பண்ணிப் பனா. ஏன் போனை கட் பண்ணினீங்க. உங்கள் மூலமாக கிடைத்த மகனை உங்களுக்கு காட்ட ஆசைப்பட்டேன். நான் நாளை இரவு கொழும்பு புறப்படுகின்றேன். Bye” என்று போட்டிருந்தது.

“சங்கவி அவசரப்பட்டு விட்டாயே” என்று மனம் நொந்தான்.

மெல்ல படுக்கை அறைக்குச் சென்றான். அது உட்புறமாக பூட்டப்பட்டிருந்தது. அவன் உள்ளே கேவிக் கேவி அழுதான். சொற்ப நேரத்திற்கு முன் இன்பமாய்க் கழிந்த பொழுது நரகமாய் மாறியது போல் இருந்தது. என்ன ஏதென்று தீர விசாரிக்காமல் பட்டென்று முடிவு எடுக்கும் குணம் அவளுடையது. இவன் தான் இப்படியா, அல்லது பெண்களே இப்படித்தானா? என்று அவன் எண்ணி எண்ணிக் குமைந்தான்.

ஹோலில் இருந்த சொகுசுக்கதிரையில் போய்த் தொப்பென்று விழுந்தான். இன்று இது தான் இவன் படுக்கை. முட்படுக்கை. அது அவனைக் குத்தத் தொடங்கியது. நித்திரை வராமல் புரண்டு புரண்டு படுத்தான் வாசுகி அழுவது சன்னமாய்க் கேட்டது. இவன் எழுந்து சென்று அறையின் கதவோரம் நின்றான்.

“வாசுகி பிளீஸ் கதவைத் திற”

“முடியாது நீங்க ஒரு துரோகி என்னை ஏமாத்திட்டீங்க”

என்று சத்தமாக கதறி அழுதான்.

“அவசரப்படாத வாசுகி கண்ணால் காண்பதும் பொய் காதால் கேட்பதும் பொய் தீர விசாரிப்பதே மெய்” என்றான்

“உங்க பிரசங்கம் எனக்குத் தேவையில்லை”

இறுதியில் கையாலாகாதவனாய் நின்றுருந்தான் அமுதன். அவன் அழுகை ஒலி தேய்ந்து தேய்ந்து மறைந்து போனது. அவன் தனியறைக்குள் இருந்தாலும் தற்கொலை செய்யுமளவிற்கு கோழையல்ல என்று உறுதியாக நம்பினான்.

காலை வேண்டா வெறுப்பாய் விடிந்தது. முகத்தில் உணர்ச்சிகள் எதுவுமற்ற ஜடம்போல் தெரிந்தான் வாசுகி. பிள்ளைகளின் அலுவல்களைப் பார்த்து பாடசாலைக்கு அனுப்பிவைத்தான். அவன் பார்வை தன் மீது விழாதா என இவன் ஏங்கினான். இவன் முகத்தைப் பார்ப்பதற்கே அவன் கூசினான். இரண்டு நேர பட்டினி யுடன் அமுதன் வேலைக்கு கிளம்பினான்.

“நீங்க வரேக்க நான் இருக்க மாட்டன்”

எங்கோ வெறித்தவாறு சொன்னான் வாசுகி. இவன் அதிர்ந்து போனான்.

“பயப்படாதீங்க நான் சாகமாட்டன். நான் அந்தளவிற்கு கோழையுமல்ல. என்ற அம்மா வீட்ட போறன்” என்றான்.

இந்தப் பொண்ணுங்களே இப்படித்தான். ஆனா உனானா உடனே அம்மா வீட்டிற்கு கிளம்பிடு வாங்க. என்று மனத்திற்குள் பொருமினான் அமுதன்.

“உன் இஸ்ரம் ஆனா போறதிற்கு முன் உன்ர மேசையில் ஒரு கடிதம் இருக்கு அதை வாசித்த பின் முடிவெடு”

என்று கூறி வெளிக்கிளம்பிச் சென்றான் அமுதன்.

“அவ்ர தப்ப மறைக்க ஆயிரம் பொய் எழுதி இருப்பார். அதற்கு ஒரு கடிதம். உதையார் வாசிக்கிறது”

என்று மனத்திற்குள் சினந்தபடி தாய் வீடு செல்ல ஆயத்தமானான். ஆனால் மனமோ குரங்கு மனமாச்சே. அது அவன் கடிதத்தை எண்ணி எண்ணித் தாவிடது. வேண்டா வெறுப்பாக கடிதத்தை எடுத்து வாசித்தான்.

அன்பின் வாசுகி!

நீ நினைப்பது போல் சங்கவிக்கும் எனக்கும் தப்பான தொடர்பு எதுவும் இல்லை. அவள் என் நண்பன் சிவாவின் மனைவி. அது உனக்குத் தெரியும். அவர்கள் திருமணம் செய்து ஊந்து வருடங்கள் ஆகியும் பிள்ளைகள் இல்லை. மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு நான் கொழும்பு சென்றிருந்த சமயம் அவன் என்னை வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க நான் உயிரணுக்களைத் தானம் செய்தேன். அதற்கான தகுதி என் நண்பனுக்கு இல்லை. அப்போது அது சங்கவிக்கு தெரியாது. இப்போ கனடா விசா வந்த பின்பே சொல்லியுள்ளான். ஆண் குழந்தை கிடைத்ததை நண்பன் அறிவித்த போதும் நான் உனக்கு அதைச் சொல்லவில்லை. சென்றும் பார்க்கவில்லை. ஒரு வேளை உனக்கு சொல்லி நீ அதைப் பார்க்க ஆசைப்படலாம். அப்போ எம்மையறியாமலே அக்குழந்தை மீது எமக்கு பாசம் ஏற்பட்டால் அது அவர்களின் குடும்பத்தைப் பாதிக்கும். அதனால் தான் அதனை உன்னிடம் மறைத்தேன். சந்தர்ப்பம் வரும் போது சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். இதற்கு மேல் உன் இஸ்ரம்.

அமுதன்

வாசுகியின் நெஞ்சில் பால் வார்ப்பது போல் இருந்தது. சும்பிட்ட தெய்வம் அவளைக் கைவிட வில்லை கண்களில் வழிந்த நீரைக் கைகளால் துடைத்துக்கொண்டான். ஆண் பிள்ளைக்கொரு வாங்கி வாங்கிச் சேகரித்த விளையாட்டுச் சாமான்கள் மீது இப்போ அவன் கவனம் திரும்பியது.

நூல்
ஒரு சின்னக்கதை

ஆசிரியர்
வயிரமுத்து திவ்விபராஜன்

வெளியீடு - ஜீவநதி

விலை - 500.00

இயாத கொலைகள்

15

அதிகாலை நேரம். நிசப்தம் குடிகொண்டிருந்தது. கருமையை ஒளி சலவை செய்யத் தொடங்கியது. நிரந்தர அமைதியில் சிலவண்டுகளின் ஒலி கீறலாக விழுந்தது. திடீரென்று சேவலொன்று கூவ, தொடர்ந்து மூன்று நான்கு சேவல்களின் கூவல்கள் மெல்லிய ஓசையாக ஆங்காங்கே கேட்டன. அரிமாநேத்ரனின் அறையில் மின்குமிழ் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. அகில வேளின் ஆய்வுக் கட்டுரையை வாசித்தவாறு நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தார். பின்னிருந்து இருகரங்கள் கழுத்தைச் சுற்றி வளைத்தன. மூச்சுக்காற்றுக் காதுமடலை உரசியது. புன்னகையோடு திரும்பிப் பார்த்த அரிமாநேத்ரன்.

“அடக்க ஒடுக்கத் தோடு இருப்பது பெண்ணுக்கு அழகுதான்” என்றார்.

ஆண் - பெண் சமத்துவத்தில் அக்கறையோடு இருக்கும் கணவரின் கூற்றில் வேறேதோ உள்ளர்த்தம் இருக்க வேண்டுமென டிம்பிள்மெல்வீ திடமாக நம்பினார். பெண் + அழகு என்பது விகாரப்பட்டே புணரும்; ஆண் + அழகு என்பது இயல்பாகப் புணரும். ஆண்கள் இயல்பாகவே அழகானவர்கள். பெண்கள் அழகு சாதனப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தியே அழகு பெறுகிறார்கள் என்று பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்கள் போல மட்டந்தட்டிப் பேசுகின்ற பழக்கம் துளியும் இல்லாதவர் என்பதால் அந்த வாக்கியத்தை மீண்டும் மீண்டும் மனதிற்குள் அசை போட்டார். காதிலுள்ள தோட்டினைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்தவாறு தான் அந்த வாக்கியத்தைக் கூறினார். அந்தக் கோணத்திலே யோசிக்க மின்னல் வெட்டியது. புதிர் அவிழ்ந்தது. சற்று முன்னர் தான் தோட்டினை மாற்றினார். வழமையாக அணிகின்ற தோட்டினைவிட மிகச் சிறிய அளவிலான தோடு அதைப் பார்த்துத் தான் கணவர் அவ்வாறு கூறியதைப் புரிந்து கொண்டார்.

“அடக்க ஒடுக்கத் - தோடு” என்று அரிமா நேத்ரனின் கழுத்தைக் கையினால் மீண்டும் இறுக்கி அணைத்தபடி அழுத்தமாகக் கூறிச் சிரித்தார். தனது கன்னங்களால் கணவரின் காது மடல்களை உரசியவாறு “சிங்களத் தீவினாக்கோர பாலம் அமைப்போம் என்று பாரதியார் பாடினதை இதே மாதிரிப் பிரிச்சுப் புதுப்பொருள் சொல்லுங்கோ பாப்போம்” என்றார் டிம்பிள் மெல்வீ. அகிலவேளின் ஆய்வுக் கட்டுரையை

மேசைமேல் வைத்துவிட்டு நீண்ட நேரம் யோசித்தார் அரிமா நேத்ரன்.

“என்ற புரிதலுக்கு ஏத்தமாதிரித்தான் சொல்லுவன் சிலநேரம் உங்களுக்குப் பிடிக்காமலும் போகும். சொல்லட்டா”

“ம்... சொல்லுங்கோவன் பாப்பம்”

“மன்மோகன் சிங்-களத்திற்கு ஈவார். மறத் தமிழர் செத்தொழிந்து போவார். பாலம் அமைத்தேனும் காப்பாற்றுங்கள் என்று தீர்க்க தரிசனத்தோடு சிங்-களத்து-ஈவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம் என்று பாடியிருக்கிறார்”

“நயாகீதம்” என்று கூறிக் கைகளைத் தட்டிப் பாராட்டிவிட்டுத் தொடர்ந்தார் டிம்பிள் மெல்வீ.

“நிறைகுடம் = குறைகுடம் என்று நிறுவுங்கோ பாப்பம்”

“நிறைகுடம் எண்டுறது வினைத்தொகை. நிறைந்த குடம், நிறைகின்றகுடம், நிறையும் குடம் என்று மூண்டு காலத்திலயும் அமையும். எதிர்காலத்தில் நிறையப் போகும் குடம் எண்டால் குறை குடம் தானே...? விடை சரியா?”

சரியா என்பதற்கான அடையாளமாக ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியும் வெளிப்படத் தலையாட்டினார் டிம்பிள் மெல்வீ.

“பிள்ளையார் பான் வாங்கி வந்தார். சம்பலோ கறியோ இல்லை. கவலையோட இருக்கிறார். அப்ப முருகன் வந்தார். கவலையோட இருக்கிற பிள்ளையாரைப் பாத்து முருகன் சொல்லியிருப்பார்?”

“அம் மா... தாயே... இதெல்லாம்... எப்பிடித்தான் யோசிக்கிறனியோ தெரியேல்ல... நீயே பதிலைச் சொல்லு”

“ஜாம் இருக்கப் பயமேன் என்று சொல்லுவார்”

“மெல்லிய நகைச்சுவையாக இருந்த போதும் அரிமா நேத்ரன் வாய்விட்டுச் சிரித்தார். “மகிழ்ச்சியான தருணங்களே வாழ்க்கையை அழகாக்குகின்றன” என்பதில் அதிகமான நம்பிக்கை கொண்டவராக அமைந்ததனால் மனைவியின் நகைச்சுவையை மீண்டும் சொல்லிச் சிரித்தார். டிம்பிள் மெல்வீயோ அம்பறாத் தூணியிலிருந்து அடுத்த கணையை எடுத்து வில்லிலே செருகினார். அரிமா நேத்ரன் எதிர் கொள்ளத் தயாரானார். “இயற்கையெங்கும் கணித வடிவங்கள் நிறைஞ்சிருக்கு... பார்த்திருப்பீங்கள்! உங்களுக்குத் தெரிஞ்சுவடிவங்கள் சொல்லுங்கோ”

“தேன் கூட்டு அறையிலயும், இலையான்ர கண்களிலயும் அறுகோணி இருக்கு; நீர்க்குமிழ், பூமி சந்திரன் - சிப்பிக்குள்ள இருக்கிற முத்து போன்றவற்றில் கோள வடிவம் இருக்கு; Persicaria Perfoliata இலையில் முக்கோணம் இருக்கு, உள்ளங்கை விரல் மடிப்பில் நீள் சதுரம் இருக்கு” என்ற கூறிவிட்டு “முக்கோணங்கள் படித்தேன் உன் மூக்கின் மேல...” என நண்பன் திரைப்படப் பாடலை பாடத் தொடங்கினார்.

“போதும் போதும்...” என்று டிம்பிள் மெல்வீ வெட்கத்தோடு தடுத்தார். அவர் முகம் நாணிச் சிவந்தது.

16

தூறலாகத் தொடங்கிய மழை வலுத்தது.

பிரதான வீதியின் ஓரத்தில் காத்திருந்த அரிமாநேத்ரன் எரிபொருள் நிரப்பு நிலையத்தினுள் தஞ்சமடைந்தார். மேற்கூரை அகன்று உயர்ந்திருந்ததால் அடை மழையிலிருந்து பாதுகாப்புத் தந்தது. அரிமா நேத்ரனைப் போல ஐந்தாவது பேர் மழைக்காக ஒதுங்கி நின்றனர். நீண்ட நாளுக்குப் பிறகு மழை நீர் மண்ணைப் புனர்வதால் புழுதியின் வாசம் நாசியில் நுழைந்து பரவசத்தைக் கட்டியெழுப்பியது. மழையெழுப்புகின்ற மண்ணின் வாசத்தை நுகர்வதில் அரிமா நேத்ரனுக்கு அலாதிப்பிரியம்.

பிரதான வீதியில் வாகனங்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தன. வீதியில் தேங்கும் நீரை இருபறமும் விசிறியடித்தவாறு சென்றன. மழைக்கவசம் அணியாமல் நனைந்தவாறே பலர் உந்துருளியில் பயணித்தனர். இரு உந்துருளிகள் அதிவேகமாக அருகருகே பறந்தன. அடை மழை குறித்த அவதானமின்றிய அவர்களின் விரைவுப் பயணம் எரிபொருள் நிரப்பு நிலையத்தில் மழைக்காக ஒதுங்கி நின்றவர்களிடம் முகச் சூழிப்பினை ஏற்படுத்தியது. கொஞ்சத்தூரத்தில் கைத்தடியை ஏந்தியவாறு சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் சிலை தென்பட்டது. கலித்தொகை, சூளாமணி, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், வீரசோழியம், நீதிநெறி விளக்கவுரை உட்படப் பல நூல்களைப் பதிப்பித்த தமிழறிஞரை வானம் மழைத்துளிகளால் ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருந்தது. ஈரப்பதம் கலந்த காற்று மேலியைத் தழுய்தால் அரிமா நேத்ரனுக்கு சில்லென்று கூசியது. உள்ளங்கைகளைத் தேய்த்துச் சூடாக்கிக் கொண்டே மழைத்துளிகளின் அழகை இரசித்தார். எரிபொருள் நிரப்பு நிலையத்திற்கு முன்னே யிருந்த கடை பூட்டப்பட்டிருந்தது. அதன் வாசலிலே எந்த நிகழ்வினையும் அறியாத நாயொன்று சுரண்டு படுத்திருந்தது.

அடைமழை தூறலாகிப் பின்னர் முழுமையாக விடைபெற்றது. பிரதான வீதியைக் கடந்து சென்ற அரிமா நேத்ரன் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் சிலை இருந்த பக்கமாக உந்துருளியை நிறுத்தினார். கடை வாசலிலே படுத்திருந்த நாய் எழுந்து உடலை உதறி விட்டு, அரிமாநேத்ரனைக் கடந்து சென்றது. அருகிலிருந்த மரத்திலிருந்து நீர்த்துளிகள் சிந்திக் கொண்டிருந்தன. பள்ளிப் பருவத்தில் மழை ஓய்ந்த பின்னர் யாரேனும் மரத்தின் கீழே நின்றால், அந்த மரத்தின் கிளையினை உலுப்பி விட்டு ஓடிச் சென்று விடுவது வழக்கம். மரத்தின் கீழே நின்றவர் தெப்பமாக நனைந்து கோபப்பட்டுத் துரத்துவார். மழைத்துளி சிந்தும் மரங்களைக் காணும்போதெல்லாம் பள்ளிப் பருவத்தின் இந்தக் குறும்புத்தனம் நினைவுக்கு வந்துவிடும். பாடக்குறிப்பினைக் கிழித்து காகிதக் கப்பல் செய்து விளையாடுவதும் ஞாபக அடுக்கில் இணைந்து கொள்ளும். “பொன்வானம் பன்னீர் தூவுது இந் நேரம்” என இசைக் கோர்வையோடு இளையராஜாவும் நினைவுக்கு வருவார். மழை தந்த மகத்தான அனுபவங்களில் அரிமாநேத்ரன் மூழ்கியிருந்த தருணத்தில், உடல் முழுவதையும் கருப்பு நிற மழைக் கவசத்தால் மூடிய உருவமொன்று அவரை நோக்கி வந்தது. தீடீரென்று நிமிர்ந்தார்.

“வேதராசா”

“ஓம் Sir”

“பக்கத்தில் இருக்கிற சாப்பாட்டுக்கடையில் இருந்து கதைப்பம். வாங்கோ”

அரிமா நேத்ரனின் உந்துருளி நல்லூரை நோக்கிப் பயணித்தது. அரிமா நேத்ரனின் சந்தேகப்பட்டியலில் இருந்து வேதராசா விடை பெற்று விட்டார். வேதராசாவுடனான உரையாடலில் அவர் அப்பாவி என்பது தெளிவாயிற்று. இந்தக் கொலைகளோடு துளியும் சம்பந்தமற்றவர் என்பது புலனாயிற்று. அடுத்த சந்தேக நபரான ஜீவநேசனைச் சந்திக்க வேண்டும். நல்லூர்ப் பின்வீதியிலுள்ள திலீபனின் நினைவிடத்திற்கு அருகே சந்திப்பதாகத்திட்டம். ஜீவநேசனுக்கும் தொடர் கொலைகளில் தொடர்பில்லை என்றால் அடுத்து என்ன செய்வது என்ற கேள்வி அரிமா நேத்ரனின் மனதில் பூதாகரமாக உருவெடுத்தது. உலகில் எத்தனையோ குற்றவாளிகள் பிடிபடாமல் போனதுண்டு. இறுதி வரைக்கும் காவல்துறையினருக்கும் துப்பறிவாளர்களுக்கும் ஆட்டங்காட்டிவிட்டுத் தப்பியவர்களும் உண்டு. கண்டுபிடிக்க முடியாமற்போன வழக்குகள் கோடிக்கணக்கிலே உள்ளன. காவல்துறையின் கௌரவத்திற்காக அப்பாவினை மாட்டிவிட்டு வழக்கினை முடிவிற்குக் கொண்டுவந்த நிகழ்வுகளும் ஏராளம் உண்டு. இந்த வழக்கு அந்த வகையில் அமைந்து விடக்கூடாது. முழுத்திறமையினையும் பயன்படுத்திக் குற்றவாளியை எப்படியேனும் கண்டுபிடித்துவிட வேண்டுமென அரிமாநேத்ரனின் உள்மனது வேட்கை கொண்டது. தேடியதை அடைய முடியாத போது மனித மனம் உற்சாகமிழந்து போகிறது. ஏனைய உயிரினங்களிடமிருந்து மனிதன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை ஏராளம் உண்டு. வேங்கை வேட்டைப் பிராணியைக் கோட்டை விட்டால் கீரைத்தோட்டம் ஒதுங்குவதில்லை; நீரைச் சிந்தி வருந்துவதில்லை; அடுத்த வேட்டைக்குப் பதுங்கும்! உண்மைதான் பிற உயிரினங்கிடமிருந்து கற்பதற்கு ஏராளம் உண்டு. சிற்றெறும்பும் கற்றுக் கொடுக்கும் Syllabus என்றும் முடிவதில்லை. பல்வேறு எண்ணங்களோடு திலீபனின் நினைவிடத்திற்கு அருகே உந்துருளியை நிறுத்தினார். அருகேயிருந்த குளிர்களில் நிலையத்தில் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. கைபேசியில் ஜீவநேசனின் இலக்கத்தைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து இணைப்பை ஏற்படுத்தினார்.

“அஞ்ச நிமிஷத்தில் வந்திற்றன் Sir” என்றது மறுமுனை.

17

தலைக்கவசத்தைக் கழற்றிய ஜீவநேசன், உந்துருளியின் வலது பக்கக் கண்ணாடி மீது கவிழ்த்தார். அமேசன் காடாக அடர்த்த தாடி பாதி முகத்தை மறைத்திருந்தது. தேக்கம் முத்துப்போன்ற கூர்மையான விழிகள், கவர்ச்சிகரமான அமைந்திருந்தன. அளவெடுத்துச் செய்ததைப் போல ரம்மியமான மூக்கு, முகத்திற்குப் பேரழகை வாரி வழங்கியது. எழுநயமான நடையோடு அரிமா நேத்ரனை நோக்கி வந்தார்.

“குட் ஈவினிங் Sir”

“குட் ஈவினிங்”

“கொஞ்சம் லேற்றாப் போச்சு... Sorry Sir”

“பரவாயில்லை... ஐஸ்கிரீம் குடிச்சுக்

கொண்டே கதைக்கலாம் அல்லது நல்லூர்க் கோவிலுக்கு 33

முன்னால இளனி விக்கிராங்கள்... அதை வாங்கிக் குடிச்சிட்டுக் கதைக்கலாம்”

“என்னெண்டாலும் ok Sir”

அப்போது தான் அரிமாநேத்ரன் கவனித்தார்; ஜீவநேசன் எதையோ அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒருவேளை புளுக்கொடியலாக இருக்குமோ...? என அரிமா நேத்ரனிடம் சந்தேகம் துளிர்ந்தது.

“எப்பவும் பபிள்க்கம் சாப்பிடுவீங்களோ...”

“பபிள்க்கம் இல்ல Sir... புளுக்கொடியல்”

இறுதிக் கதவொன்று திறந்ததைப் போலிருந்தது. ஆனாலும் உள்ளணர்வில் ஒரு விதமான உறுத்தல். வினாக்களின் வழியே தூண்டிலைப் போட புலனாய்வு மூளை தயாரானது.

“எனக்கும் புளுக்கொடியல் எண்டால் நல்லாய்ப்பிடிக்கும்”

“இந்தாங்கோ... Sir”

ஜீவநேசன் காற்சட்டைப் பையிலிருந்து புளுக்கொடியற் துண்டுகளை எடுத்துக் கொடுத்தார். புளுக்கொடியற் துண்டுகளை கையிலே வாங்கியதும் அரிமா நேத்ரனின் முகம் மீண்டும் ஒளியிழந்தது. அவை சீவல் புளுக்கொடியற் துண்டுகள். தும்புகள் இருப்பதற்கு வாய்ப்பற்றவை. எல்லாமே குழப்பமாயிருந்தன.

இருவரது உந்துருளிகளும் நல்லூர் முன் வாசலை அடைந்தன. கூர்மையான கத்தி குரம்பையின் தலையைச் சீவு, நாக்கில் இனிமையும் வயிற்றில் குளிர்மையும் கலந்தது. வெற்று இளநீர்க் கோம்மையை சாக்கிணுள் போட்டுவிட்டு வியாபாரியிடம் பணத்தை நீட்டிய ஜீவநேசனைத் தடுத்தபடி அரிமா நேத்ரன் முந்தினார். வியாபாரியாரிடம் பணத்தை வாங்குவதென விழிக்க, ஜீவநேசன் மரியாதை நிமித்தம் பின் வாங்கினார். அரிமா நேத்ரனிடம் பணத்தைப் பெற்ற வியாபாரி, புன்னகையோடு மிகுதியைத் திருப்பிக் கொடுத்தார்.

“சொல்லுங்கோ Sir”

“யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கிற தொடர் கொலையளைப் பற்றி நானொரு கட்டுரை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதில் வித்தியாசமான ஆக்களின்ர கருத்துக்களையும் சேர்க்க வேணும். டொக்டர் அருகிலவேள் உங்களப் பற்றிச் சொன்னவர். அது தான் உங்கட அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பம் என்று வரச் சொன்னவான்”

“நீங்கள் ஒரு எழுத்தாளர் என்று டொக்டர் சொன்னவர். வித்தியாசமாக எதுவும் சொல்லத் தெரியாது. தெரிஞ்ச விஷயங்கள் சொல்லுறன் sir. அரசியல் என்றொது மக்களுக்காகச் சேவை நோக்கத்தில் செய்யிறதானே? எங்கட ஆக்கள் காசு உழைக்கவும், புகழைச் சேர்க்கவும் பொழுது போக்கவும் சொகுசு வாழ்க்கைக்கும் எல்லோ அரசியல்ல ஈடுபடுகினம். செத்தவன்களில் ஒருத்தன் கூட மக்களுக்கு எதுவும் செய்ஞ்சதில்ல. போராட்ட காலத்தில ஒதுங்கி இருந்திட்டு இப்ப புத்தீசல் மாதிரி வெளிக்கிட்டு வருகினம்”

“இப்படியான ஆக்கள போட்டுத்தள்ளுறது சரியெண்டு சொல்லுறீங்களா?”

“சரியெண்டு சொல்லேல்ல... வன்முறைக்கு வன்முறை தீர்வாகாது. இப்ப அரசியலுக்கு வாறவங்களுக்கு தியாகம், தொண்டு, கொடை, சேவை இப்பியான சொல்லுகளுக்கெல்லாம் அர்த்தமே தெரியாது. இவங்கள் எல்லாம் மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால் எங்களுக்கு ரண்டே ரண்டு உதவிதான் செய்ஞ்சிருப்பாங்கள், ஒண்டு; மோட்டச்சைக்கின்ல போகேக்க சைற் ஸ்ரான்ட் தட்டேல்ல எண்டால் அதைத் தட்டச் சொல்லியிருப்பாங்கள். மற்றது ரஃபிக் பொலிஸ் ரோட்டில நிண்டால் ஹெட் லைற் போட்டுச் சிக்னல் காட்டிற்றுப் போயிருப்பாங்கள்”

“இந்தக் கொலையள் எல்லாம் யாழ் மாவட்டத்தில மட்டும் தானே நடந்திருக்கு. மற்ற மாவட்டத்து அரசியல் வாதியள் நல்லவங்கள் என்று நிறுவற மாதிரி யெல்லோ இருக்குது”

“மிக விரைவில் மற்ற மாவட்டங்களிலயும் நடக்கலாம் sir. யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் வாதியளவும் கொல்லேல்லத்தானே? சுய நலத்தோட அரசியல் முன்னெடுத்த 13 பேரைத்தானே கொல செய்ஞ்சிருக்கிறான்”

அரிமாநேத்ரன் மௌனமானார். தமிழ்ப்பற்றுப் போலவே அரசியல் அறிவும் ஜீவநேசனிடம் இயல்பாக எழுந்ததில்லை என்பதை உணர்ந்தார். யாரோ ஒருவரால் ஊட்டப்பட்டது என்னும் ஐயம் எழுந்தது. கைபேசியை மெதுவாக அழுத்தினார்.

“மாலையில் யாரோ மனதோடு பேச” என்ற பாடல் ஜீவநேசனின் கைபேசியில் Ring tone ஆக ஒலித்தது.

“Sorry நான் தான்... மாறித்தட்டுப்பட்டு விட்டது” என்று அரிமாநேத்ரன் தடுமாற்றத்தோடு சமாளித்தார்.

“Ring tone நல்லாயிருக்கு! என்ற Ring tone இது தான். ஹவாய் தீவின் தற்கொலை கீதம்” என்று கைபேசியை ஒலிக்கவிட்டார். பாடசாலைக் கேட்ட ஜீவநேசன்

“sir இது ஹங்கோ நாட்டினர்பாடல்” என்றார்.

“எப்பிடித் தெரியும்”

“கேள்விப்பட்டிருக்கின்றன் Sir”

அரிமாநேத்ரனின் உதடுகளில் லேசான புன்னகை அரும்பியது. இறுதித் தூண்டிலைப் போட்டார்.

“உங்கள் மாதியே தமிழ்ப்பற்று உள்ள ஒருவர். உங்களப் போலவே புளுக்கொடியல் சாப்பிடுவார். உங்களுக்கு அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களை ஊட்டினவர். உங்களோட நண்பர். அவரோ Ring tone ஹங்கோரியின் தற்கொலை பாடல்தானே”

ஜீவநேசனின் முகத்திலே வியர்வை அரும்பியது. அரிமா நேத்ரனின் கண்களைச் சந்திக்காமல் தவிர்க்க முயன்றார். முகம் அச்ச அரிதாரத்தைப் பூசிக் கொண்டது.

“அவர்ற்ற பேர் என்ன?”

ஜீவநேசன் எச்சில் விழுங்கியவாரே எச்சரித்தார்.

“வியாக்கரன்”

(தொடரும்)

எனக்கு துக்கமாக இருக்கிறது

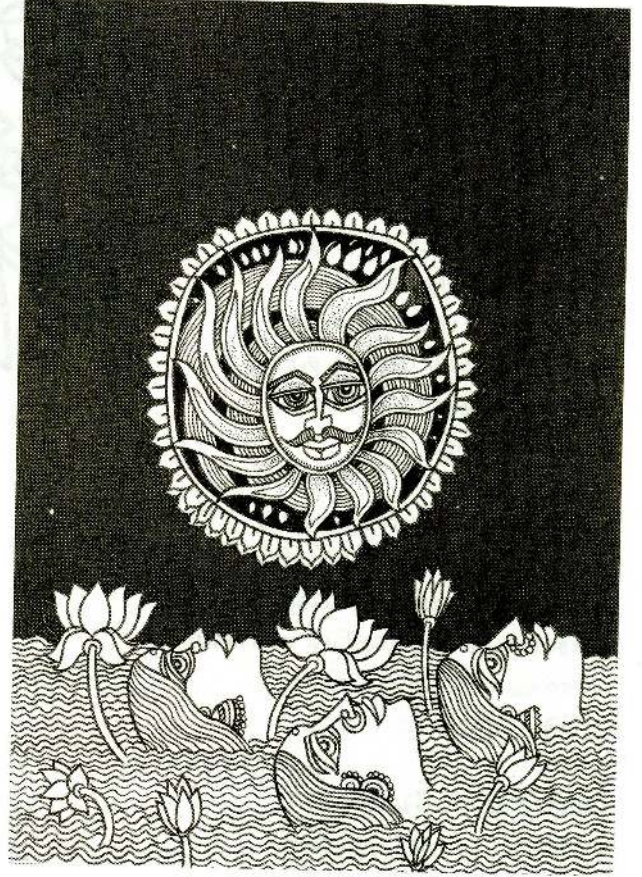
எனக்கு
துக்கமாக இருக்கிறது
நாங்கள்தான் சூரர்களென்ற
அசூரர்களெல்லாம்
அடியோடு அழிந்து
மறைந்து போனபிறகும்
அதனை
மறந்துபோனவர்களை நினைக்க.

எனக்கு
துக்கமாக இருக்கிறது
சனியையே குப்புறப்படுக்கவைத்து
மிதித்துச்சென்ற இராவணன்
இலங்காபுரியை மட்டுமல்ல
இன்னுயிரையும் சேர்த்து
இழந்ததை நினைக்க.

எனக்கு
துக்கமாக இருக்கிறது
கொடுக்கவேண்டிய பெருநிலத்தில்
ஐந்து குளி நிலத்தைத்தானும்
கொடுக்கமறுத்து
தமது
வம்சத்தையே இழந்துபோன
துரியனை நினைக்க.

எனக்கு
துக்கமாக இருக்கிறது
உலகத்தையெல்லாம் ஆளநினைத்த
ரோமாபுரிச் சக்கரவர்த்தி
தன்
வெறுங்கைகளை
வெளியே தெரியும்படி
நீட்டிவிடச் சொன்னதை நினைக்க.

எனக்கு
துக்கமாக இருக்கிறது
அமைதியை விரும்பிய
அசோகச் சக்கரவர்த்தியின்
வழித்தோன்றல்கள்



அடக்குமுறைகளையும்
அடிதடியையும்
அடியொற்றுவதை நினைக்க.

எனக்கு இப்போது
துக்கத்துக்குள்ளும்
சிரிப்பாக இருக்கிறது
நேற்றைக்கு
உடலமொன்றைக் குளிப்பாட்டும்தோது
அரைஞாண் கொடியையும்
அறுத்தெறியடா என்றவர்கள்
சுடலத்தைக் கொண்டுபோய்
சுடலையில் கிடத்திவிட்டு
சுடலத்துக்குரியவனின்
சொத்துக்களுக்காக
சண்டைபிடித்துக்கொள்வதை நினைக்க.



யதார்த்தம்

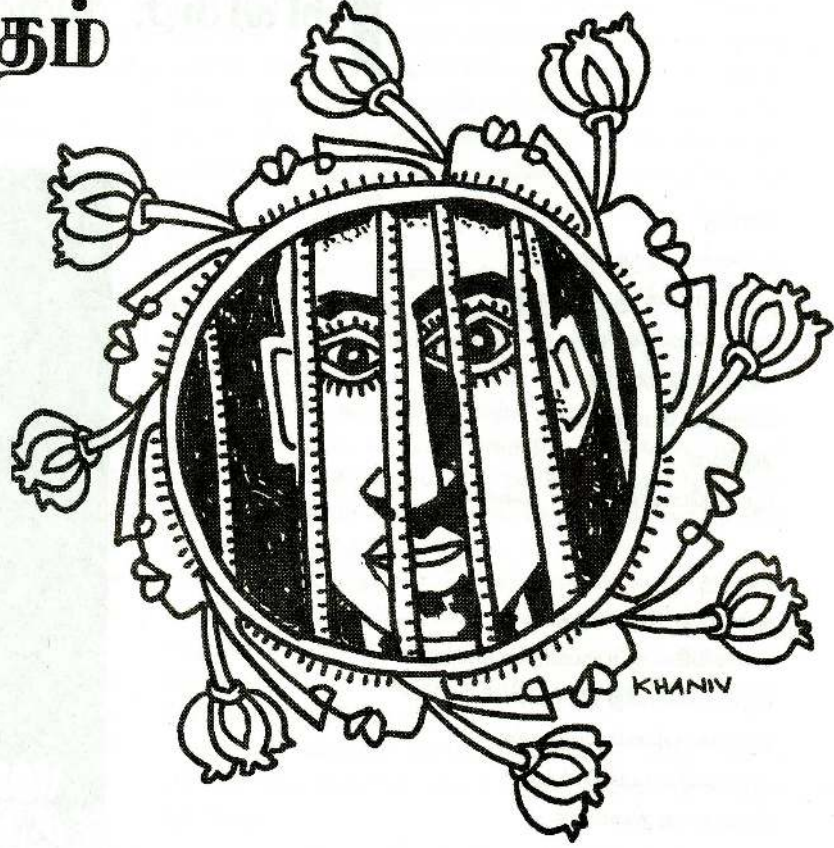
சீராய் ஒன்று சிறப்பாய் நடந்தால்
திசைகள் ஏற்காது -கண்டு
சேர்ந்துமே போற்றாது -அதை
நேர் நோக்கோடு நோக்கு தற்கும்
நெஞ்சம் விரும்பாது -குறைகள்
நீட்டும் பலவாறு.

கச்சித மாகக் கனவை நனவாய்
கண்முன் தருபவனை -அவனின்
கடமை அர்ப்பணிப்பை -மிகத்
துச்சமாய் எண்ணும் சகியா மனங்கள்
சொல்லும் அவதூறை -தினம்
குட்டும் பழிமாலை.

நேர்த்தி யாகக் கீர்த்தி யாக
நேர்மை, மெய் சூழ -ஒருவன்
நின்றிருப்பான் வாழ -அயல்
பார்த்துப் போற்றிப் பணியாது; “அறமே
பாடும்” அவன் வீழ -முந்தும்
பழியைத் தினம் போட.

குறையைக் குறையாய் நிறையை நிறையாய்
சூறும் ஓர் மகனை -அவன்
குவிக்கும் சாதனையை -மனம்
பொருமித் தோன்றும் பொறாமை யாலே
புறுபுறுத்துத் தள்ளும் -சமூகம்
புழுத்துத் துயர் கொள்ளும்.

மற்றவன் ஒருவன் செய்தற் கரிய
வரலாறு படைத்தால் - அதனை
வழிமொழியார் மனதால் -குறை
குற்றங்கள் தேடிக் குடைவார்; நிறைகள்
குவிந்திடும் ஆயிரமும் -அதனைக்
குறிக்காதார் இதயம்.



ஓரா யிரமாய் நன்மைகள் செய்தும்
ஒருவரும் பார்க்கார்கள் -அதை
உடன் வந்து வாழ்த்தார்கள் -அதில்
ஏதேனும் “முட்டையில் மயிர் பிடுங்கல்” போல்
எடுத்துக் கதைப்பார்கள் -விசச்சொல்
எறிந்து இழிப்பார்கள்.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆசி பாராட்டு
அற்பத் தனங்களுக்கே -இல்லை
அற்புதம் செய்தவர்க்கே -மன
நோயிது தீர்ந்திட வாய்ப்பிலை; நிற்பணி
நொடியாமற் செய் தொடர்ந்தே -தடை
நொருங்கும் நட... கடந்தே!

கள்ளத் தனமாய் எள்ளும் எளியர்
கவலைப் படமாட்டார் - தங்கள்
கரமும் தரமாட்டார் - பல
உள்ளம் உணரும்...உண்மை அறியும்
உழைத்துக் களைத்தவரை -அவரின்
ஊக்கம் ஜெயித்ததனை!

- த.ஜெயசீலன்

இனங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதிக்கல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ்

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

உங்கள் எண்ணங்களில் உண்ணங்களாய்!....

PRINTERS & WEDDING CARDS

உங்களுக்குக் தேவையான அனைத்து விதமான நிறின்தாங் தேவைகளையும் உடனுக்குடன்
கரமாகவும், நேர்த்தியாகவும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்...

தீருமண அழைப்பீதழ்களின் கடிச்சயறை



ஓவ்செட் பிறின்பாங்
ஸ்கிழீன் பிறின்பாங்
ழலிட்டல் பிறின்பாங்
கலர் பிறின்பாங்
கிராபிக் ழசைனிங்
டைப் செற்றிங்
வைண்பாங்



NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMERCARE
077 722 2259